

# Giới thiệu Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert

Kiếp trước vì tiền, sống lại dị giới.

Một khối nhân tiên kiếp lỗi phạt thân bí xuất hiện ngọc bội hạng lai lịch?

Vậy là cái gì bí ẩn họa cướp ẩn vào phía sau màn?

Đã từng tiên cốt có thể không chỉ khôi tương lai thần cách?

Kiếp trước huy hoàng có thể không sáng tạo kiếp truyền kỳ?

Kê đông lạnh không thể thiếu, chiến đấu bất năng đình!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 1: Lâm Kính

Lâm Kính rốt cục mở mắt, đập vào mắt trước thị một chỗ đơn sơ son động, một cái giường đá, một ngọn đèn sửa tu bỏ bỏ đèn giấy. Tia sáng không rõ ràng, bên tai còn có thể nghe được thạch bích rì ra dòng nước tích lạc mặt đất thanh âm.

Tập quán trắng lẹ Lâm Kính, trán hơi nhú lại.

"Cho ta thay đổi. . ." Lâm Kính vùng tay lên một cái, phải trước mặt thạch động, biến thành chính ở thói quen sạch sẽ nơi ở.

Cũng không chờ cảnh vật trước mắt phát sinh cái biến, Lâm Kính "Phốc" địa một tiếng, phun ra một đại búng máu tươi.

Lâm Kính về mặt tái nhợt, tựa như một nhọc quá độ, lực kiệt thần bì ma ốm.

"Chuyện gì xảy ra. . ." Lâm Kính mặt xám như tro tàn, tựa như rơi vào vực sâu vạn trượng, "Bản đại tiên pháp lực. . . Tiêu thất. . ."

"Chờ một chút. . . Ta nhớ ra rồi. . . Bản đại tiên không phải là bị trời phạt sao. . ." Lâm Kính vốn là trên thiên cung, đứng hàng tiên ban Đại La Kim Tiên, nhưng hấn chán ghét Tiên cung khô khan chán nản, ngày qua ngày sinh hoạt, mỗi năm mỗi nhật lên lên tiềm hạ thế gian.

Từ nay về sau, hấn quá lên trần ngập nhân sự tình cảm, ưu hi sám tạ người của đang lúc sinh hoạt.

Thiên cung thiên niên một lần cây bàn đào yến rốt cục mời dự hợp, thượng đế mở tiệc chiêu đãi quần tiên, trong đó tự bao quát Lâm Kính đại tiên. Nhưng thị quan điểm danh thi, quần tiên trung duy chỉ có Lâm Kính không có dự hợp.

Lúc này đóng ở cửa Nam thiên tam nhân thần, bỗng nhiên hướng thiên để nói rằng: "Lâm Kính đại tiên, thất bách sáu mươi lăm năm trước, cũng đã thừa lệnh vua để thủ dụ, hạ phạm làm việc. . . Cho tới nay còn không có trở về!"

Thượng đế giận dữ, Lâm Kính không chỉ một mình hạ phạm, hoàn giả tạo thánh chỉ, quả thực cả gan làm loạn, không kiêng nể gì cả, hoàn toàn một đũa hấn cái này thượng đế không coi vào đâu.

Mặt rồng giận dữ thượng đế, giáng xuống trời phạt. . . Còn đối với giống, đương nhiên là Lâm Kính.

. . .

. . .

Đủ nửa khắc đồng hồ, Lâm Kính tài hoàn toàn phục hồi tinh thần lại.

May mắn hấn, cũng không có ở trên trời khiển hạ hình thần câu diệt, mà là xuyên qua đến một, hấn từ trước chưa bao giờ nghe thế giới.

Thế giới này bị hoán là trời xu đại lục, đồng dạng cũng là tu tiên thế giới, nhưng thế giới này, cũng không có Lâm Kính biết rõ tiên nhân. . . Tam Hoàng Ngũ Đế, bát Phương tôn giả, tứ đại thánh nhân. . . Những toàn bộ không có!

Ngay cả hấn tự nhận là hưởng dự bát phương vũ trụ, đại danh đình đình Lâm Kính đại tiên, thế giới này cũng không tăng tồn tại. . .

Đại La Kim Tiên Lâm Kính, gió to sóng lớn gì chưa thấy qua, sau khi lấy lại tinh thần, hấn cũng liền tiếp nhận rồi xuyên qua sự thật này.

Cũng không biết là vừa khớp còn là vừa khớp, thân phận của hắn bây giờ, cũng gọi là Lâm Kính. Thị thiên xu đại lục, một cái tên là đệ tử của kiếm tông.

Lâm Kính ngực một mực chăm chú một việc. . .

Hắn rốt cuộc là linh hồn xuyên qua đến cái này "Lâm Kính" trên người, còn là "Lâm Kính" vốn chính là hắn, chỉ bất quá trí nhớ của kiếp trước, hiện tại vừa mới thức tỉnh. . .

Vấn đề này quan hệ đến kế tiếp Lâm Kính có muốn hay không khư làm một chuyện. . . Nói đúng ra, thị có muốn hay không bang "Lâm Kính" báo thù.

Nếu như là người trước, Lâm Kính không chỉ sẽ không, trái lại mắng chửi một tiếng \*\*. Nếu là người sau, hắc hắc. . . Một ít người tự rửa cái cổ chờ xem!

Lâm Kính thi triển Đại La Kim Tiên tay của đoạn, bắt đầu kiểm tra linh hồn của chính mình, nếu như là xuyên qua đến "Lâm Kính" trên người, như vậy linh hồn sẽ xuất hiện khe, cái khe. Nếu như linh hồn hoàn hảo không tổn hao gì, đã nói lên "Lâm Kính" hay Lâm Kính.

Quá trình này, đủ hao phí nửa canh giờ. Làm xong hậu, Lâm Kính đã đầu đầy mồ hôi. Vốn là hư nhược sắc mặt, càng thêm tái nhợt xuống tới.

"Cao to mãnh, Tiểu Thúy. . . Các ngươi chết chắc rồi! !" Lâm Kính hai con mắt, trong nháy mắt huyết hồng.

Danh như ý nghĩa, Địa Kiếm Tông hay một tu tiên môn phái. Lâm Kính còn lại là cái này tông phái đệ tử. Bất quá Lâm Kính tất nhiên vị thấp nhất tạp vụ đệ tử, chuyên môn phụ trách làm việc vặt.

Tiểu Thúy cân Lâm Kính xuất từ một thôn, từ nhỏ thanh mai trúc mã, tình đầu ý hợp. Nhân duyên té hội, hai người đều ở đây ba năm trước đây bái nhập Địa Kiếm Tông.

Ngoại trừ có bối cảnh đặc thù đoàn người, đại bộ phận người bái nhập Địa Kiếm Tông, đều là từ lúc tạp làm lên.

Tiến nhập Địa Kiếm Tông hậu, Tiểu Thúy cân Lâm Kính vẫn là tương thân tương ái, tương cứu trong lúc hoạn nạn. Bất quá, hai người tư chất tựa hồ cũng không trách địa.

Lâm Kính tương từng nguyệt khổ cực làm việc vật lương tháng, cũng chính là một khối ngưng khí đan, kể hết giao cho Tiểu Thúy. Kinh qua ba năm nỗ lực, Tiểu Thúy rốt cực tu luyện đến luyện khí kỳ ba tầng, trở thành Địa Kiếm Tông đệ tử chánh thức.

Mà Lâm Kính đây. . . Thúy chung bồi hồi ở luyện khí kỳ một tầng dừng luyện khí kỳ tầng hai trong lúc đó. . . Vẫn là làm việc vật đệ tử!

Chính hí tới. . . Lâm Kính vĩ đại như vậy, tương mỗi tháng lương tháng giao cho Tiểu Thúy, không phải là không có điều kiện!

Tiểu Thúy đã đáp ứng Lâm Kính, chỉ có nàng trở thành đệ tử chánh thức, chính là nàng cân Lâm Kính cộng trúc ái sào là lúc.

Nhưng Lâm Kính phát hiện, Tiểu Thúy đột nhiên tựa như thay đổi một người, ngôn từ trong lúc đó mơ hồ ám chỉ hai người không có khả năng, không ở một bầu trời.

Yếu ớt Lâm Kính, đầu thừa chịu được sự đả kích này a. Một cây gân hắn, lập tức tự vấn Tiểu Thúy, "Ngươi có hay không có yêu ta. . ."

Ngay Lâm Kính chờ mong nàng trả lời "Có yêu" thời gian, Tiểu Thúy nở nụ cười. . . Bất quá là cười nhạt, châm biếm!

"Lâm Kính, ngươi cũng không tát phao nước tiểu chiếu mình một cái đức hạnh gì, tiến nhập Địa Kiếm Tông đều ba năm, còn là một tạp vụ đệ tử. . . Với ngươi đồng kỳ tiến vào người, kém cỏi nhất đều trở thành ngoại môn đệ tử, thiên phú tốt la đức đã tiến vào bên trong cửa. . ."

"Ngươi ngoại trừ làm lao động, ngươi còn có thể cái gì? Ác. . . Ta nhưng thật ra đã quên, ngươi còn có thể thuyết một ít nói chuyện không đầu cười nhạt nói, ngươi biết heo thị chết như thế nào sao? Xanh chết. . ."

"Ta —— khư —— ngươi —— mụ —— —— một —— ép! Lão nương đã sớm chán ghét ngươi tên ngu ngốc này. . ."

Lâm Kính tâm như tro nguội, không thể tin nhìn Tiểu Thúy, "Nhưng. . . Nhưng ngươi không chỉ thích như vậy tiết mục ngắn sao, ngươi hoàn toàn nói ta hài hước tới. . ."

"Ha ha ha. . . Núp trong bóng tối cao to mãnh, rốt cực nhìn không được cười tràng, "Tiểu. . . Tiểu Thúy, ta tốt xấu cũng đã biết không ít kỳ nhân dị sự, nhưng Lâm Kính như vậy kỳ ba, thực sự là lần đầu tiên gặp phải, cười ngạo ta. . ."

"Ngươi là ai?" Lâm Kính vẻ mặt ngưng trọng, nhìn về phía cao to mãnh.

Ở Lâm Kính nhìn soi mói, cao to mãnh chậm rãi đi tới Tiểu Thúy bên cạnh, bỗng nhiên thân thủ, khoác lên Tiểu Thúy hông của, "Nhớ kỹ đại gia tên, cao to mãnh! Luyện khí kỳ bốn tầng ngoại môn đệ tử!"

Lâm Kính chưa từng nghe qua cao to chọc tên, Địa Kiếm Tông đệ tử nấy vạn người, chỉ cần ngoại môn đệ tử, thì có vài thiên người. Đồng dạng, cao to mãnh cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Kính.

Lâm Kính cân cao to mãnh căn bản là người của hai thế giới, nếu không phải là bởi vì Tiểu Thúy, bọn họ có thể đời này cũng sẽ không có cùng xuất hiện.

Biết cao to mãnh thân phận hậu, Lâm Kính không có biết khó mà lui.

Mà là hai mắt phun lửa nhằm phía cao to mãnh, "Hỗn đản, buông Tiểu Thúy. . ."

Phanh. . .

Lâm Kính còn không có tới gần cao to chột bên cạnh thân, thân thể đã bị một quyền đánh bay ra ngoài, một ngụm đại máu phun tới.

Từ dưới đất bò dậy Lâm Kính, phi một ngụm máu tươi, hần vẫn chú ý Tiểu Thúy thần tình, nhưng hần không có ở Tiểu Thúy trong ánh mắt của, nhìn thấy nửa điểm không đành lòng.

Lâm Kính càng thêm nản lòng thoái chí.

"Cao to mãnh, Tiểu Thúy. . . Hôm nay chi thù, ta Lâm Kính nhớ kỹ. Chung có một ngày, lão tử hội cho các ngươi nỗ lực chìm trả nặng đại giới. ta hứa!"  
Lâm Kính huyết hồng hai mắt, cực kỳ cừu hận nói.

Lâm Kính quả thực ngu xuẩn tới cực điểm, chó cắn người không phệ, cừu hận thị lưu ở trong lòng. . .

Cao to mãnh trong nháy mắt tự động sát cơ, nếu không phải Tiểu Thúy đứng lúc ngăn cản: "Quên đi, lưu hần một mạng. . . Cái phế vật này với ngươi cự ly chỉ biết càng ngày càng xa, càng chưa nói tìm ngươi báo thù."

Cao to mãnh cân Tiểu Thúy, cũng không tiết cùng hần tính toán, song song rời đi.

Càng thêm thẹn quá thành giận Lâm Kính, mắng: "Cao to mãnh, ngươi cũng chó đác ý. . . Tiểu Thúy bắt quá là lão tử chơi qua hàng đã xài rồi!"

Cao to mãnh rốt cục bị làm tức giận, mạnh một quyền đánh hướng Lâm Kính, lúc này đây, hần dùng thập phần lực!

Ừng ừng. . .

Một tiếng vang thật lớn, Lâm Kính thân thể, trực tiếp đánh về phía phía sau, liên đại thụ đều bị chấn đoạn.

Lâm Kính hai mắt tối sầm, ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 2: Đăng cấp tấn chức

Lâm Kính thật đúng là ứng nghiệm câu kia ngàn ngữ, vị chết đã chết tát vào mồm hoàn cứng rắn! Hàng đã xài rồi? Khuy hần nói được, nhiều năm như vậy xuống tới, hần liên Tiểu Thúy ngón tay của đầu chưa từng câu quá vài lần!

Chờ Lâm Kính lần thứ hai mở hai mắt ra, đã khôi phục đại tiên Lâm Kính ký ức.

. . .

Lâm Kính đại tiên vẫn hoài nghi, có đúng hay không đời trước heo giết sinh ra, đời này tự biến thành heo.

Lâm Kính sống mười sáu năm kinh lịch, quả thực ngu tới cực điểm, ngu đến rồi tột đỉnh nông nổi. Nếu như còn muốn ở ngu trước mặt hơn nữa một từ, đó chính là ngu ngu ngu. . .

Đây kinh lịch, nhiều lần cũng làm cho Lâm Kính đại tiên bắt đầu sinh ra tự sát ý niệm trong đầu.

Hô!

Hô! Hô!

Hô! Hô! Hô!

Lâm Kính đại tiên hít sâu, phản phục hít sâu, nỗ lực bình phục nội tâm đang ở chạy chồm vạn chích cây cỏ nê mã.

Đại tiên không biết hao phí nhiều ít canh giờ, chỉ cảm thấy dài dòng thời gian, tựa như tích nhật trăm năm bề quan. . .

Hôm nay vẫn chỉ là phạm nhân Lâm Kính đại tiên, rốt cục đã ngủ, tuy rằng nửa đêm thức tỉnh nhiều lần.

Đương thái dương lần thứ hai lên không, quang minh lần thứ hai bao phủ đại địa, Lâm Kính đại tiên cuối cùng từ trong ác mộng tỉnh lại.

"Ai chưa từng còn trẻ, ai chưa từng ngu. . ." Lâm Kính đại tiên phảng phất trải qua tang thương địa cảm thán nói, "Quá khứ đã biến mất ở thế gian sông dài trung, người sống ở lập tức, yếu phóng nhân thời gian tới. . ."

"Không sai! Phóng nhân thời gian tới!" Lâm Kính cắn răng cường điệu bốn chữ này!

. . .

Từ "Bỉ thương" trung đi ra Lâm Kính, quyết chí tự cường triển khai đả máu gà vậy tu luyện!

Lâm Kính trong đầu có vô số tu luyện công pháp, hầu như không có một chút do dự, Lâm Kính tựu lựa chọn một thiên cường đại nhất, ngưư bức nhất công pháp!

Không chết bất diệt kim thân đại pháp!

Liên danh chữ đều là như vậy khí phách!

"Thế giới này tu luyện thủ pháp, trước mặt thế thật đúng là nói đùa. . . Đồng dạng là luyện khí chín tầng, đi lên đó là mệnh kiêu. . ."

"Bất quá mệnh kiêu trên cảnh giới, tên gì cũng không biết. . ." Đây là bởi vì trước kia Lâm Kính cấp bậc quá thấp, căn bản tiếp xúc không được tầng thứ này, dù cho thính cũng không từng nghe thuyết.

Không chết bất diệt kim thân đại pháp, thị tu luyện thành thần công pháp. Kiếp trước Lâm Kính, bất quá tu luyện tới tầng thứ mười, cự ly viên mãn còn kém tròn tám tầng, cũng đã tấn chức Đại La Kim Tiên.

"Không biết tu luyện tới tầng mười tám, sẽ phát sinh chuyện gì. . . Chẳng lẽ thực sự thành thần?" Lâm Kính miên man suy nghĩ.

Chợt, Lâm Kính đã đem những tạp niệm này khu trừ não ngoại, "Quần hần phát sinh chuyện gì. . . Lúc này điều quan trọng nhất, còn là tới Luyện khí kỳ tầng hai!"

Vốn là Lâm Kính, cũng đã là Luyện khí kỳ một tầng đỉnh, cự ly tầng thứ hai chỉ có một xa.

"Thiên phú hữu hạn, duy nhất phụ trợ tu luyện ngưng khí đan, hoàn hiến tặng cho Tiểu Thúy. . . Thật là khờ hạn không thể thông thả này một phát hix!"

"Phi phi phi, bản đại tiên đây không phải là ở chửi mình sao!"

"Không muốn, nghìn vạn lần bất năng còn muốn, không phải đừng nói tu luyện, trực tiếp tức giận đến thổ huyết bỏ mình được. . ."

Cuối cùng cũng có một việc, nhưng Lâm Kính cảm thấy tri túc, thế giới này linh khí độ dày, dĩ nhiên có thể sánh ngang thiên cung.

"Đại thế giới, quả nhiên huyền diệu vô cùng, thế giới này, khối này đại lục, là ta Lâm Kính mới sên khấu!"

Vận chuyển trong cơ thể linh lực, nhất thời Lâm Kính trong cơ thể tựa hồ có cỗ hấp lực, tương Lâm Kính quanh thân linh khí chậm rãi hút tiến đến, từ từ, dĩ Lâm Kính làm trung tâm, một linh khí vòng xoáy tạo thành.

Linh khí chung quanh, đang lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, vắng Lâm Kính thân thể hội tụ đi.

Hiệu suất tuy rằng trước mặt thế bất năng bì, nhưng tiến độ cũng miễn cưỡng nhưng Lâm Kính thoả mãn. Nói thật ra, đây cụ thân thể, cũng không có theo như đồn đãi như vậy rác rưởi.

Trước đây Lâm Kính tu luyện chậm như ốc sên, chắc là bởi vì một thức tính trí nhớ kiếp trước, đầu thiếu gân sẽ không thay đổi thông dẫn đến. . .

Ngắn ngủi một canh giờ, Lâm Kính tựu từ Luyện khí kỳ một tầng, bước vào Luyện khí kỳ tầng hai!

Dừng lại tu luyện Lâm Kính, lại gặp phải nhưng hần lựa chọn chuyện tình, "Ai, nhân sinh hay đang không ngừng lựa chọn a!"

Lâm Kính sát có kỳ sự cảm thán: "Bản đại tiên đầu tiên là hoa cao to mãnh báo thù đây, hay là trước trở thành ngoại môn đệ tử?"

"Quên đi, cao to mãnh trước nuôi mập, trước trở thành ngoại môn đệ tử hơn nữa. . ."

Lâm Kính nói thật dễ nghe, kỳ thực hẳn là nhớ lần đầu trở thành ngoại môn đệ tử thưởng cho, có người nói có một viên tình tâm hoàn!

Không sai!

Đường đường Đại La Kim Tiên Lâm Kính, hiện tại cần tình tâm hoàn, hơn nữa còn là phi thường cần.

Đi Lâm Kính khí lượng, từng trải, tâm tính. Hẳn có thể thừa thụ các loại thống khổ, thậm chí là lãng nhục. . . Duy chỉ có có một chút, hẳn không tiếp thụ được, tự thị sự ngu xuẩn của mình!

Đây mười sáu năm kinh lịch, quả thực như mã giết kê dây dưa Lâm Kính a!

Tấn chức Luyện khí kỳ tầng hai hậu, Lâm Kính tự dừng phát, đây trực tiếp dẫn đến hẳn từ Luyện khí kỳ tầng hai tấn chức Luyện khí kỳ ba tầng, đủ hao phí tam ngày!

Kiếp trước hẳn, cái giai đoạn này thời gian hao phí, chi không được kỳ canh giờ a!

Đương nhiên, cho dù là tam ngày, đối với thế giới này rất nhiều người mà nói, đều giống như thị thiên phương dạ đàm.

Mặc dù nói luyện khí giai đoạn tịnh chưa tính là chân chính bước vào tu chân cánh cửa, thế nhưng đối với tu chân mà nói, cái này mở đầu đặt móng dĩ thường trọng yếu!

Lâm Kính rốt cục bước ra ổ chó, đỉnh đầu nóng hừng hực thái dương, tự nhận là rất tiêu sái đi trước ngoại môn đệ tử địa điểm.

Nhưng không bao lâu, Lâm Kính sắc mặt của tự âm trầm xuống.

Dọc theo con đường này, hầu như tất cả mọi người đang thảo luận Lâm Kính đại tiên anh hùng chuyện cũ.

Tổng kết lại hay Lâm Kính ngu xuẩn, vô tri, ngu muội, ngu, não tàn, không biết tự lượng sức mình. . .

Lâm Kính đại tiên kiếp trước tự vô số lần trở thành người khác nghị luận tiêu điểm, nhưng mỗi một lần vô ngoại hồ đều là ngưư bức hồ hết quang vinh sự tích, chỉ ít đại tiên bản thân thì cho là như vậy!

Tỷ như để trên mặt trăng hằng nga tiên tử, cân một cái thống lĩnh mười vạn thiên hà thiên binh nguyên soái đại chiến ba ngày ba đêm. Cuối tương kì đánh thành đầu heo, liền hẳn mẹ ruột cũng không nhận ra.

Hay bởi vì một cái chữ số mở đầu thánh mẫu, cân tam nhãn thần tranh giành tình nhân, huyền túi bụi, dưới cơn nóng giận hủy đi tam nhãn thần phủ đệ, mà oanh động toàn bộ thiên cung.

Có Đại La Kim Tiên tâm tính Lâm Kính, ngoại trừ truy cầu tiêu dao khoái hoạt, hầu như hay không muốn vô cầu, duy chỉ có không bỏ xuống được hay mặt mũi.

"Ta khuyết điểm này không biết có thể hay không theo hoàn cảnh mới mà thay đổi đây?"

Trần Nam từ ngoại môn đệ tử cộn lựa chỗ đại môn đi ra, gương mặt ủ rũ.

"Mẹ nó, lần này lại không có thể lừa dối quá quan. . . Xem ra, chỉ có thể chờ tấn chức Luyện khí kỳ ba tầng hậu trở lại. . ."

"Đi, đây không phải là Lâm Kính sao. . ." Trần Nam thanh âm không lớn, nhưng vẫn là bị không ít người nghe được, nhất thời mỗi một người đều tròn to hai mắt, nhìn về phía "Tiêu sái" Lâm Kính.

"Hắn hay Lâm Kính?"

"Khán khí chất có chút không giống a. . .?"

"Thí, rõ ràng tựa như có được hay không, ngoại trừ Lâm Kính, ai hội ngu như vậy không sót kỹ như người ngu ngốc."

Lâm Kính nhất thời tự nổi trận lôi đình, tức sùi bọt mép!

"Ngươi, không sai, hay ngươi, cấp bản đại. . . Lão tử!" Lâm Kính hai tròng mắt phun lửa, nhìn chằm chằm Trần Nam!

Ngươi là đang gọi ta?" Trần Nam có chút không dám tin tưởng, trước đây Lâm Kính nhìn thấy hẳn, thứ điều không phải vòng quanh đi?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 3: Đả cầu

Lâm Kính đại tiên năng không tức giận? Rõ ràng không ai nhận ra Lâm Kính, hết lần này tới lần khác Trần Nam đây \*\*, tự mình đa tình hô lên tên Lâm Kính.

Lâm Kính vị này "Kiếp trước đại tiên" thoát cái liên trở thành vượn và khí giống nhau, luận người chỉ trò!

Hơn nữa, Trần Nam hàng này, cân trước kia Lâm Kính, nhưng cho tới bây giờ một đối đầu quá. . . Trần Nam thậm chí còn tự xưng là Lâm Kính khác tính.

"Lâm Kính, ngươi chán sống? Dám ở ta mặt mũi tự xưng lão tử?" Trần Nam không thể tin nhìn Lâm Kính, "Chẳng lẽ ngươi bị cao to mãnh đả choáng váng phải không?"

Nói xong Trần Nam chính tự nở nụ cười, "Ngươi vốn là rất ngu, còn có thể tái ngu một chút?"

"Ngu "Cái từ này, đơn giản là Lâm Kính hiện tại thống hận nhất từ một trong! A, khí sát bản đại tiên. . . Khí sát bản đại tiên a!"

"Thù mới hận cũ, Trần Nam, lên trời xuống đất đều không ai cứu được ngươi! ! " Lâm Kính đại tiên nổi dóa, giận không kềm được!

Trần Nam tựa như nghe được cười nhạt nói, cười ha ha đi ra, "Lâm Kính, ngươi nói cái gì? Ha ha ha. . . Lên trời xuống đất không ai cứu được ta?"

Chẳng những là Trần Nam, ngay cả người chung quanh, nghe được câu này đều đại bật cười.

"Ha ha ha. . . Ta không nghe lầm chứ? Luyện khí kỳ một tăng Lâm Kính, thuyết không ai cứu được Trần Nam. . ."

"Không có nghe sai, ta cũng nghe được, chẳng những là ta, những người khác cũng nghe được. . . Ha ha ha. . ."

Ngoại trừ nhìn có chút hả hê, cũng không có thiếu kín người là đồng tình địa nhìn về phía Lâm Kính, "Ài, cao to mãnh thực sự hơi quá đáng, Lâm Kính thật tốt một người, bị hấn đả ngu thành như vậy. . ."

"Không có thể như vậy sao, trước kia Lâm Kính tuy rằng ngu, nhưng không đến mức hồ ngôn loạn ngữ. . ."

Trần Nam thương hại nhìn Lâm Kính liếc mắt, "Lâm Kính, ta cấp ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi bây giờ quỳ xuống lai, cho ta dập đầu ba hường đầu, chuyện này ta tự cho qua."

"Lão tử lười với ngươi lời vô ích!" Lâm Kính lãnh hạ kiêu, từng bước từng bước đi hướng Trần Nam, "Ta nói không ai cứu được ngươi, sẽ không người cứu được ngươi."

Nhìn từng bước một nhích lại gần mình Lâm Kính, Trần Nam ngực sinh ra một hoang đường ý niệm trong đầu, có như vậy trong nháy mắt, hấn bị Lâm Kính khí thế của hù dọa. . .

"Ngươi đã muốn chết, cũng đừng trách ta Trần Nam thủ đoạn độc ác!" Trần Nam vốn cũng không phải là cái gì người lương thiện, nhìn không chừng mực Lâm Kính, trong mắt phút chốc tràn ra lãnh mang.

Hắn sẽ không giết Lâm Kính, Địa Kiếm Tông tông quy sẽ không cho phép, nhưng hắn hội phé đi Lâm Kính, nhượng hắn từ đó đương một chân chính phé nhân.

Cân Lâm Kính chậm rãi bất động, Trần Nam trong nháy mắt động, thân thể tựa như một đạo ảo ảnh, trong nháy mắt lược hướng Lâm Kính!

"Cho ta quỳ xuống —— "

Trần Nam một kích phách chuông, đả hướng Lâm Kính vai, khí thế như trâu!

Ở đây đã có người nhìn không được nhắm hai mắt lại, Trần Nam đây một cái phách dưới chuông khur, Lâm Kính vai rất có thể sẽ xuất hiện gãy, đây không thể nghi ngờ là máu tanh một màn.

Cũng có người hưng phấn mà liếm liếm lưỡi, đang mong đợi đây máu tanh một màn.

Thậm chí còn có người hò hét trợ uy, "Trần Nam, giết Lâm Kính đây phé nhân. . ."

Lâm Kính như trước mặt lạnh, hai tròng mắt trát cũng không trát nhìn Trần Nam thế tiến công, ngay phách chường gần rơi xuống chính vai thì, Lâm Kính cực kỳ tùy ý đá ra một cước.

Phanh. . .

Nhất thanh thủy hưởng. . .

Một tiếng, như là vô trùng vỡ tan thanh âm của. Nguyên lai Lâm Kính một cước này đập phải Trần Nam trong quần.

"A. . ." Trần Nam mạnh phát sinh một tiếng thống khổ thét chói tai, xông lên tận trời, "Ta trúng. . . Ta trúng nát. . ."

Trần Nam bị thương thanh âm của, nhượng ở đây sở hữu giống đực sinh vật vô ý thức đánh rùng mình, theo bản năng mặc hướng mình trong quần.

"Lâm Kính, lão tử phải ngươi thiên đao vạn quả, bầm thây vạn đoạn!" Trần Nam lý trí, hoàn toàn bị lửa giận chiếm, hai con mắt, đã biến thành hừng hực thiêu đốt hỏa cầu.

Ầm. . .

Nổi giận dưới Trần Nam, trên người bỗng nhiên trát ra một đạo kinh khí, nhìn bằng mắt thường khứ, giống như là hòa điểm giống nhau.

"Trần Nam đột phá. . ."

Ở đây cũng không biết là ai nói một câu, nhất thời hấp dẫn sở hữu cái lỗ tai.

"Trên người hắn xuất hiện phải là kinh khí, chỉ có Luyện khí kỳ ba tầng, tài năng tương trong cơ thể nguyên lực, hóa thành kinh khí, cách không đã thương người."

"Trần Nam đã ở vào Luyện khí kỳ tầng hai đỉnh thật lâu, nghĩ không ra lần này bởi vì Lâm Kính, thuận lợi tấn chức tầng thứ ba. . ."

"Được rồi, tỷ đấu đã một đáng xem rồi, Lâm Kính cái này thị triệt để hữu tử vô sinh." Trước nhận ra Trần Nam đột phá người, mở miệng lần nữa, "Nhưng thật ra đáng tiếc Lâm Kính. . ."

"Từ hắn vừa một cước kia đến xem, hắn hẳn là tấn chức đến rồi Luyện khí kỳ tầng hai. . ."

"Nguyên lai là thành Phong sư huynh!" Có người nhận ra cái này phân tích đạo lý rõ ràng chính là nhân vật, "Thành Phong sư huynh, một năm trước ngươi liền trở thành ngoại môn đệ tử, không biết hiện tại tu vi gì?"

Thành phong trào khiêm tốn cười: "Ta thiên phú không được, hôm nay bất quá Luyện khí kỳ bốn tầng mà thôi, không đáng giá nhắc tới a."

"Ha ha, thành Phong sư huynh đây không phải là ở chiết sát chúng ta sao. Ngươi hôm nay mới mười bảy tuổi, cũng đã tấn chức Luyện khí kỳ bốn tầng. Nếu như vậy đều không đáng giá nhắc tới, chúng ta những người này thẳng thần gặp trở ngại tự giết được. . ."

"Không có thể như vậy sao, ta cân thành Phong sư huynh như nhau, đều là mười bảy tuổi, đối với ngươi hôm nay vẫn chỉ là Luyện khí kỳ tầng hai."

Bỗng nhiên lại có người hỏi: "Thành sư huynh, ngươi mới vừa nói Lâm Kính tấn chức Luyện khí kỳ tầng hai, vậy hắn mới có thể địch quá Trần Nam sao?"

Thành phong trào nói rằng, "Nếu là Trần Nam một trăm tới Luyện khí kỳ ba tầng, Lâm Kính còn có một bán thắng lợi khả năng, bất quá bây giờ. . . Liên một phần chưa từng."

"Luyện khí kỳ ba tầng cân Luyện khí kỳ tầng hai chênh lệch, không phải là các ngươi năng tưởng tượng." Thành phong trào cao thâm khó lường nói.

Một đám người như thế địa gật đầu: "Thành Phong sư huynh quả nhiên cao. . ."

Nhưng không chờ bọn họ tương "Cao kiến" hai chữ nói xong, kế tiếp người một màn, triệt để để cho bọn họ mở to hai mắt nhìn.

Tấn chức Luyện khí kỳ ba tầng Trần Nam, khí thế hung hăng giết hướng Lâm Kính. Lúc này Trần Nam khí tức trên người, dữ trước so sánh với, có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trần Nam hiển nhiên đối Lâm Kính hận tới cực điểm, không có sử dụng binh khí, cũng một sử dụng Luyện khí kỳ ba tầng có một kỹ năng, kinh khí phóng ra ngoài, cách không đã thương người. . . Mà là đánh ra một cái nhớ trọng quyền, từng quyền đến thịt, càng làm cho hắn giải hận.

Lạnh thấu xương quyền phong, trực tiếp trát không khí, phát sinh xuy xuy chói tai thanh.

Lâm Kính sắc mặt bình tĩnh, khoe miệng bỗng nhiên hơi cong lên, coi như cực kỳ chẳng đáng, "Tự điểm ấy năng lực sao. . ."

"Để người kiến thức hạ, cái gì là chân chánh bảo nổi!" Lâm Kính rút cục động, tốc độ bị Trần Nam còn nhanh hơn thượng vài phần. . .

Lâm Kính toàn bộ thân thể, hoành xẹt qua khứ, dĩ mọi người hoàn toàn xem không hiểu tay của pháp, bỗng nắm Trần Nam song quyền. "Ca" địa một tiếng, truyền ra đầu khớp xương tiếng vỡ vụn.

"A. . ." Trần Nam thống khổ kêu to!

"Nhanh như vậy đã bảo? Trò chơi tài vừa mới bắt đầu liệt. . ." Lâm Kính cười lạnh một tiếng, nắm Trần Nam song chưởng, mạnh vung, tương Trần Nam sủy hướng về phía mấy chục thước trên cao.

Lâm Kính trống rỗng nhảy lên, một quay về thích, thích hướng nam trần. . .

"Nhớ kỹ, chiêu này kêu là làm siêu cấp vô địch sét đánh quay về đích "

Lâm Kính nói ngư bức tuyệt chiêu thanh âm của, "Ầm" địa một tiếng, Trần Nam mạnh bị Lâm Kính một cước đạp phải cận trăm mét ngoài ý muốn. . . Trần Nam liên gọi cơ hội cũng không có, tụt hoàn toàn ngắt đi.

Mà hiện trường mọi người, bao quát Luyện khí kỳ bốn tầng thành Phong sư huynh ở bên trong, nhìn một màn này, đều lâm vào yên tĩnh như chết. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 4: Đăng môn

Bầu không khí rơi vào ngán ngùi yên lặng, chờ tất cả mọi người lấy lại tinh thần thì, nhìn về phía Lâm Kính đại tiên ánh mắt, đều tràn đầy khiếp sợ.

Mà ở tràng diện sắc khó nhất nhìn một người, không thể nghi ngờ là Luyện khí kỳ bốn tầng, tảo liền trở thành ngoại môn đệ tử thành Phong sư huynh.

Hắn lời thề son sắt phân tích, không chỉ làm lỗi, hơn nữa còn là mười phần sai.

Nhất là hắn giả vờ cao thâm thần tình. . . Càng làm cho không ít người nhìn không được cười tròng.

Roi xuống đất Lâm Kính, vỗ vỗ y phục trên người, khán cũng không nhìn đám người chung quanh, tiêu sái ly khai.

Lâm Kính hai chân bước vào chứng thực trước đại môn, bỗng nhiên vang lên thành Phong sư huynh thanh âm của.

"Chân nhân bất lộ tướng, Lâm Kính sư đệ, nghĩ không ra người cũng tấn chức Luyện khí kỳ tầng ba." Thành phong trào về mặt tiểu ý, quay Lâm Kính nói rằng.

Lâm Kính hơi quay đầu lại, thành phong trào tiểu ý càng đậm, dạ, đây là mỉm cười thân thiện.

"Một chữ, ngu!" Lâm Kính đại tiên không mặn không nhạt nói, chợt tụt triệt để bước vào chứng thực phòng khách.

Thành phong trào mới vừa rồi phân tích, cũng không có tránh được Lâm Kính cái lỗ tai, hắn đối thành phong trào như vậy trang thâm trầm ngu phân tích không có nửa điểm hảo cảm.

"Người. . ." Thành Phong sư huynh tức giận đến nói không ra lời, nhìn Lâm Kính bóng lưng, hận đến chặt cắn hàm răng.

Người chung quanh, càng thêm nhìn không được cười, cũng không biết là ai "Xi" một tiếng mở đầu, bốn phía trong nháy mắt đã bị khắp bầu trời tiếng cười bao phủ.

Cũng có cá biệt tưởng phách thành phong trào nịnh bợ người của: "Thành Phong sư huynh, ngài bớt giận a, chớ để cân đám này không biết trời cao đất rộng, ngu đệ tử tính toán."

Không biết, thành phong trào hiện tại tối không muốn nghe đến đắc hay "Ngu" cái từ này.

"Cút!"



Vuốt móng ngựa người của, trực tiếp bị thành phong trào một cái tát đánh bay ra ngoài.

"Lâm Kính, chờ người tiến nhập ngoại môn, ta sẽ cho người biết chữ chết viết như thế nào!" Thành phong trào ngực oán hận nói.

...

Lâm Kính rất thuận lợi tự chứng thực ngoại môn đệ tử thân phận, lĩnh đến thưởng cho hậu, sẽ lên đường rồi đi nơi này.

Thưởng cho ngoại trừ có Lâm Kính mong muốn tĩnh tâm hoàn, còn có thập khóa ngưng khí đan, cùng với một thiên nhân cấp sơ cấp công pháp.

Thiên xu đại lục tu luyện công pháp, tổng cộng có thiên, địa, người ba cấp bậc, từng cấp bậc lại có sơ, trung, cấp ba giai, nói như vậy, chỉ có ở tương đối thấp chờ môn phái loại này mới có như vậy phân loại.

Quyển công pháp này, Lâm Kính khán cũng không nhìn, tự ném qua một bên.

Ngưng khí đan Lâm Kính đến không có lãng phí, nhưng là một quý trọng chạy đi đâu, hẩn rót một chén thủy, trực tiếp một bả ăn xong xuống phía dưới.

Thập khóa ngưng khí đan hạ đồ, Lâm Kính tiểu phúc nội, xuất hiện một giòng nước ấm, chậm rãi chảy - khắp toàn thân.

Lâm Kính hơi dụng công tương được lực toàn bộ tiêu hóa hậu, tu vi tăng lên một điểm, bất quá là có thể không đáng kể cái loại này tăng trưởng.

Ngưng khí đan chỉ là nhằm vào Luyện khí kỳ một tầng tầng hai hữu hiệu, từ tầng thứ ba bắt đầu, được hiệu tự trở nên cực kỳ bé nhỏ.

"Lâm Kính" cũng không thêm đề ý, quay về với chính nghĩa hẩn chỉ là tương ngưng khí đan trở thành kẹo, căn bản sẽ không nghĩ tới dựa vào đột phá này.

Ăn vào tĩnh tâm hoàn hậu, Lâm Kính mới bắt đầu tu luyện kim thân đại pháp.

Tĩnh tâm hoàn đối Lâm Kính mà nói, căn bản không được đào dã tình thao, thành thoi khu tạp hiệu quả. Bất quá, tĩnh tâm hoàn có một chỗ tốt, hay tâm lý tác dụng.

Lâm Kính tĩnh không dưới tâm là bởi vì không tiếp thụ được đây mười sáu năm kinh lịch, nhất là đối Tiểu Thủy. . . Ái mộ, ho khan một cái!

Có tĩnh tâm hoàn, Lâm Kính là có thể lừa gạt mình, cho rằng hiện tại có thể tâm vô tạp niệm, an tâm tu luyện. Có kiếp trước tu luyện ký ức, Lâm Kính đối với tu luyện vẫn có mình một ít tâm đắc.

Không lâu sau, "Chuyện gì xảy ra? Kim thân đại pháp tựa hồ có chút khó có thể vi kế!"

Lâm Kính không thể tin được, nhưng vẫn là đa thử thử một lần, hoàn thuận tiện thử một chút khác pháp thuật, kết quả cuối cùng như nhau, vô pháp tu luyện!

"Ai, xem ra khối này đại lục tu luyện hệ thống có chút không giống, mặc dù tu luyện đẳng cấp có chút nói hùa. . . Bất năng tiền thế công pháp, thế nhưng có kiếp trước tu luyện tâm đắc như nhau được rồi! Ta Lâm Kính nhưng sẽ không dễ dàng nhận thức tài!"

Luyện khí kỳ chín tầng, nấy cái này trạm kiểm soát đối Lâm Kính cái này có kinh nghiệm "Đại tiên" mà nói, vẫn là dễ như trở bàn tay, mặc dù có tu luyện hệ thống không đồng dạng như vậy trở ngại, thế nhưng cơ bản có thể quên.

Chỉ một ngày đêm, Lâm Kính tự từ Luyện khí kỳ ba tầng bước vào Luyện khí kỳ bốn tầng.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lâm Kính kết thúc tu luyện, đi ra động phủ.

"Mỗi ngày tu luyện, phi bả người tu thành bệnh tâm thần bất khả." Lâm Kính miên man suy nghĩ, đòi trước hẩn tu luyện tới Đại La Kim Tiên, hao tổn mấy trăm năm thời gian.

Trở thành Đại La Kim Tiên hậu, Lâm Kính thời gian, cơ bản đều dùng đến hưởng thụ thượng.

Cái này cũng dường thành Lâm Kính một thói hư tật xấu, ham ăn biếng làm, chơi bởi lêu lổng.

Sống lại đối Lâm Kính lớn nhất dẫn vật hay đòi này còn muốn một lần nữa tu luyện một lần, nhưng là mới có lợi, Lâm Kính lần này rốt cuộc chân chính cảm nhận được cái gì gọi là số phận. . . Lâm Kính trong lòng rất nhiều ý nghĩ tựa hồ cũng có chút cải biến, chính có thể thay đổi.

Lâm Kính từ trong quần áo lấy ra một khối màu máu đỏ hình rồng ngọc bội, lẩm bảm "Khối ngọc bội này là ở ta bị thiên kiếp sở phạt là lúc, không gian vỡ tan, mà có vật, ta có thể không chết xem ra cũng là kỳ công lao, hay tạm thời không biết thế nào sử dụng. . . Trước để một bên."

"Nghĩ đến trước đây ta một mình phá giới đến viên kia xanh thăm sắc trên tinh cầu, quá cũng không tệ lắm, hoàn giao cho hai người tri tâm thật là tốt hữu. . ."

"Đáng tiếc bởi vì không biết tên tai nạn, tựa hồ là có ngoại lai chủng tộc đột phá không hiểu phong ấn, gián tiếp có thể dùng viên tinh cầu kia gấp, ta khi đó vừa vận hay bởi vì bị thiên kiếp lỗi phạt duyên có tương bên người hai gã bạn tốt và đáng trách hiểu rõ người cùng nhau dẫn tới một thế giới, cũng không biết bọn họ hiện tại ở nơi nào."

"Ai, số phận luôn luôn tróc đoán không ra, ta Lâm Kính có một ngày nhất định có thể hoàn toàn nắm giữ chính mệnh!"

Đối với tình cảnh của mình, Lâm Kính nói không nên lời cái gì chân chính cảm giác, nhưng lúc này hắn còn muốn làm nhất kiện chuyện trọng yếu.

Trả thù!

"Quân tử báo thù cần mười năm, ta Lâm Kính yếu trả thù, chỉ cần có thực lực, càn nhanh càng tốt!" Lâm Kính nhìn như cả lợ phát phơ địa nói rằng ngực kì thực hiện lên vẻ lo lắng.

Tiểu Thúy trở thành ngoại môn đệ tử hậu, tựu thay đổi ở lại địa, đang ở nơi nào Lâm Kính không biết, nhưng Lâm Kính cũng không phải cảm điếc.

"Buổi sáng tốt lành a huynh đài, người biết ngoại môn đệ tử trưởng Tiểu Thúy nghỉ ngơi ở đâu sao?" Lâm Kính kéo một thanh niên hỏi.

Thanh niên tò mò nhìn thoáng qua tự lai thực Lâm Kính, nghi ngờ nói: "Người là ai a?"

"Tầm tặc, có bằng hữu từ phương xa tới, ta là ai trọng yếu sao?" Lâm Kính nói rằng, kỳ thực hắn là không dám nói ra chính tên.

"Bệnh tâm thần!" Thanh niên này trắng Lâm Kính liếc mắt, xoay người ly khai.

Lâm Kính nhìn bóng lưng của hắn, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Người tuổi trẻ bây giờ, đều cái gì tổ chất."

Sau đó, hắn lại hỏi rất nhiều người. Trong đó có không ít ngoại môn đệ tử, nhưng bọn họ một một người biết trưởng Tiểu Thúy nghỉ ngơi ở đâu, thậm chí ngay cả trưởng Tiểu Thúy là ai cũng không biết.

"Chẳng lẽ tiện nhân kia học được đề điều?" Lâm Kính có chút không tin.

Sau đó, Lâm Kính thẳng thắn vấn người khác cao to chột địa chỉ.

So sánh với Tiểu Thúy, cao to mãnh danh tiếng tựu lớn hơn. Mới hỏi đến người thứ 3, cũng đã hỏi thăm ra cao to chột địa chỉ.

"Hàng này hoàn chỉnh biết hướng thụ!" Đi tới cao to chột trước phủ đệ, Lâm Kính trong mắt lóe lên lãnh mang.

Chỗ ngồi này phủ đệ diện tích không thể nào lớn, tài không được lưỡng mẫu đất. Nhưng ở tác đất tác vàng Địa Kiếm Tông, tạp vụ đệ tử hay đã cả đòi tạp cũng mua không nổi.

"Dì, người điều không phải Lâm Kính sao?" Cửa phủ đệ còn có một giữ cửa hạ nhân, hắn theo cao to mãnh gặp qua Lâm Kính một lần, sợ dĩ có ấn tượng.

Hạ nhân hài hước nhìn Lâm Kính, cười khẩy nói, "Thế nào? Đầu khớp xương ngựa, lại tìm đến Thiếu chủ nhà ta?"

"Người tới được vừa lúc, thiếu chủ tâm tình chính bất hảo đây, cho hắn xuất một chút khí cũng không sai."

"Được rồi, quên với người ăn nói, chờ gặp được thiếu chủ, cũng nhắc tới Tiểu Thúy. Không phải thì không phải là, hội tai nạn chết người." Hạ nhân dặn Lâm Kính nói.

"Tai nạn chết người, đây nhưng thật ra đề nghị hay a." Lâm Kính vui tươi hơn hờ nói, chột đi bước một đi hướng hạ nhân.

Hạ nhân có chút ngoài ý muốn: "Chẳng lẽ người yếu tự tự sát?"

"Được rồi, ta mặc kệ người mục đích gì, trước theo ta tiến đến, cấp thiếu chủ trước hết giận."

Lâm Kính nhạc a, cũng không tái can hắn lời vô ích, trực tiếp ôm đồm hướng cái này hạ nhân.

Lâm Kính tốc độ không nhanh, nhưng rơi vào tu vi chỉ có Luyện khí kỳ một tầng hạ trong mắt người, đơn giản là quỷ mị thân ảnh a!

"Người muốn làm . . ."

Hạ nhân lời còn chưa nói hết, đã bị Lâm Kính xúc lên thân thể.

Lâm Kính vừa cười vừa nói, "Không có gì, người thiếu chủ hết giận trước, người đây cầu vật trước hết để cho ta mở giải hận."

Nói xong Lâm Kính mạnh phóng rơi nắm hạ tay của người, sau đó nhắm vào xuất kích, một cước đá ra. . .

"Phanh" địa một tiếng, hạ nhân cả người phi bắn ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 5: Tỷ đấu tràng

Lâm Kính cước pháp từ trước đến nay tốt, hạ nhân cả người tựa như một cầu, từ một cửa sổ bay vào!

"Lớn mật. . ."

Phòng này trung truyền ra cao to mãnh quát thanh âm của, nguyên lai là phòng của hắn.

"Nhị cầu, ngươi thật lớn mật, cảm xông vào phòng của ta!"

"Ừt. . . Thiếu chủ, không phải như thế, thị Lâm Kính. . . Lâm Kính tới tìm thù!" Hạ nhân nhị cầu về mặt kinh hoảng nói.

"Cái gì?" Cao to mãnh lệ khí lóe lên, "Buồn cười, Lâm Kính quả thực chán sống. Nếu hắn muốn chết, lão tử sẽ đưa hắn xuống địa ngục."

Dứt lời, cao to mãnh cả người từ gian phòng bay ra.

"Lâm Kính, lần trước tha cho ngươi một mạng, không nghĩ tới ngươi còn dám tìm tới cửa?" Cao to mãnh sắc mặt bất thiện nói, "Hơn nữa, còn dám đả thương người của ta!"

"Lúc này đây, dù cho ngươi cho ta quy một trăm hường đầu, ta cũng sẽ không tha ngươi." Cao to mãnh trong lòng vốn là nín một hơi thở, lúc này chính muốn giết người giải hận!

"Lăn tới đây cho ta!" Cao to mãnh lấy tay một trào, bàn tay bỗng nhiên xuất hiện một kinh khí, xé rách hướng Lâm Kính.

Lâm Kính cũng không né tránh, hai mắt tựa như xem kỹ con mồi như nhau nhìn cao to mãnh, ngay kinh khí đến trước người thì, Lâm Kính trên người cũng phút chốc xuất hiện kinh khí, tương kì triệt tiêu.

Cao to mãnh trên mặt ngoài ý, "Mấy ngày ngắn ngủi, ngươi tấn chức Luyện khí kỳ tầng ba?"

Dứt lời, cao to mãnh lại mạnh lắc đầu, "Không có khả năng, dù cho ngươi thiên phú ở yêu nghiệt, cũng không có nhanh như vậy. . ."

"Hanh! Bất kể như thế nào, lão tử trước bắt giữ ngươi hơn nữa. . ."

Lâm Kính mạnh ngắt lời nói: "Chậm đã!"

"Chúng ta hoá một địa phương nhất quyết thắng bại!" Lâm Kính nói rằng, "Không bằng phải đi tỷ đấu tràng được rồi."

Lâm Kính nếu ở cao to mãnh trên người tổn hại mặt mũi, tự nhiên yếu ở trên người hắn tìm về, ở chỗ này đánh bại cao to mãnh có ích lợi gì, hay giết hắn, cũng không được nhiều tác dụng.

Nếu yếu bản hồi mặt mũi, đặc biệt phải cao to chợt lòng tin hoàn toàn kiên hi toái phải làm trò mặt của mọi người.

Cao to mãnh càng phát ra không hiểu nổi Lâm Kính trong hồ lô mại trừ thuốc gì, nhưng hắn cũng không thêm để ý, quay về với chính nghĩa Lâm Kính không thể nào là đối thủ mình, tại sao phải sợ hắn ngoạn thù đoạn gì phải không.

Hơn nữa tỷ đấu tràng chính thuận ý của hắn.

Ở chỗ này giết Lâm Kính, khó tránh khỏi là một phiền phức, nhưng đang tỷ đấu tràng tự không giống nhau. Đạo kiếm không có mắt, tỷ đấu tràng thượng mỗi ngày không biết muốn chết bao nhiêu người.

Ở nơi nào sát nhân, không vi phạm Địa Kiếm Tông tông quy.

Chờ lưỡng người đều tới tỷ đấu tràng, Lâm Kính còn không chịu bắt đầu tỷ thí, phi phải chờ tới vào lúc giữa trưa, khán giả sinh ra mới bằng lòng bắt đầu.

Lục tục, chính ngọ đến thì, tỷ đấu tràng phía dưới khán giả, đã chừng một hai ngàn người..

"Ta nói, có thể bắt đầu chưa?" Cao to mãnh không nhịn được nói.

"Chạy đi đầu thai a!" Lâm Kính nói rằng, "Chờ người Lâm Kính đại gia ta tuyên bố một việc, lập tức có thể bắt đầu rồi."

Lâm Kính ho nhẹ một tiếng, tưng tưng tiếng nói, liền lớn tiếng nói: "Tại hạ Lâm Kính, ngày hôm nay xin mọi người để làm một chứng kiến."

"Ta Lâm Kính, ngày hôm nay khiêu chiến cao to mãnh, sinh tử không truy xét."

"Đạ. . . Nói vậy đại gia cũng tò mò, ta cân cao to mãnh chung quy có cái gì ân oán? Chuyện là như vậy, xin cho ta chậm rãi kể lại."

"Mấy ngày trước, tiểu nhân hèn hạ cao to mãnh phóng xuất lời đồn, thuyết ta bị một người tên là Trương Tiểu Thủy nữ tử vứt bỏ, thậm chí thành giận ra tay với hắn, kết quả bị hắn đánh thành đầu heo."

"Rốt cuộc có hay không chuyện này. . . Ta cũng không nhiều làm biện giải, bất quá, ta sẽ dùng sự thực để chứng minh."

. . .

Lâm Kính ở trên đài nói xong lần này lời bàn cao kiến, tịnh không có đến hắn trong tưởng tượng tiếng vỗ tay, ngược lại doanh tới không ít hư thanh.

"Nói nhảm nhiều như vậy để làm chi, con mẹ nó rốt cuộc đánh còn chưa phải đánh?"

"Không sai, đại gia cũng chờ không sai biệt lắm một canh giờ, còn không có mở thủy, thao!"

. . .

Thảo phạt thanh liên tiếp, đều khiêu hiêu nhanh lên một chút bắt đầu tỷ đấu.

Lâm Kính ngực cái này biệt khuất a, nhưng hắn cũng biết, thuyết những lời này người của, đều là tảo đã sớm tới, đợi nhiều lúc.

Lâm Kính xoay người nhìn về phía cao to mãnh, nghĩa chánh ngôn từ nói: "Để hắn về ta danh dự, cao to mãnh, người dám tiếp thu khiêu chiến của ta sao?"

\*\*\* có phiên hay không. . ." Cao to mãnh kiên trì rốt cục đến cực hạn, không dài dòng nữa, trực tiếp xuất thủ, công hướng Lâm Kính.

Biết Lâm Kính tấn chức Luyện khí kỳ ba tầng, cao to mãnh ra chiêu, đã không có lần trước như vậy tùy ý.

Hắn trực tiếp thi triển ra hổ hạc song hình quyền, trong nháy mắt tựu xuất hiện hổ dữ hạc hình thành quyền ảnh, bạo loạn quả đấm của, trực tiếp chấn đất không khí, phát sinh xuy xuy xuy chói tai thanh.

Rất hiển nhiên, một kiên nhẫn cao to mãnh, muốn trực tiếp kết thúc chiến cuộc!

"Lâm Kính quả nhiên là tự đại cuồng. . ." Dưới đài vang lên một đạo thanh âm không hòa hài, nguyên lai là Lâm Kính nửa người quen, thành Phong sư huynh.

"Lâm Kính hôm qua tài đi qua ngoại môn đệ tử trắc thí, bất quá chính là Luyện khí kỳ ba tầng, cũng vọng tưởng hoa cao to mãnh quyết đấu. . ."

Thành phong trào thanh âm, khi hắn cố ý gây nên hạ, truyền khắp nửa nơi sân.

"Cao to tiến mạnh nhập ngoại môn lâu ngày, đã sớm thị Luyện khí kỳ bốn tầng, hơn nữa hắn hổ hạc song hình quyền, cũng luyện đến cảnh giới cực cao. . . Cho dù là đồng cấp tu sĩ, cũng không nhất định có thể mạnh mẽ tiếp được. . ." Thành phong trào cấp tình hình chiến đấu kết luận.

Lúc này có người nói, "Thành Phong sư huynh nói không uổng, Lâm Kính ngày hôm qua chứng thực ngoại môn đệ tử thì, ta cũng gặp được."

"Ta lúc đó cũng đã gặp qua, Lâm Kính đích thật là Luyện khí kỳ ba tầng."

Những áo rỗng, thị thành phong trào cố ý an bài, làm như thể nguyên nhân rất đơn giản, hắn muốn Lâm Kính mất mặt.

Quả nhiên, những quần chúng, ở biết Lâm Kính thực lực hậu, tựu đối lập đầu mất đi hứng thú.

"Mẹ nó, còn tưởng rằng thể lực ngang nhau, có một hồi đặc sắc tranh đấu. . ."

"Đây hoàn toàn là nhất phương đào chiến đấu, thật tình không thấy đầu a. . ."

"Luyện khí kỳ ba tầng khiêu chiến Luyện khí kỳ bốn tầng, nghĩ không ra loại này năng xếp vào niên độ kỳ văn dị sự chuyện tình, cũng có thể làm cho ta gặp phải. . ."

. . .

Cũng khó trách các khách xem hoàn toàn thất vọng.

Dưới tình huống bình thường, mỗi một chống lại tỷ đấu tràng đệ tử, tu vi phương diện đều là thế lực ngang nhau.

Nguyên nhân rất đơn giản, Luyện khí kỳ bốn tầng người của, khiêu chiến Luyện khí kỳ ba tầng người của, tu vi yếu nhất phương chắc chắn sẽ không đáp ứng. . .

Dù sao, thượng tỷ đấu tràng đều là người tình ta nguyện dưới tình huống. Nếu như nhất phương không chịu, bên kia thì không có khả năng ép buộc đối phương.

Về phần Luyện khí kỳ ba tầng khiêu chiến Luyện khí kỳ bốn tầng, người sau rất khả năng còn có thể đáp ứng. . . Nhưng đi nơi nào hoa như thế ngu xuẩn Luyện khí kỳ ba tầng?

Lâm Kính tuy rằng thân đang tỷ đấu tràng, nhưng cũng chú ý tới dưới đài bầu không khí biến hóa.

"Vừa thành phong trào cái này ngu lắm rồi!" Lâm Kính ý vị thâm trường nhìn thoáng qua thành phong trào, chợt tài đầu nhập trước mắt chiến đấu.

Cao to mãnh coi như uy mãnh sắc bén quyền pháp, rơi vào Lâm Kính trong mắt, quả thực sơ hở trăm chỗ, dường như hải đồng đánh nhau, một điểm kỹ thuật hàm lượng cũng không có.

Đừng nói Lâm Kính hiện tại cân hấn kém hơn một cấp bậc, coi như là kém hơn hai người cấp bậc Lâm Kính đều có thể chiến thắng hấn, bởi vì ở luyện khí kỳ giai đoạn đệ tử, trên thực tế chỉ là so với người bình thường lực lượng cao một chút mà thôi.

"Cũng được, thành phong trào ngu không phải nói bản đại tiên chỉ là Luyện khí kỳ ba tầng sao? Đơn giản, bản đại tiên hay dùng Luyện khí kỳ ba tầng thực lực thắng thì đâu."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 6: Hành hung

Tràng thượng, Lâm Kính lúc này trên người xuất hiện một tầng nhàn nhạt dày, đây là Luyện khí kỳ ba tầng độc hữu chính là kỹ năng, linh lực chuyển hóa kinh khí.

Bất quá, Lâm Kính kinh khí dữ người bình thường độ lửa hơi có chút bất đồng, Lâm Kính kinh khí canh thất bại một ít.

Kinh khí ngưng Bình, thị tăng thứ cao hơn năng lực, Lâm Kính đương nhiên không phải làm như vậy. Hấn tương những cho tới nay phân tán ra lại, ngưng kết thành đám bất quy tắc hình dạng, chừng hơn mười nói.

Chiêu thức ấy đoạn, nhưng thật ra như ở dưới đài không ít người kinh ngạc, "Lâm Kính thích hợp tức giận không chế tốt thành thạo. . ."

Dù cho nhìn Lâm Kính không vừa mắt Thành Phong, mắt cũng hiện lên sợ hãi than, "Coi như là ta, cũng chưa chắc có thể so sánh hấn làm rất tốt. . ."

Thành Phong dĩ nhiên không phải ở trong lòng nói, mà là tát vào mồm!

Về phần rốt cuộc là ở khoa Lâm Kính, còn là biến tướng nâng lên chính, tự không được biết rồi.

"Bất quá, chỉ thích hợp khí không chế thành thạo, cũng cũng không phải cao to chợt đối thủ. . . Dù sao, cao to mãnh so với hấn cao hơn chừng một tầng."

Lời nói này, xong không ít người gật bừa, "Không sai, đẳng cấp chênh lệch, hay bất khả vượt qua khoảng cách."

"Có một chút ta tương đối hiểu kỳ. . . Theo lý thuyết mới vào Luyện khí kỳ ba tầng người của, thích hợp khí thao túng tịnh chưa quen thuộc. . . Nhưng Lâm Kính không chỉ quen thuộc, thậm chí thập phần thành thạo. . ."

"Chẳng lẽ Lâm Kính thiên phú hơn người. . . Cái này thì càng xé, hấn nếu là thiên phú hơn người, đã sớm tấn chức Luyện khí kỳ tầng ba. . ."

Mọi người dưới đài cũng bắt đầu thảo luận sôi nổi lên, Lâm Kính chiêu thức ấy đích xác để cho bọn họ nhìn với cặp mắt khác xưa. Nhưng bọn họ cũng

đều biết, chỉ như vậy, còn chưa đủ để đi xoay tởm đầu kết quả.

Chờ cao to mãnh công kích, cách hấn chỉ có chừng năm thước, Lâm Kính mạnh phóng xuất những kinh khí này, giống như là mưa rền gió dữ như nhau, mang tất cả hướng cao to mãnh.

"Chút tài mọn!" Cao to mãnh chẳng đáng một tiếng, nghênh hướng kinh khí . .

Cũng không đến trong nháy mắt thời gian, cao to mãnh tựa mạnh biến sắc. . .

Không chỉ là cao to mãnh biến sắc, ngay cả dưới đài quan sát quần chúng, lúc này đều mở to hai mắt nhìn. . .

Những kinh khí, thì dường như dài quá mắt, sắp tới tương dữ cao to mãnh chạm vào nhau chỉ tởm, phút chốc quẹo thật nhanh loan đến cao to chốt phía sau.

Sau đó, kinh khí toàn bộ đánh vào cao to mãnh sau lưng của. . .

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! . . .

Da dày thịt béo cao to mãnh, tại đây ta kinh khí oanh kích hạ, trong miệng đều không ngừng được địa phun ra tiên huyết.

"Đây. . . Làm sao có thể. . ."

Thấy như vậy một màn người của, không thể tin được, hội này thì một Luyện khí kỳ ba tầng người của làm được.

Nếu như nói thoảng cái ngưng tụ ra hơn mười nói bất quy tắc kinh khí, đã cũng đủ để cho bọn họ khiếp sợ, như vậy nhượng kinh khí đang công kích trung chuyển loan. . . Còn lại là triệt để lật đổ bọn họ nhận thức!

Như vậy cũng tốt như người thường lái xe một chiếc chiến xa, ở đầu tiểu gồ ghề khanh khanh oa oa son đạo chạy, hấn năng chạy xong toàn bộ hành trình, cũng đã cũng đủ làm cho tán thán. . .

Mà hấn không chỉ chạy xong, hơn nữa còn là dĩ thi tốc một trăm năm mươi dặm tốc độ, đây đã là nghe rợn cả người!

Phải biết rằng đây là người thường, điều không phải tuyệt đại truyền kỳ.

Rất hiển nhiên, Lâm Kính ở trong mắt bọn họ, chỉ là một người bình thường.

"Hắc hắc, cao to mãnh, ngươi có từng nghĩ tới ngày hôm nay?" Lâm Kính cười nhạt nhìn tởm trên mặt đất rên rĩ cao to mãnh, "Ngươi nếu như thể thích ngoạn, đại gia là tốt rồi hảo chơi với ngươi ngoạn."

Lâm Kính giá hạ tử rớt cuộc cấp đây cụ thân thể chủ nhân "Lâm Kính" báo thù.

"Kế tiếp, đại gia cho ngươi ném thử từng quyền đến thịt tư vị." Lâm Kính từng bước từng bước đi hướng cao to mãnh, để cho hấn tăng ngực áp bách, mỗi một bước đều phát sinh "Tháp tháp" tiếng bước chân của.

Ầm!

Lâm Kính một ản chứa bất luận cái gì linh lực một quyền, đánh vào cao to chốt trên lỗ mũi, trong nháy mắt máu mũi phun ra ngoài.

Ầm! Ầm!

Vừa hai vòng, đánh vào cao to mãnh ánh mắt của thượng, "Yêu a, đem ngươi mắt một mí đánh thành tam mí mắt!"

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Ngay từ đầu Lâm Kính vẫn chỉ là dụng quyền đầu, đánh tới cuối cùng, tay chân đủ ra sân.

Cao to mãnh nguyên bản kiên thật anh tuấn mũi, trực tiếp bị đánh tháp. Rõ ràng là mắt hai mí hai con mắt, lẳng là bị đánh thành mắt một mí, rốt cục lại biến thành hao mấy lớp da. . .

Không lớn không nhỏ rõ ràng bình thường tát vào mồm, cũng đầu tiên là bị đánh thành cái miệng anh đào nhỏ nhắn, cuối cùng lại bị chặn thành lạp xương chủy.

Về phần lông mi, hắc hắc. . . Cấp Lâm Kính cấp thể!

Ngũ quan trong may mắn nhất yếu chúc lỗ tai vừa xoắn vừa kéo, Lâm Kính, không phải không biến hình.

"Ai u. . . Đau quá. . ."

Đương Lâm Kính thủ mỗi chân lúc một mỗi, cao to mãnh toàn thân đã sung người tàn tật dạng, nhất là gương mặt, hiện tại hay nhượng hấn mẹ ruột lại, không nhận ra.

Đáng hận nhất còn là, Lâm Kính không sử dụng linh lực, thuần túy dùng cật mạnh. Làm như vậy sẽ không đối cao to mãnh tạo thành thực chất tính thương tổn, nhưng hội đau nhức a, hơn nữa thân là tu sĩ, cao to mãnh bị cật mạnh đánh như thế nào cũng sẽ không đã bất tỉnh. . .

Cao to mãnh coi như là có vài phần mạnh mẽ, nhưng đánh tới cuối cùng, đã kêu trời trách đất địa cầu xin tha thứ.

Cái gì Lâm gia gia, Lâm Kính tổ tông, Lâm Kính ba ba. . . Đều hô lên.

Ngay cả dưới đài người đứng xem quần chúng, thấy như vậy một màn, ngực cũng không do nghĩ mát lạnh. Bọn họ quyết định chú ý, sau này hay đánh chết cũng không đối địch với Lâm Kính!

Hàng này, quả thực thái hung tàn thái ghê hận!

Thành Phong sư huynh tắc lần thứ hai âm mai gương mặt, không hề nghi ngờ, hấn bị đánh mặt, lại bị Lâm Kính vẽ mặt. . .

Hấn nghĩ đến vừa chính ngay trước mặt mọi người, ngôn từ chuẩn xác phân tích, đoán rằng, dự đoán. . . Quả thực hận không thể tìm khối đầu hũ đâm chết!

"Các vị mời yên lặng một chút!" Lâm Kính phát phát tay, ý bảo mọi người im lặng xuống tới, một chân cũng thái ở cao to chột tát vào mồm, không cho hấn phát sinh tiếng rên rĩ.

"Cao to mãnh bị tiểu đệ đánh cho không hề lực trở tay, các vị tuệ nhãn như đước nói vậy đều thấy được."

"Hiện tại, xin mời sáng suốt đại gia tự hỏi hạ, mấy ngày trước về ta nghe đồn thị thật hay là giả. . ."

"Chỉ cần có đầu óc người, đều đoán được, đây thuần túy là lời nói vô căn cứ, đây thuần túy là cao to mãnh đồ kị. . ."

Chúng người không lời, Lâm Kính thẳng nhai này cũng quá độc ác, để chứng minh đây là tung tin vịt, đã đem nhân gia cao to mãnh đánh thành như vậy hình dạng. . .

Nhưng không thể không nói, Lâm Kính lần này chứng minh thuần khiết biện pháp, đích xác cú giã đơn thẳng thắn.

Lâm Kính, lại thờ dài một hơi nói: "Ai, kỳ thực tiểu đệ cũng là có khổ nói không nên lời. . ."

"Vốn có tiểu đệ cân Tiểu Thúy, coi như là thanh mai trúc mã lớn lên một đôi, tuy rằng nàng không đẹp, tư chất cũng không được, thái độ làm người lại ích kỷ, tâm địa cũng không phải thiện lương như vậy. . . Nhưng nói như thế nào, nàng cân tiểu đệ đều có trứ cùng thôn tình."

"Không nghĩ tới, nàng bởi vì hướng tiểu đệ cầu ái, bị ta cự tuyệt. . . Nhân tham sống hận, mà ngay cả cao bằng đại mãnh cái này tiểu nhân hèn hạ, tại ngoại tàn bạo có tổn hại tiểu đệ danh dự chuyện tình, thực sự là thúc có thể nhin, thậm cũng không thể nhẫn!"

"Tầm tắc. . ." Thành Phong lúc này bỗng nhiên vỗ tay một cái, "Lâm Kính sư đệ, người xuy "Da trâu " bản lĩnh thật đúng là không bình thường a. . ."

"Người nói 'Nghe đồn' chân giả tạm thời bất luận, bất quá. . . Cùng người cùng thôn vị trương Tiểu Thúy cô nương hướng người cầu ái. . . Bỏ chém vừa chứ?"

"Theo ta được biết, đích xác có một cùng người cùng thôn cô nương, bất quá nàng không gọi trương Tiểu Thúy, mà gọi là Trầm Nguyệt."

"Hơn nữa, ngay ngày hôm qua, trầm Nguyệt cô nương, đã trở thành Lưu Bình Minh sư huynh nữ đạo hữu."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 7: Xuất thủ

Thành Phong nói nhượng tràng thượng Lâm Kính có chút hứa ngoài ý muốn, thật là có một loại quanh co cảm giác.

"Thử nghĩ một chút, Lư Bình Minh sư huynh coi trọng nữ nhân, sao lại như người loại này tam lư vai cáo giả nhìn liền người liếc mắt lòng của tư cũng không có."

Lư Bình Minh?

Nghe được tên này, ở đây đông đảo quần chúng đều nhiệt nghị.

Luận tu vi, ở đây không ai sẽ là Lư Bình Minh đối thủ.

Luận địa vị, thân là nội môn đệ tử Lư Bình Minh cũng ở đây có người trên.

Mà Lư Bình Minh tên, chỉ như vậy nổi danh, là bởi vì Lư Bình Minh đã từng cũng là tạp vụ đệ tử làm lên.

Lư Bình Minh mười tuổi gia nhập à kiếm tông, trở thành tạp vụ đệ tử. Một năm sau, cũng chính là hán mười một tuổi năm ấy, trở thành ngoại môn đệ tử.

Hán tu vi từ không tới có, từ Luyện khí kỳ một tầng đến Luyện khí kỳ bốn tầng, chỉ tìm một năm, cái kỷ lục này, dù cho ở toàn bộ Địa Kiếm Tông, đều là cao cấp nhất cái loại này.

Kinh tài tuyệt điểm Lư Bình Minh, cương trở thành ngoại môn đệ tử lúc đó, cũng sẽ không xuôi gió xuôi nước.

Cũng không biết nguyên nhân gì, Lư Bình Minh đắc tội một vị Luyện khí kỳ tầng năm sư huynh.

Vị sư huynh này, hầu như luôn luôn tìm Lư Bình Minh, nhục nhã hán một lần.

Lư Bình Minh không chỉ một tuyệt vọng, trái lại quyết chí tự cường, bị nhục nhã ba năm hậu, hán trước mặt mọi người đánh bại người sư huynh này.

Hán Lư Bình Minh vốn có, cũng ở đây một năm trăm tới Luyện khí kỳ lục tầng, trở thành Địa Kiếm Tông cao cao tại thượng nội môn đệ tử.

Không nói khoa trương, Lư Bình Minh ở tạp vụ đệ tử, thậm chí ngoại môn đệ tử trong mắt, ngoại trừ cao không thể leo tới, cũng là cực kỳ dốc lòng tượng gỗ.

"Ha ha ha, Lâm Kính chém gió to quá. . ."

"Không có thể như vậy sao, Lư Bình Minh sư huynh coi trọng nữ nhân, cũng hướng hán cầu ái?"

"Ha ha ha. . . Đây là ta năm nay nghe được buồn cười nhất chê cười. . ."

Nguyên vốn đã bắt được lòng người Lâm Kính, thoáng cái lại trở thành mọi người trêu chọc đối tượng, thiếu chút nữa liền không nhận được thẹn quá thành giận.

Lâm Kính hung hăng đá cao to mãnh một cước, "Vương bát đản, nói là sự thật sao?"

Cao to mãnh nhận xuống thống khổ, ấp úng nói: "hán nói không sai. . . Tiểu Thúy đích xác thành. . . Vì Lư Bình Minh sư huynh nữ nhân. . ."

"Hơn nữa nàng liền tên đều sửa lại, chính là để cho Trần Nguyệt. . ."

Cao to mãnh nói xong thời gian, trong mắt cũng lóe ra lửa giận, rất hiển nhiên, hán cũng bị Tiểu Thúy đùa bỡn. Hán bắt quả là Tiểu Thúy tiếp cận Lư Bình Minh một cái tuyến mà thôi.

"Người thực sự là phế vật!" Lâm Kính lại đạp cao to mãnh một cước, "Ngay cả mình nữ nhân đều khán không được, người còn sống gì chứ, vừa... vừa đung chết. . ."

Lâm Kính nghĩa chánh ngôn từ, chút nào không muốn quá, mấy ngày trước "Lâm Kính", không làm theo bị người khiêu gót tường.

"Mẹ nó, sớm biết rằng một vừa hai phải thì tốt rồi, chém cái gì ngu. . ." Lâm Kính như thế hận a!

Tiểu Thúy đích xác một hướng hán thông báo, sợ dĩ bị vạch trần thời gian, hán chỉ có thể tức giận đến gương mặt nhìn.

"Lâm Kính sư đệ, người cũng nên cẩn thận. . ." Thành Phong giả vờ thương hại nhìn Lâm Kính, "Người trước mặt mọi người nói xấu Trần Nguyệt chuyện tình, chỉ sợ ít ngày nữa sẽ truyền tới Lư Bình Minh sư huynh trong tai. . ."

"Hắc hắc, đến lúc đó cũng không người cứu được người!" Thành Phong cười nhạt.

Mẹ nó! Lâm Kính bật người tự phát hỏa, bản đại tiên thì là khỗn phong, lại quan người mấy người đồng tử quan hệ!

Hảo, người đã lần lượt tạp bản đại tiên thai, vậy cũng chó trách bản đại tiên không khách khí!

"Người tên là Thành Phong thật không. . ." Lâm Kính nhìn Thành Phong, bỗng nhiên mở miệng.



"Nghe nói ngươi cũng là Luyện khí kỳ bốn tầng tu vi, cương còn đang ở dưới đài phân tích phải điều điều thị nói, nói vậy. . . Ngươi tu vi khẳng định không kém."

"Không bằng như vậy đi, ngươi tự lên đài, so với ta hoa khoa tay múa chân." Lâm Kính khiêu khích nhìn Thành Phong.

Thành Phong hiển hiện ra vài phần cố kỵ thần sắc, tu vi của hắn, cân cao to mãnh không sai biệt lắm. Liên cao to mãnh đều đánh không lại Lâm Kính, hắn phần thắng cũng không lớn.

"Lâm Kính sư đệ chân ái nói giỡn, ta ngươi không oán không cừu, cần gì phải quyền cước gặp lại." Thành Phong khề cười nói.

Dứt lời, Thành Phong trong óc bỗng nhiên linh quang lóe lên, "Lâm Kính sư đệ, nếu thật muốn tìm người lãnh giáo, không phải để làm sư huynh, giúp ngươi dẫn tiến cấp Lưu Bình Minh sư huynh?"

Thành Phong nhin không được cười lên, "Ha ha ha. . . Lâm Kính sư đệ, ngươi dám không?"

"Ta Fuck mẹ ngươi!" Lâm Kính triệt để tức giận, "Nho nhỏ Luyện khí kỳ bốn tầng, cũng dám nhiều lần ở lão tử trước mặt trang bức. . ."

Lâm Kính trực tiếp xuất thủ, công hướng dưới đài Thành Phong.

"Ngày hôm nay, ngươi là đánh cũng muốn đánh, không đánh cũng phải đánh!"

Lâm Kính đối lực lượng khổng lồ, đã tiến nhập tình trạng xuất thần nhập hóa. Nho nhỏ một quyền, tự ẩn chứa khổng lồ linh lực!

Nắm tay cát không khí, xuất hiện một luồng đường như hỏa hoa diễm lệ quang thái.

Thành Phong thần tình rùng mình, giác quan thứ sáu trong nháy mắt cảm giác được khí tức nguy hiểm. Hắn không dám có chút chần chờ, vội vã đánh ra bản thân am hiểu nhất quyền pháp, nghênh hướng Lâm Kính công kích.

Ừng ừng. . .

Hai vòng trong nháy mắt chạm vào nhau. . .

Thành Phong thân thể, không hề báo trước hướng phía sau bay nhanh chấn khứ. . .

Một tiếng vang thật lớn, đập phải bạch nhũ thạch xếp thành trên mặt đất, trong nháy mắt mặt đất vỡ vụn, xuất hiện vết rách.

Mà thành phong xương cốt của, cũng ở đây va chạm kích hạ, bể nát thất tám phần mười.

Phốc. . .

Đại máu từ Thành Phong trong miệng ồ ồ chảy ra, ánh mắt của hắn chặt chẽ nhìn chăm chăm Lâm Kính, "Ngươi. . . Ngươi điều không phải Luyện khí kỳ ba tầng, mà là. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, liền chết ngất.

"Ngu!" Lâm Kính nhìn ngất đi Thành Phong, bỏ xuống một câu nói ly khai.

Lúc này mọi người nhìn về phía Lâm Kính ánh mắt, đã nhiều hơn sợ hãi.

Đối với Lâm Kính thái độ làm người, bọn họ cũng có hiểu một chút.

Cao to mãnh rai hắn lời đồn, bị hắn tạo nên tỷ đầu tràng, đánh thành nửa chết nửa sống.

Thành Phong bởi vì nói mấy câu, đập hắn bãi, cũng bị đánh thành trọng thương. . .

Không khó nhìn ra, Lâm Kính là một không cho người khác xâm phạm chính, một xâm phạm liền muốn làm ra tương ứng làm ngoan người!

Bất quá, mọi người cũng không nhin được nên vì Lâm Kính mặc niệm. . . Hắn tìm về bãi, thế nhưng nghênh tiếp hắn đó là một ác hơn người của, người nợ đó là Lưu Bình Minh!

Cao to mãnh khó khăn từ dưới đất bò dậy, hắn nhìn Lâm Kính rồi đi bóng lưng, trong ánh mắt lóe ra oán hận, "Lâm Kính, ngươi yên tâm. . . Thì là ta không tìm ngươi báo thù, cũng có có người tìm ngươi phiền toái."

"Ngoại trừ Lưu Bình Minh, còn có một người, ngươi nhưng nhất định phải ứng phó quá khứ. . ."

Cao to mãnh nhìn thoáng qua chết ngất trên mặt đất Thành Phong, "Ca ca hắn Thành Viêm, thế nhưng ngoại môn bài danh trước ba cao thủ. . ."

Lâm Kính tự nhiên không biết cao to mãnh đang suy nghĩ gì, dù cho đã biết, cũng khẳng định cười nhạt.

Lâm Kính hiện tại đã không phải là thì ra là can đảm đó tiểu sợ phiền phức "Lâm Kính", còn có thể tương cái gì chó má Lưu Bình Minh Thành Viêm không coi vào đâu?

Vào lúc ban đêm, từ trong tu luyện mở hai tròng mắt Lâm Kính, lẩm bẩm "Quá chậm, thực sự quá chậm. . ."

"Tu luyện nhiều như vậy canh giờ, mới từ Luyện khí kỳ bốn tầng trăm tới Luyện khí kỳ tầng năm!"

Sáng sớm hôm sau, Lâm Kính mở rộng nhất cá lại yêu, liên tục không ngừng khổ tu, thân thể tuy rằng không phiền lụy, nhưng tâm lại mệt mỏi.

Sở dĩ Lâm Kính quyết định ngày hôm nay không tu luyện, trong lịch sử thể nhưng tồn tại rất nhiều tu tiên tu thành bệnh tâm thần ví dụ.

Lâm Kính bỗng nhiên buồn lên, rượu của hắn nghiện phạm vào. . .

Kiếp trước hắn, ngoại trừ có lúc rỗi rảnh xem xét phong cảnh ham, rất ít mê luyện những vật khác. Đương nhiên, mỹ nữ khẳng định không ở ngoại lệ. Hưởng thụ phong cảnh, mỹ nữ, trừ ngoài ra, Lâm Kính hoàn đặc biệt mê luyện một món khác, đó là rượu ngon.

Lâm Kính tuy rằng hát không say, nhưng rượu của hắn nghiện đặc biệt đại, mỗi lần hát tửu, không uống một sông cạn đá mòn quyết không bỏ qua. Lâm Kính có một kỳ quái tìm cách, nghĩ rượu có thể cho chính nhận rõ sở chính.

Nghĩ đến rượu, Lâm Kính không khỏi nghĩ đến một người bạn, cũng là hắn ở thế giới này ít có mấy người bằng hữu một trong.

Người bạn này. . . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 8: Hầu nhi tửu

Nhân khẩu phương diện, mây xanh Trần Nguyên Trụ dân hơn nửa di dân hộ, đại khái ở hai ba mươi vạn trong lúc đó. Phương diện kinh tế, bởi vì tựu nằm Địa Kiếm Tông chân núi, đảo xứng đôi "Phát đạt" hai chữ.

Lâm Kính quần áo bạch y, tự nhận là khí vũ hiên ngang, phong độ đi trên đường. Lâm Kính mình cảm giác không sai, khí chất còn có thể, nhưng tựu tương mạo mà nói, cổ thân thể này tương mạo xác thực không thuộc về anh tuấn phạm trù.

Bất quá chỉ chờ tới lúc tu vi đến rồi nhất định giai đoạn, liền có thể cải biến hình dạng. Lâm Kính liền có thể tương mặt mũi của mình hoàn nguyên trở về, bằng không sau đó cho dù có cơ sẽ tìm được thất tán hai người bạn tốt, đều không nhận ra được.

Ở trên đường thành thoi hơn nửa canh giờ, Lâm Kính rốt cục đi vào một nhà tên là "Tam Bồi" quán rượu nhỏ.

Nhà này tựu quán kinh doanh người, hay bạn của Lâm Kính Liễu Kiên.

"Lâm huynh đệ, sao ngươi lại tới đây." Một đạo thanh âm dễ nghe vang lên, mang theo vài phần kinh hi, giọng nữ!

"Nguyệt Như tả, mấy tháng không gặp, ngươi vừa đẹp. Chân ước ao Liễu Kiên, có thể lấy được như ngươi vậy mỹ kiều nương." Lâm Kính cười nói.

"Ha ha, hứa ít ngày không gặp, quả thực lau mắt nhìn." Lâm Nguyệt Như cười nói.

"Đâu đâu, tiểu đệ ăn ngay nói thật mà thôi. Được rồi Nguyệt Như tả, Liễu Kiên đây?" Lâm Kính ánh mắt ở tửu quán nội quét một vòng, hỏi.

"Bằng nói hắn, nói sẽ khí, liền từ quán cũng không tốt kinh doanh, cả ngày sẽ trốn ở hầm rượu nghiên cứu rượu gì phối phương. . . Nếu là hắn có Lâm huynh đệ phân nửa tiến tới, ta tựu thỏa mãn." Lâm Nguyệt Như oán giận nói, "Hanh! Chờ tương lai ta có hài tử, nhất định không để cho bọn họ đụng tửu!"

Lâm Kính cười ha ha nói: ", dạ, Nguyệt Như đi trước, ta đây phải đi hầm rượu tìm Liễu Kiên."

Quán rượu nhỏ phía, hay một tòa độc lập phủ đệ, diện tích bĩ tửu quán lớn hơn thượng gấp hai ba lần.

Lâm Kính quen việc dễ làm bước vào phủ đệ, không bao lâu thời gian, liền đi tới.

Nồng nặc mùi rượu, nhưng Lâm Kính nhin không được hít một hơi thật sâu khí.

"Chuột trắng nhỏ, tới a, thế nào không kể tục tu tiên." Liễu Kiên nhìn thấy Lâm Kính, giọng nói mang theo kinh hi.

Mừng đến là của hần vật thí nghiệm lại nữa rồi, mừng đến là có chút hứa không bạn tốt.

"Hắc hắc, tưởng niệm Liễu Kiên ca rượu, dĩ nhiên là tới." Lâm Kính mắt phóng tinh quang ở bốn phía tảo xạ.

Nghìn vạn lần chó xem thường thế giới này văn hóa, nhất là chưng cất rượu văn hóa!

Hoa Hạ năng ngược dòng lịch sử, đại khái năm nghìn niên tả hữu. Nhưng thế giới này lịch sử, tựu sách sử ghi lại niên hạn, cũng là —— không biết kỷ nguyên.

Hoa Hạ trân quý hơn mười tuổi già rượu, thậm chí trăm năm rượu lâu năm, ở thế giới này mặc dù nói không hơn, nhưng tuyệt đối sẽ không ít!

Lâm Kính trước đây thân là Đại La Kim Tiên, phá giới phủ xuống đến viên kia xanh thắm sắc trên tinh cầu sinh sống mấy trăm năm, hảo tửu rốt cuộc đều uống rồi.

Xa không nói, Lâm Kính ngay Liễu Kiên ở đây, uống qua cất kỹ năm trăm năm rượu lâu năm!

"Chuột trắng nhỏ, ngươi lần này tới, thế nhưng lại được rồi!" Liễu Kiên cười thần bí, "Điều không phải lão ca khoắc lác, cái này rượu chỉ cần đẩy ra ngoài, không ngoài một năm, lão ca tựu sẽ trở thành Trần Nguyên Trự đích thủ phủ a!"

Lâm Kính lập tức tới đây hứng thú, Liễu Kiên cuộc đời có hai người ham, thứ nhất thị rượu, thứ hai hay tiền. Có thể để cho hần làm giàu làm giàu rượu, tuyệt ép thị hảo tửu a! Lâm Kính nhin không được hỏi: "Là rượu gì a?"

"Nhạ, ngươi ném thử!" Liễu Kiên dùng rượu phiêu mức một điểm, đưa tới Lâm Kính bên mép.

"Kêu cầu nhàu" Lâm Kính trực tiếp uống một hơi cạn sạch.

Nhất thời, hần cảm giác được trong cơ thể bốc lên ra một giồng nước ấm.

Liễu Kiên còn lại là vẻ mặt mong đợi nhìn về phía Lâm Kính, "Chuột trắng nhỏ, vị đạo thế nào? Dạ. . . Ngoại trừ vị đạo, ngươi hoàn có cảm giác gì không có?"

"Hầu nhi tửu. . . Tuy rằng bất chính tông, chắc là tài liệu khó có được, tìm đại thế phẩm chế riêng cho, thế nhưng. . ." Lâm Kính thần tình hơi sai biệt, "Liễu Kiên ca, ngươi ở đâu ra hầu nhi tửu phối phương?"

Cũng khó trách Lâm Kính hội ý ngoại, hầu nhi tửu ở rượu giới có thập đại quynh tương tiếng khen!

Không chỉ có bởi vì nó vị đạo hảo, canh bởi vì nó có thể tăng cường tu vi!

Bất quá. . . Hầu nhi tửu phối phương, người biết, lại không có mấy người. . . Đừng nói phạm tục, hay tại tu chân giới, hầu nhi tửu phối phương đều là cực kỳ trân quý, chỉ nắm giữ ở một ít thế lực lớn, thần bí tổ chức!

Tựu Lâm Kính vừa uống xong điểm nào nhất, nếu như dùng giá trị so sánh, tuyệt đối đạt tới thập viên ngưng khí đan.

Nói cách khác, Lâm Kính vừa uống xong như vậy một tiểu bầu, tương đương với Địa Kiếm Tông một tạp vụ đệ tử một năm tiền lương.

"Trước trả lời ta, ngoại trừ vị đạo, ngươi còn có cảm giác khác không có? Tỷ như, tu vi tăng không có?" Liễu Kiên càng thêm mong đợi nhìn Lâm Kính.

Lâm Kính gật đầu, nhưng thần tình lại xuất hiện tức mục: "Liễu Kiên ca, ngươi là từ đâu lấy được hầu nhi tửu phối phương?"

Hầu nhi tửu phối phương tuyệt đối so với trong tưởng tượng còn muốn trân quý, cho dù là Địa Kiếm Tông, cũng sẽ vì xong nó mà điên cuồng.

Mà Liễu Kiên, bất quá là một giới phạm tục phổ thông chưng cất rượu sư. . . Hần có tài đức gì hội thu được cái này phối phương?

Kiến Lâm Kính gật đầu, Liễu Kiên kích động đến nhin không được nhảy dựng lên, "Nói như vậy, ta thành công? Ha ha ha. . . Kiên quyết rốt cực có thể trở thành Trần trụ thủ phủ!"

Chưng cất rượu cân tiền tài, đều là Liễu Kiên lớn nhất ham, dựa vào chính mình cất rượu trở thành Trần Trụ thủ phủ, còn có bi đây canh chuyện hạnh phúc sao?

Lâm Kính cũng lắc đầu: "Liễu Kiên ca, ngươi nghĩ quá đơn giản. . ."

"Người điều không phải tu sĩ, chưa từng nghe qua hầu nhi tử rất bình thường. . . Trần quý của nó, điều không phải người năng tưởng tượng, cho dù là một tông phái, đều sẽ vì xong nó mà điên cuồng!"

"Nói cho ta biết, cái này phối phương, người là từ đâu lấy được?" Lâm Kính vẻ mặt nghiêm túc nói.

Liễu Kiên kiến Lâm Kính nghiêm túc như vậy, không khỏi trịnh trọng nói, "Ta cũng vậy trong lúc vô ý lấy được. . ."

"Đại khái ba tháng trước, một uống say mềm tao lão đầu lưu lại, chờ ta phát hiện đuổi theo ra khứ, hán đã không gặp tung tích."

"Sau lại ta thấy nó như là chưng cất rượu phối phương, liền không nhìn được thử một chút. Vừa mới bắt đầu, mỗi lần chế riêng cho đều thất bại, cho tới hôm nay thành công cất chế ra."

Không thể không nói, Liễu Kiên ở chưng cất rượu phương diện, đích xác rất có thiên phú. Hầu nhi tử ngoại trừ trần quý, nó sản xuất quá trình cũng là cực kỳ phức tạp dữ gian nan, người bình thường, dù cho chiếm được phối phương, cũng không nhất định có thể cất chế ra.

Lâm Kính nghe vậy, nhìn không được trầm tư, hồi lâu hán mới chậm rãi nói rằng, "Liễu Kiên ca, nghi ngờ bích có tội đạo lý, ta tin tưởng người so với ta hiểu rõ hơn. Sở dĩ, hầu nhi tử chuyện này, người còn chưa phải yếu lộ ra. . . Miễn cho, cho mình chọc tai bay vạ gió!"

"Còn có, Trần Trụ cũng không thích hợp với người. . . Người chuẩn bị một chút, theo ta quay về Địa Kiếm Tông." Lâm Kính nghiêm túc nói.

Liễu Kiên cũng ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính, tuy rằng luyện tiếu cơ hội phát tài, nhưng so với sinh mệnh. . . Hán hiển nhiên tuyến trách chạy trốn chết.

"Hảo, ta lập tức tìm Nguyệt Như thu thập một chút, hãy cùng người thượng Địa Kiếm Tông." Liễu Kiên đáp ứng lập tức.

Lâm Kính gật đầu: "Chuột trắng nhỏ trước hết ở tại chỗ này, tương còn thừa lại hầu nhi tử xử lý."

Nói xong, Lâm Kính liền hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm chứa hầu nhi tử ít rượu vò. Nhìn ra,... ít nhất ... Có hơn mười cân.

Trên thế giới còn có uống rượu thăng cấp hơn chuyện hạnh phúc sao?

Lâm Kính ôm bình rượu, mỷ mỷ địa hưởng thụ đứng lên, đây một vò từ xuống phía dưới, không cần tu luyện, Lâm Kính đều có thể tấn chức Luyện khí kỳ lục tăng.

"Oa ca ca. . ." Ước chừng nửa canh giờ, Lâm Kính rút cục tương hầu nhi tử tiêu diệt địa không còn một mảnh!

Hán không say, lúc này cũng xuất hiện hơi men say, vẻ mặt ửng hồng: "Lập tức yếu đột phá. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 9: Lửa giận

Ở từ điểm chậm rãi hấp thu hầu nhi tử được hiệu Lâm Kính, bỗng nhiên nghi ngờ lẩm bẫm: "Thời gian dài như vậy quá khứ, Liễu Kiên ca thế nào chưa xong?"

Lâm Kính đang nói vừa mới hạ xuống, bên tai bỗng nhiên truyền đến Liễu Kiên tiếng kêu thảm thiết.

Lâm Kính sắc mặt mạnh trầm xuống: "Bất hảo, hán đã xảy ra chuyện!"

Lâm Kính không để ý tới hấp thu rượu hiệu, bật người văng từ quán bên ngoài nhích người đi.

Lúc này tử tử quán đã bị người đập đến không còn hình dáng, trong phòng nguyên bản bày thất trưng cung người ăn uống bàn, hóa thành một mảnh vụn gỗ, trên mặt đất khắp nơi là đồ sứ mảnh nhỏ, còn có ký tháng vết máu, vài miếng y phục vải vụn.

Liễu Kiên bị hai trung niên đại hán, chặt chẽ đè xuống đất, bên mép tất cả đều là vết máu, vẻ mặt xấu hổ và giận dữ, ánh mắt đỏ như máu.

"Buông, mau buông. . ." Liễu Kiên cường liệt giãy dụa, nhưng đầu phải đối thủ hai thà culi

"Hanh, buông người ra? Nghĩ hay nhi !" Dè lại hán trung niên đại hán cười lạnh một tiếng, nói, "Liễu Kiên, người hay nhất biết điều một chút, vợ đẹp nhưng cũng phải có mạng mà hưởng "Không có thể như vậy sao! Không phải là cho người gia phụ nữ có chồng, cấp Thiếu thành chủ một đêm sao?" Người trung niên đại hán nói rằng, "Ta còn ước gì Thiếu thành chủ năng coi trọng nhà của ta phụ nữ có chồng, đáng tiếc ta một cái này phúc khí a!"

"Chỉ cần người phụ nữ có chồng hảo hảo hầu hạ Thiếu thành chủ một buổi tối, qua đi, toàn bộ Trần Trụ cũng cho người đi ngang?" Trung niên đại hán như nói như bố dạy con, lại mang theo vài phần hâm mộ nói.

Liễu Kiên nào đó huyết hồng càng sâu, "Buông, lão tử cho các người buông. . ."

Liễu Kiên gần như rít gào, Lâm Nguyệt Như đã bị bắt đi đã lâu, một ngày thân thể chân bị súc sinh kia chiếm đoạt, dĩ Lâm Nguyệt Như tính tình, chắc chắn lấy cái chết. . .

"Mẹ nó, còn dám theo chúng ta mạnh mẽ!" Trung niên đại hán một cái tát đánh vào Liễu Kiên trên người!

Lâm Kính đi ra, vừa mới nhìn thấy một màn này, trên mặt hán ôn hòa khí tức, trong nháy mắt bị một lạnh lùng thay thế được.

"Chết!" Đi tới thế giới này, Lâm Kính lần đầu tiên động sát nhân ý niệm trong đầu, thân ảnh của hán tựa như quỷ mị, trong nháy mắt xuất hiện ở trung niên nhân bên cạnh thân!

Ca ——

Lâm Kính đưa tay chụp một cái, một tay nắm cách hán gần nhất trung niên nhiệt cổ của, mạnh cổ sức. . .

Trung niên đầu dừ thân thể, trực tiếp chia làm lưỡng đoạn!

Còn không có chút nào dừng lại, Lâm Kính lại nắm một người trung niên nhân khác cổ của, dĩ đồng dạng thủ pháp, tổng kỳ xuống địa ngục.

Liễu Kiên bị Lâm Kính máu tanh thủ đoạn hơi một hách, nhưng hán lúc này, đã bị phần nộ dữ lo lắng chiếm, hạ trong nháy mắt đã bắt ở Lâm Kính tay của, cầu khẩn nói: "Tiểu. . . Chuột trắng nhỏ, khoái mau cứu người Nguyệt Như, hán bị mang hướng phủ thành chủ. . ."

Lâm Kính nắm lên Liễu Kiên thân thể: "Người ngón tay chỉ đường, chúng ta lập tức chạy đi!"

Ra từ quán, Lâm Kính thân thể bắt người nhảy hướng giữa không trung, ở một đám người qua đường ánh mắt nhìn soi mói, hướng phủ thành chủ đi.

Liễu Kiên còn là lần đầu giữa không trung lộn vòng, nhưng hán lúc này, căn bản không có kinh ngạc, mà là tràn đầy sốt ruột nói, "Nhất định phải vượt qua, không phải Nguyệt Như rất có thể sẽ phát sinh ngoài ý muốn. . ."

Lâm Kính tương tốc độ thẳng đến mức tận cùng, nhưng thì là như vậy, lưỡng người hay là tìm sắp tới một khắc đồng hồ, tài chạy tới phủ thành chủ.

Phủ thành chủ, Trần Trụ tối khí phái xa hoa nhất vật kiến trúc, chiếm diện tích tựu đạt được cận hai mươi mẫu. Chỉ cần cửa đề phòng hộ vệ, tựu đạt tới nhị ba mươi người.

"Chính là chỗ này?" Lâm Kính dò hỏi.

Liễu Kiên gật đầu, lo lắng nói: "Chúng ta mau vào khứ, không phải tựu không còn kịp rồi!"

"Đứng lại, nơi này là phủ thành chủ, những người không có nhiệm vụ, không được đi vào!" Một gã hộ vệ, ngăn ở Lâm Kính trước người.

"Muốn chết!" Lâm Kính ánh mắt lạnh lẽo, "Răng rắc" một tiếng, trực tiếp bóp chặt đứt cổ của hán.

"Bành Hưởng Huy ở nơi nào?" Lâm Kính lạnh giọng hỏi.

Lâm Kính hỏi đồng thời, trên người nổ bắn ra ra hơn mười nói kinh khí, trực tiếp ầm hôn mê ở đây cửu thành hộ vệ, chỉ còn lại có một người!

Đây một người rõ ràng bị Lâm Kính tay của đoạn hách phơi, hai chân sợ run bất an, "Ít. . . Thiếu thành chủ cương cướp một nữ nhân, đã quay về đẹp viện. . ."

"Cái gì?"

Liễu Kiên trên mặt tái nhợt càng sâu, thân là Trần Trụ cư dân, hán đương nhiên biết đẹp viện là địa phương nào.

Đây là bành Hưởng Huy tên súc sinh này, chuyên môn dùng để cắt đầu hán cường thường chiếm lấy mà đến đẹp địa phương.

Một ngày tiến nhập cái chỗ này, những nữ nhân này cả đời cũng đừng nghĩ đi ra!

Lâm Kính từ Liễu Kiên trong miệng biết được đẹp viện là địa phương nào hậu, ngực sát khí, đã đến tột đỉnh nông nổi.

"Phủ thành chủ. . . Ta xem hấn cũng một tồn tại cần thiết!"

. . .

Phủ thành chủ, đẹp viện!

Đẹp viện ở phủ thành chủ chỗ sâu nhất giải đất, bởi vậy ở đây dù cho truyền ra đánh tiếng sấm, ngoại giới đều không nhất định có thể nghe được.

Bành Hượng Huy hai mươi bốn hai mươi lăm tuế, năm mới tăng xuyên thấu qua quan hệ, bá nhập Địa Kiếm Tông.

Bởi vì thiên phú không được, lẫn lộn tứ năm năm, tu vi chỉ có Luyện khí kỳ tầng hai, còn là một làm việc vất vả từ.

Đơn giản, hấn liền cáo từ Địa Kiếm Tông, quay về Trấn Trụ làm nhị thế tổ.

Luyện khí kỳ tầng hai ở Địa Kiếm Tông, liên thí đều không phải là, liên thí cũng không tính. Nhưng ở người phạm sinh hoạt Trấn Trụ, cũng số một số hai siêu cấp cao thủ.

Hơn nữa kỳ phụ thân vừa Trấn Trụ quyền thế lớn nhất thành chủ, mấy năm này bành Hượng Huy \*\* bắt người cướp của giết người phóng hỏa tội ác vô số, lại không người trị được hấn.

Bành Hượng Huy ngày hôm nay tâm tình rất tốt, lại đang một quán rượu nhỏ, phát hiện một người mỹ phụ, hơn nữa hấn hoàn động lòng.

Hấn vẫn cho là, mình cũng có nào đó tình tiết, có lẽ nói nào đó khiết phích. Đối với người khác trải qua hàng đã xài rồi, luôn luôn không cảm tính thú.

Sở dĩ hấn sẵn tươi đẹp đối tượng, cho tới bây giờ đều là phụ nữ đảng hoàng, tiểu thư khuê các, còn không có xuất giá sở.

Nhưng ngay hôm nay, hấn gặp một nhượng hấn động tâm mỹ phụ!

Mặc dù người mỹ phụ này bảo dưỡng vô cùng tốt, thoát nhìn tựa như hơn hai mươi tuế, nhưng trên người nàng thành thực thủy mị, lại có thể phản ứng ra nàng chân thật niên linh.

Duyệt nữ vô số bành Hượng Huy, trước tiên tự nhìn ra mỹ phụ trên người nhiều đặc thù!

Có cú lời nói hảo, nam nhân đều thích dưới giường phụ nữ đảng hoàng, trên giường dâm oa đảng phụ!

Rất hiển nhiên, đây người mỹ phụ hay đây loại hình nữ nhân!

Loại nữ nhân này, cũng tuyệt đối thuộc về cực phẩm!

Lâm Nguyệt Như gần như tuyệt vọng, nàng thân thể không có bị trói lại, lại không giải thích được không nhúc nhích được, dù cho liên cắn lưỡi tự sát năng lực cũng không có.

Nàng giữ lại khuất nhục nước mắt, nếu như nói nhân thần năng sát nhân, ánh mắt nàng có thể giết người, đã sớm nhượng bành Hượng Huy từ một ngàn lần.

Tê!

Lâm Nguyệt Như ngực y phục, bị bành Hượng Huy lấy xuống một khối.

Lộ ra một tảng lớn da thịt trắng như tuyết, ". thật là lớn ." Bành Hượng Huy nhin không được nuốt một bãi nước miếng.

Lộ ra bộ phận, không có xuất hiện trung ương cây nho, nhưng chính là loại này như ả như hiện, canh trái lại kích khởi bành Hượng Huy thú tính. . .

Hấn Quỷ Trảo, bắt xuống phía dưới, hung hăng sờ. . .

"A ——" bành Hượng Huy phát sinh một tiếng rên rì.

Lâm Nguyệt Như triệt đề tuyệt vọng, nếu như lúc này có thể nhúc nhích, nàng liền do dự cũng sẽ không, sẽ cắn lưỡi tự sát. . .

Lúc này, gian phòng đại môn, bị người vừa nhảy đập ra!

Lâm Kính cân Liễu Kiên, đều nhìn thấy bành Hượng Huy một tay, chộp vào Lâm Nguyệt Như đôi bạch thỏ!

Hai người vừa phẫn nộ, vừa thở dài một hơi. . . Bọn họ dự đoán xấu nhất sự tình, còn chưa có xảy ra!

Nhưng thì là như vậy, phủ thành chủ cũng không có tồn tại cần thiết. . .

Bành Hượng Huy sờ tác sờ vi, cần toàn bộ phủ thành chủ sinh mệnh lai bồi thường!

Đây là Lâm Kính tính cách, bất cứ thương tổn gì hấn thân nhân bằng hữu người, đều dùng hấn sở hữu lai hoàn lại!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 10: vây quanh

Bành Hường Huy luôn luôn ghét nhất bị có người quấy rối hấn phong hoa tuyết nguyệt tí liệc dương, trong nháy mắt tự nổi giận: "Lớn mật, các người là ai, dám can đảm cường sấm bản thiếu chủ địa bàn!"

"Liều Kiên, là người? Rất tốt, hoàn dẫn theo giúp đỡ!" Bành Hường Huy cười lạnh một tiếng, động sát cơ!

"Bản thiếu chủ coi trọng thê tử người, là người đã tu luyện có phúc, người đã như vậy không tán thưởng, vậy cũng chớ trách bản thiếu chủ thủ đoạn độc ác!"

Dứt lời, bành Hường Huy phút chốc xuất thủ ——

Lâm Kính liếc mắt liền nhìn ra bành Hường Huy tu vi, bất quá Luyện khí kỳ tầng hai!

Không đợi bành Hường Huy công kích nhích lại gần mình, Lâm Kính trên người phút chốc bắn ra một đạo kinh khí . .

"Phanh" địa một tiếng, bành Hường Huy thân thể, trực tiếp bị chàng bay ra ngoài!

"Linh lực hóa kính, cách không đã thương người. . ." Bành Hường Huy sắc mặt đại biến, nhận ra Lâm Kính tay của đoạn, "Người là Luyện khí kỳ ba tầng. . ."

Bành Hường Huy một tương nói nói rõ ràng, chắc là chỉ ít Luyện khí kỳ ba tầng!

Lúc này bành Hường Huy mặt xám như tro tàn, biết mình lần này là đã phải thiết bản. Mẹ nó, ta điều không phải làm cho điều tra qua nhà này từ quán bối cảnh. . .

Nếu như sớm biết rằng Liều Kiên phía sau, có Lâm Kính nhân vật như vậy, bành Hường Huy hay đánh chết, cũng không dám đối Lâm Nguyệt Như hạ thủ.

Hiện tại đã không có đường lui, bành Hường Huy thẳng thần phá quán từ phá suất, bắn ra lưng của mình cảnh, "Vị huynh đệ này, tại hạ bành Hường Huy. . . Chính là địa đệ tử của kiếm tông."

Bành Hường Huy ngoài sáng tỏ ra yếu kém, đáng nói từ đang lúc, lại mơ hồ mang theo vài phần uy hiếp, "Địa Kiếm Tông phong viêm, Lưu Bình Minh dữ tại hạ, đều có vài phần giao tình, hơn nữa lúc này ngay phủ thành chủ thượng làm khách. Mong muốn các hạ có thể khấn ở Địa Kiếm Tông cùng với mặt của bọn họ từ thượng, tha ta một mạng. . ."

Bành Hường Huy nói hai người, đều là Địa Kiếm Tông cao cao tại thượng nội môn đệ tử, đặc biệt Lưu Bình Minh tên này Lâm Kính gần nhất vừa tiếp xúc.

"Uy hiếp ta?" Lâm Kính sắc mặt phát lạnh, "Bản đại. . . Ta Lâm Kính bình sinh hận nhất hay uy hiếp!"

"Đừng nói Lưu Bình Minh bọn họ không ở, chính là bọn họ ở đây, người cũng khó thoát khỏi cái chết!"

"Hơn nữa chẳng những là người, toàn bộ phủ thành chủ đều phải cho người chôn cùng!" Lâm Kính sát tâm dĩ khởi, tuyệt không hội lưu thủ!

Vài đạo kinh khí bắn về phía bành Hường Huy trên người mấy người huyết mạch, trực tiếp ngăn lại tu vi của hấn.

"Liều Kiên ca, súc sinh này, ta đưa hấn giao cho người!"

"Hảo!" Liều Kiên trong mắt tinh quang lóe lên, hấn hận không thể thân thủ chính tay đâm bành Hường Huy, tự nhiên sẽ không cự tuyệt cơ hội này.

Liều Kiên lộ ra cười tàn nhẫn ý, cái nụ cười này nhượng bành Hường Huy nhìn không được ngực phát lạnh!

"Liều Kiên, nguoi dám ——" bành Hướng Huy thất kinh, nói, "Giết ta, cha ta sẽ không bỏ qua nguoi, Địa Kiếm Tông cũng sẽ không bỏ qua nguoi. . ."

Liều Kiên một trả lời, mà là càng thêm tàn nhẫn địa cười rộ lên. . .

Hắn ở thế giới này thứ trọng yếu nhất, không phải là của mình sinh mệnh, cũng không phải rượu, điều không phải tiền tài, mà là Lâm Nguyệt Như. . .

Nếu là Lâm Nguyệt Như thực sự phát sinh bất trắc, hắn cũng sẽ không độc sống sót!

Liều Kiên dẫn vật, cũng rất đơn giản, hắn tiện tay nắm lên một con ghế, hung hăng đập phải bành Hướng Huy trong quần!

"A. . . ác vòn "

Bành Hướng Huy phát sinh hét thảm một tiếng, mạng của hắn cây, bị nổ thành một đoàn huyết nhục!

"Nhanh như vậy đã bảo? Còn không có kết thúc đây. . ." Liều Kiên cười gằn nói.

Liều Kiên cười rất sung sướng, hắn thật lâu chưa từng mệt như vậy, thật lâu chưa từng như thế giải hận.

Hắn dùng ghế, bả bành Hướng Huy ngũ chi toàn bộ tạp thành huyết nhục, cuối cùng liên Liều Kiên trong đầu lưu lại đoạn ngắn, đều là bị hắn đập ra óc!

Một màn này, máu tanh đến kẻ khác giận sôi, nhưng dù cho Lâm Nguyệt Như, trong mắt chưa từng lộ ra nửa điểm sợ hãi!

Bành Hướng Huy đã chết!

Lâm Nguyệt Như ôm Liều Kiên, hung hăng khóc, qua bọn họ, tình cảm của bọn họ, sẽ lần thứ hai thăng hoa đến một mức.

Chẳng biết lúc nào, Lâm Kính đã xoay người nhìn về phía đẹp viện bên ngoài!

Thành chủ đại nhân, lúc này suất lĩnh đại đội nhân mã, khí thế hung hăng hướng phía vọt tới!

Nhượng Lâm Kính hết ý thị, trong đó còn có hai người, từng có vài lần chi duyên người của, bọn họ là địa đệ tử của kiếm tông.

Một người trong đó đó là Lưu Bình Minh!

"Tôi định nhanh chóng." Lâm Kính hơi nhíu mày một cái, "Lưu Bình Minh. . . Mặt khác cái kia, thế nào cảm giác có chút quen thuộc?"

Thành chủ mang chân tựa hồ biết mình đã tới chậm, cũng không chuẩn bị tiến nhập đẹp viện, hướng hồ một chỗ đệ tử của kiếm tông đứng tại cửa, nếu như muốn đi vào khán con trai mình đích tình huống thế tất sẽ bị đá ra.

"Lưu hiền chất, Thành hiền chất, con ta nói vậy nghi tao độc thủ, chẳng biết. . ." Mang chân chính vô pháp, chỉ có tương vấn đề ném bên cạnh hai gã Địa Kiếm Tông nội môn đệ tử.

Lưu Bình Minh không nói gì, hơi lui một, tựa hồ muốn cho bên cạnh tên kia nhìn chăm chăm vào Lâm Kính không nói lời nào đệ tử xuất thủ.

Hừ nhẹ một tiếng, Lâm Kính đã nhìn ra Lưu Bình Minh ý tứ.

Rất rõ ràng, Lưu Bình Minh bởi vì Trầm Nguyệt một chuyện kỳ thực cũng muốn ra tay với Lâm Kính, bất quá biết hai bên trái phải người đối Lâm Kính địch ý, liền thôi cư lúc, muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Tuy rằng tự biết tình cảnh kham ưu, thế nhưng Lâm Kính cũng không tính lộ ra ý sợ hãi, như trước nhàn nhạt thần thần nhìn ngoài cửa mọi người.

Rốt cục, Thành Viêm không nhịn được, thần thần hung ác nói: "Thị chính nguoi quỳ xuống đi cầu tha, hay là muốn ta tự mình xuất thủ?"

Lúc này, phòng trong trên người dính đầy vết máu Liều Kiên phụ phụ cũng đã thấy phía ngoài trạng huống, đang muốn đứng ra vì Lâm Kính giải vây, lại bị Lâm Kính xuất thủ ngăn cản.

Bước ra một, sờ sờ chớp mũi, Lâm Kính cười nói: "Chẳng biết vị sư huynh này ý gì? Ta Lâm Kính lẽ nào phạm vào tông môn quy củ, nguoi yếu tự xử quyết ta?"

"Nói làm bầm. . . Trước khi chết chửi hoàn như vậy cứng rắn, thực sự là không biết sống chết." Thành Viêm biến sắc, tàn khóc hiện lên, "Tội có nhị! Một người, đang tỷ đấu tranh hạ trọng thương đệ tử Thành Phong. Hai người, xông vào phạm tục phủ đệ đánh chết vô tội nguoi. . ."

"Ha ha ha. . ." Không đợi Thành Viêm nói xong, Lâm Kính liền cười ha ha đứng lên, chọc cho Thành Viêm chờ nguoi một thời nhưu.

"Nguoi biết có tội gì trách sao?" Lâm Kính đột nhiên đặt câu hỏi nhượng Thành Viêm nhất thời một mộng, không đợi phản ứng, Lâm Kính lại nói, "Thứ nhất, cho nguoi vậy không tranh khí huynh đệ chống lại ta, thị ngu muội! Thứ hai, tùy ý lập chịu tội áp đặt với trên nguoi ta, nhưng lại ngôn từ chuẩn xác địa nói là vô tội nguoi, phải không trí!"



"àk con tó, mạnh mẽ! Xem ra chỉ có tương ngươi ngay tại chỗ chánh pháp mới có thể vì Bành sư đệ mở rộng chính nghĩa!" Thành Viêm không hề nói sáo, phóng xuất ngoan thoại, rõ ràng muốn động thủ!

Chưa từng có nói nhảm nhiều, Thành Viêm làm như cấp khó dần nổi, bên phải chân vừa đạp, toàn bộ thân thể bay lên trời hướng Lâm Kính vọt tới.

Nhất thời, Thành Viêm quanh thân vài đạo kinh khí ngưng hóa thành Bình, nói đạo quang hoa, người sáng suốt liền nhìn ra được Thành Viêm tu vi, luyện khí kỳ tăng năm!

Biết mình thân thực tế thực lực cùng với chênh lệch không bao nhiêu, không dám chậm trễ, Lâm Kính đẩy ra Liễu Kiên phụ phụ, kinh khí trầm xuống đón nhận Thành Viêm!

Mấy chiêu xuống tới, Lâm Kính chống đỡ lực đã nhượng ngay từ đầu tràn đầy tự tin Thành Viêm hơi biến sắc, đặc biệt Lâm Kính quanh thân thả ra ngoài dừ Thành Viêm quanh thân chênh lệch không bao nhiêu kinh khí, càng làm cho không có xuất thủ Lưu Bình Minh kinh ngạc đứng lên.

Lâm Kính quả nhiên có ở trước mặt bọn họ mặt không đổi sắc tư bản!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 11: giết

Lâm Kính dừ Thành Viêm giao thủ đều bị mọi người tại đây nhìn một lần, này đứng ở thành chủ mang chân phía sau tay chân đều là hai mắt tỏa ánh sáng, tương đối với bọn hắn những phạm tục người, trở thành môn phái tu chân đệ tử hay không giống người thường.

"Lưu hiền chất, ngươi nghĩ Thành hiền chất chiến thắng tiểu tử kia tỷ lệ đại phủ?" Có chút lo lắng, mang chân thử tính mà hỏi thăm.

"Từ biểu hiện ra khán tu vi của hai người chênh lệch không bao nhiêu, phải biết rằng tu vi không sai biệt lắm nói phần thắng liền khó mà nói." Lưu Bình Minh nhìn chăm chăm đang đứng ở trận đấu hai người, trong mắt thần sắc tựa hồ nắm không đứng. "Thế nhưng Thành Viêm bước vào luyện khí kỳ tăng năm đã lâu, khán Lâm Kính tiểu tử kia chắc là bước vào thử cảnh giới không lâu sau."

"Y theo Lưu hiền chất ý tứ, Thành hiền chất phần thắng giác. . ." Gặp Lưu Bình Minh nói xong ba phải cái nào cũng được, mang chân cũng chỉ có thể lần thứ hai chú ý tới hai người tình hình chiến đấu.

Trái lại Liễu Kiên phụ phụ, đều là khán trương nhìn Lâm Kính, rất sợ Lâm Kính xuất hiện bất lợi.

Lúc này, khán trương nhất nhưng thật ra là Thành Viêm!

Tuy rằng trong lòng biết Lâm Kính tu vi cùng mình tương xứng, thế nhưng trên thực tế Lâm Kính áp bách ra kinh lực cũng để cho mình chống đỡ thật khó.

Lâm Kính quanh thân phát ra mấy đạo kinh khí thập phần xảo quyết, hoàn toàn không án lễ thường ra bài, mấy lần nhượng Thành Viêm suýt nữa trúng chiêu.

"Mẹ nó, Lâm Kính ngươi muốn chết!"

Hoàn toàn nhịn không được chính áp lực đã lâu tâm tình, Thành Viêm bạo hống một tiếng, sử xuất nhất chiêu thông minh quyền! Quyền kinh mãnh liệt, quyền phong bức người.

Đối mặt xông tới mặt cường thế quyền anh, Lâm Kính khề cau mày, nhưng tịnh không có lùi bước, thân thể hơi chút hậu khuynh, song chưởng thừa thế giao nhau nhận quyền mất ý chí.

"Kiềm lư kỹ cùng sao? Ha hả, vậy liền xuất ra ngươi sau cùng thực lực ba, bằng không ngươi đã định trước bại!"

Lâm Kính biết Thành Viêm chống lại tiết tấu đã bắt đầu hỗn loạn, chính chỉ cần ở ngôn ngữ thượng cho hắn thêm một ít dả kích, nhiễu loạn, Thành Viêm thua trận thị chuyện sớm hay muộn.

"Ngươi —— ta Thành Viêm thế nhưng ngoại môn đệ tam cao thủ, sao lại bại vào trên tay của ngươi?"

Thua ở Lâm Kính cái này nguyên bản bị đông đảo đệ tử trở thành trò cười người của trong tay, đây là Thành Viêm không thể nhận được, huống chi đệ đệ của mình Thành Phong thù hoàn trông cậy vào chính mình báo đây.

Tâm niệm đã ở Lâm Kính luân phiên công kích dữ dội ngôn ngữ pháo oanh hạ tần lâm phân tích Thành Viêm, quyền kinh càng ngày càng không có tiết tấu, không chỉ có như vậy, kể hồ càng từng bước tăng nhanh.

Biết thời cơ tới, Lâm Kính âm thầm cười, trong mắt hiện lên một tia ngoan sắc, đùi phải đảo qua tạm thời bức lui Thành Viêm, tay phải toàn chương hóa quyền, ngưng lực quyết ý một kích!

Tất cả giải ở Lâm Kính tính toán trong, bỗng nhiên!

Bên người lóe lên quá một cái thân ảnh, Lâm Kính thầm nghĩ một tiếng bất hảo, đánh về phía Thành Viêm thành bại một kích nhất thời dừng ở không trung!

"Liều Kiên ca cẩn thận!"

Lâm Kính tâm hệ Liều Kiên phụ phụ, tịnh không có để ý đến Thành Viêm quả đấm của đã bắn trúng đến rồi mình ngực trái thang!

"Phốc!"

Cho dù tiết tấu đã loạn nhưng uy lực vẫn như cũ lớn quyền kinh nhượng Lâm Kính nhất thời thân thể một thời bất ổn, trực tiếp bị đánh vào đẹp trong viện mặt, tiên huyết bát sái ở tại không trung, hình thành một chút huyết vụ.

"Chuột trắng nhỏ!" Liều Kiên phụ phụ trong nhảy mắt liền bị Lưu Bình Minh khống chế ở tại trong tay, gặp Lâm Kính thụ thương, không khỏi kêu thành tiếng.

Gặp Lưu Bình Minh xuất thủ, Thành Viêm cười hắc hắc: "Lưu huynh thủ đoạn cao, tiểu đệ bội phục!"

Cũng không để ý tới Thành Viêm nịnh hót chi ngữ, Lưu Bình Minh tương Liều Kiên phụ phụ về phía sau đẩy, hai người bật người liền bị mang chân chính là thủ hạ khống chế được.

"Lưu Bình Minh, đây là người ép ta! Người hay nhất làm tốt bị ta thông 1 2 3 chuẩn bị!"

Đẹp trong viện mặt truyền ra Lâm Kính thanh âm của, một có bất kỳ tình cảm, phảng phất tới từ địa ngục âm rung, hủy diệt hết thấy quý âm!

Chậm rãi bán ra, Lâm Kính lạnh lạnh nhìn Lưu Bình Minh, đã bị tiên huyết nhuộm đỏ quần áo bạch y càng giống như thị một bộ Tu La chiến giáp, đầm máu thiêu đốt!

"Ha ha, không chỉ nói phải như vậy chi tuyệt, Lâm Kính, chúng ta có thể ngồi xuống hảo hảo nói chuyện, người cho rằng thế nào?"

Mặc dù đối với Lưu Bình Minh kiến nghị cảm giác có chút ngoài ý muốn, thế nhưng Lâm Kính cũng làm càn cười: "Người khác cho rằng người thị Địa Kiếm Tông đông đảo trong hàng đệ tử cực kỳ độc lòng đối tượng, người biết ta đối cảm giác của người là cái gì không?"

"Nga? Ta Lưu Bình Minh chuyện tích xem ra là bị truyền đi thần hồ kỳ thần, Lâm Kính người nói một chút, ta chăm chú lắng nghe." Lưu Bình Minh tựa hồ rất hưởng thụ loại này bị người sùng bái cảm giác.

"Người là một ngu!"

Vừa dứt lời, Lâm Kính đặt bộ nhắc tới, trong nhảy mắt liền đi tới Lưu Bình Minh trước mặt của, quá nhanh!

Cảm giác được nguy hiểm, Lưu Bình Minh giờ chương dục đáng.

"Quả nhiên là ngu!"

Lâm Kính ngoan sắc lóe lên, song chương cuốn, linh lực cấp nói, hầu như một hô hấp đang lúc, tất cả lực lượng liền đánh vào một có bất kỳ phòng bị nào Thành Viêm trên ngực!

"A —— "

Đem hết toàn lực, uy lực vô cùng chương kinh trực tiếp tương Thành Viêm lòng của bản cấp khuấy toái.

Nhất thời, Thành Viêm như như điều đứt dây giống nhau bay ra ngoài.

Phản ứng kịp Lưu Bình Minh sắc mặt biến đổi lớn, tức giận mắng một tiếng, hướng về Lâm Kính kinh khí một tổng, đã đạt được mục đích Lâm Kính mặc dù tận lực chếch đi thân thể, vẫn bị bắn trúng ngực, nhất thời chột lui vài bước, lạnh lùng nhìn Lưu Bình Minh dữ mang chân chờ người.

"Người người. . ." Mang chân tựa hồ sợ hãi, hoàn toàn đã không có thành chủ ứng hữu phong phạm, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nắm lấy Lâm Nguyệt Như,

tương một cây chủy thủ gác ở kỳ trăng nồn trên cổ của.

"Người còn dám nhiều, ta nhất định giết nàng!"

"Người lão tặc này cũng chỉ có điểm ấy năng lực sao?" Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng Lâm Kính cũng thật địa lo lắng Lâm Nguyệt Như an nguy.

Lâm Kính chậm rãi hô hấp, lo lắng đến mình bây giờ tu vi điều không phải Lưu Bình Minh đối thủ, nếu như vung tay chính không chiếm được tiện nghi gì, âm thầm mắng nhất cú: Đây Lâm Kính tu vi năng lực thế nào như thế uất ức đây? Ta phi, lại chửi mình.

Thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, Lâm Kính ngực tựa hồ có một lực áp Lưu Bình Minh biện pháp, chỉ là hậu quả. . . Bất kể!

Giữa lúc Lâm Kính hơi dịch bước chuẩn bị xuất thủ thì, tựa hồ không muốn tái liên lụy Lâm Kính, bị chủy thủ cái ở Lâm Nguyệt Như cúi đầu hung hăng cắn mang thực sự thủ!

"A! Người đây tiện phụ!"

Sấn mang chân buông tay chỉ tế, Lâm Nguyệt Như quay người hướng đoạt lấy kỳ chủy thủ trong tay hướng bên cạnh Lưu Bình Minh đâm tới!

Nguy rồi! Lâm Kính thầm mắng một tiếng, không kịp xuất thủ, Lưu Bình Minh trong nháy mắt dời thân, tránh thoát Lâm Nguyệt Như công kích, lập tức súc lực một chương, trực tiếp đánh vào Lâm Nguyệt Như ngực! Cả người bay rớt ra ngoài!

"Nguyệt Như! Ta liều mạng với người!"

Liễu Kiên gào thét, nữ nhân mình yêu thích chết ở trước mặt mình, cho dù ai cũng vô pháp tiếp thu.

Bất quá Lưu Bình Minh nếu điều không phải tinh du đích đăng, tự nhiên sẽ không để cho kỳ làm càn, một bả khắp ở Liễu Kiên cổ của, "Răng rắc" thanh âm rất giòn, thế nhưng ở Lâm Kính lòng của lý nhưng lại như là lấy máu giống nhau!

"Liễu Kiên ca! Mẹ nó, Lưu Bình Minh người là muốn chết!"

Bạn tốt phụ phụ nhân vì sự vô năng của mình ra sức mà chết thảm ở trước mặt mình, Lâm Kính không muốn tin tưởng, cũng không nhẫn tin tưởng, thế nhưng sự thực nhượng Lâm Kính nổi điên.

Lâm Kính gào thét một tiếng, toàn thân linh lực nghịch chuyển mà đi, bị hiện hữu tu vi mạnh hơn gấp đôi lực lượng trong nháy mắt bạo phát, nhất thời, Lâm Kính da huyết hồng kinh khủng, đây là đang liều mạng!

Linh lực đi ngược chiều chỗ tốt là có thể trong nháy mắt đề cao tu vi đến nhất định giai đoạn, duy trì liên tục thời gian rất ngắn, mà không lợi chỗ đó là hội tổn thương thân thể, nghiêm trọng khả năng thần thức khuyết tổn do đó dẫn đến hôn mê hậu vô pháp thức tỉnh!

Lâm Kính thực sự nổi giận, giết! Chỉ có giết! Giết người trước mắt!

Cảm nhận được Lâm Kính không đồng dạng như vậy khí chất, Lưu Bình Minh dĩ nhiên hơi sợ, thế nhưng sợ về sợ, nói chương công hướng Lâm Kính!

Theo sau chính là Lưu Bình Minh sinh tiền một lần cuối cùng kinh ngạc!

Khoái! Ngoan! Chuẩn!

Lâm Kính động tác như mị ảnh, như huyền linh, thoáng qua Lưu Bình Minh công kích hậu trực tiếp nắm kỳ đầu, ngoan kính vận một cái, "Phốc" toàn bộ đầu bị ngạnh sinh sinh địa bặt chặt đứt!

Toàn bộ tràng diện thoáng chốc máu tanh, tựa hồ cảm nhận được tử vong tới gần, mang chân quay đầu bỏ chạy, này vận phần hoảng sợ tay chân cũng chạy theo, cây đồ bày khi tan!

Liếm máu tanh Lâm Kính lúc này không có quá nhiều bình thường ý thức, thế nhưng tùy theo mà đến đau đầu nhượng Lâm Kính hét lớn một tiếng, dựa vào có chừng một điểm ý thức nắm lên Liễu Kiên phụ phụ phi thi thể leo tường rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 12: lão đầu

Bằng hữu, thị Lâm Kính trừ tu luyện ra nhất coi trọng, bất kể là hồng nhan hoặc là tri kỷ, đối với một cô độc địa đi ở cầu thiên đạo trên đường tu giả mà nói, đây không thể nghi ngờ là tốt nhất hồi ức.

Liễu Kiên phu phụ tử, ở Lâm Kính trong mắt cũng không phải bình thường đã chết hai người người mà thôi, mà thị đạo tâm của mình, đường gặp phải cực lớn khảo nghiệm!

"Giết. . . Ta muốn giết sạch. . ."

Hồ ngôn loạn ngữ, giờ này khắc này ở vào ý thức hỗn loạn giai đoạn Lâm Kính, ngồi ở một gốc cây khô hạ, hai bên nằm tảo đã không có hô hấp Liễu Kiên phu phụ.

Thi thể lạnh như băng, tựa hồ đang cười nhạo Lâm Kính vô năng.

"Liễu Kiên ca. . . Nguyệt Như. . . A!"

Trong đầu như có thiên cây kim, vạn cây gai giống nhau, luân phiên đối Lâm Kính thần thức tiến hành tàn phá, dần dần, Lâm Kính đã đến tận lâm diên cuồng giai đoạn!

Rốt cục, ở một ba nhất đau đớn đau đớn hạ, Lâm Kính kêu thảm một tiếng hôn mê bất tỉnh.

Lâm Kính đột nhiên mở mắt, chu vi cũng không phải hoàn cảnh quen thuộc, nhưng thật ra nhượng Lâm Kính có chút nghi ngờ.

Đây là một chỗ bất minh vị trí không gian, quanh mình một mảnh hỗn độn, vừa thị một mảnh mưa lất phát trạng thái.

"Đây là địa phương nào? Ra về ngay cả ta dĩ vãng từng trải đều khó khăn dĩ nhận."

Lâm Kính mặc dù là lần đầu tiên tới cái này không biết không gian, nhưng Lâm Kính phản ứng đầu tiên cũng không phải sợ, lòng hiếu kỳ cho Lâm Kính kế tục thăm dò dừng khí.

Lòng bàn chân tuy rằng đạp mảnh hỗn độn này không gian, thế nhưng Lâm Kính cũng cảm thấy thật thật tại tại đạp đất cảm.

Trong lúc bất chợt, có chút thật nhỏ thanh âm vang lên, này thanh âm kỳ quái tựa hồ là nào đó động vật tiếng ngựa hí, hơn nữa cái loại này động vật không chỉ một chỉ, số lượng tuyệt đối sẽ không ít!

Lâm Kính không để ý đến, cất bước đi hướng trước người trong hỗn độn khứ, không lâu sau, Lâm Kính dừng bước.

Trước người hỗn độn không gian dĩ nhiên chậm rãi rõ ràng, Lâm Kính cũng từ từ thấy rõ trước mặt mình là vật gì, thị một không lớn không nhỏ ao!

Trong ao bị đổ đầy chất lỏng màu đỏ, mùi gay mũi vô hình địa nói rõ loại chất lỏng này là cái gì.

Huyết Trì!

Huyết Trì lý thỉnh thoảng mơ hồ trôi lên mấy cái nho nhỏ sinh vật, dĩ nhiên là —— long!

"Thời gian thật dài không có nhìn thấy long, bất quá đây mấy cái long tựa hồ. . ."

Những long đều là cả vật thể đỏ như máu, hầu như đỏ trong suốt! Tuy rằng cũng không có ai nói cho Lâm Kính những long giống, thế nhưng Lâm Kính từ nơi này ta long trên người mơ hồ thấy được một ít làm mình khiếp sợ đặc thù!

"Nếu ta đoán không lầm nói, những chắc là thiên cung từ lâu tuyệt chủng mấy vạn năm thượng cổ long loại, bất khả tư nghị. . ."

Hơi chút quan sát vài cái hậu, Lâm Kính liền hiểu thử Huyết Trì tác dụng.

Không hề dừng lại, Lâm Kính trực tiếp bước vào Huyết Trì, chậm rãi chìm đi vào.

Không lâu sau, ngậm ở Huyết Trì nội Lâm Kính, trên trán bắt đầu toát ra chừng hạt đậu mồ hôi hột, hai gò má bắt đầu bị màu lửa đỏ bao trùm lên lại, hình như dưới trời chiều thủy triều giống nhau!

Một canh giờ trôi qua, hai canh giờ quá khứ. . .

Lâm Kính thân thể chậm rãi run rẩy, khoe miệng đã bị hàm răng cắn ra vết máu, lúc này hấn tựa hồ ở kháng cự khó có thể chịu được đau đớn.

Rất hiển nhiên, Lâm Kính lúc này đã đến thời khắc máu chốt nhất!

Đúng lúc này, Lâm Kính liên tục run run thân thể chợt bắt đầu dần dần dừng lại, chắc là một có nguy hiểm gì.

Tu luyện, có lẽ nói là dưỡng thần, thời gian trong lúc vô tình trôi qua, bạch hắc thay thế đã một vòng, bầu trời đã sáng lên lau một cái ngân bạch sắc.

Cây khô hạ Lâm Kính chậm rãi mở hai mắt ra, vốn một nhọc hai mắt làm như kinh qua một phen mạch lạc, sáng sủa thả lỏng thần.

Hơi giật giật phần eo, Lâm Kính bắt đầu tỉnh táo lại, kinh qua cả đêm thời gian, không chỉ có thần thức có một ít lớn mạnh, liên đới linh lực trong cơ thể cũng sảo gia sự dư thừa ta.

Tạm thời hoàn nói không nên lời một nguyên có lai, bất quá Lâm Kính trong lòng mơ hồ có một suy đoán, than thở: "Hô, không bình thường buổi tối."

"Đúng vậy, rất không bình thường."

Giữa lúc Lâm Kính chuẩn bị từ trong lòng ngực mình thủ vật là lúc, bất thành linh một tiếng đáp lại nhượng Lâm Kính lòng của đột nhiên nhắc tới tiếng nói mất, phía sau có người!

Mạnh quay đầu nhìn lại, thuận thế, cả người đã đứng lên, nhìn lười biếng tựa ở cây khô hạ một gã tóc rối bởi lão đầu, không nói gì.

Hai người, một cây, kỳ trận gió. Giằng co, không nói gì, một khắc đồng hồ.

"Tác tác. . ."

Lâm Kính cũng không có tưởng đề ra nghi vấn người này lai lịch ý đồ, tuy rằng lão đầu này vô thanh vô tức đề cho mình ngạc nhiên vạn phần, thế nhưng lúc này hàng đầu việc liền đem Liễu Kiên phụ phụ hảo hảo an táng.

Tương lưỡng cổ thi thể nâng lên, đang chuẩn bị ly khai.

"Tiểu tử này người không sai, đáng tiếc a. . . Ngươi tại sao không có cứu bọn họ đâu?"

Tựa hồ chợt trúng mình chỗ đau, Lâm Kính thân thể thẳng tắp hơi có chút run rẩy, nhưng tịnh không có ý dừng lại, cất bước chuẩn bị ly khai.

"Cấp!"

Nghe vậy, cấp thân vừa chuyển, trong nháy mắt chớp mắt, tái vừa nhìn, Lâm Kính ngoài miệng cắn một cây màu đỏ sợi dây, phía dưới lộ vẻ một lớn chùng bàn tay tiểu hồ lô, tựa hồ là bầu rượu.

"Tương rượu này chiếu vào vợ chồng bọn họ trước mộ, cho rằng ta một điểm lòng biết ơn ba."

Nhìn lão đầu đầu kia mất trật tự như ma tóc, tuy rằng vẫn không có lộ ra diện mục, thế nhưng Lâm Kính tựa hồ thấy được biểu tình của lão đầu, khẽ gật đầu, liền xoay người rời đi.

Cảm giác được Lâm Kính rời đi, lão đầu nhẹ giọng cười nói: "Người này khác thường với thường nhân, ha ha, thú vị."

Tương Liễu Kiên phụ phụ an táng hảo hậu, Lâm Kính lấy ra tiểu hồ lô.

"Liễu Kiên ca, Nguyệt Như tá, đều do đây Lâm Kính thái. . . Sai, trách ta không có đúng lúc xuất thủ cứu các ngươi, các ngươi hoàng tuyền dưới, xin tha thứ Lâm Kính."

Đẩy ra hồ bỏ vào, tương rượu chiếu vào trước mộ, rượu không nhiều lắm, rất nhanh thì đảo xong, thế nhưng Lâm Kính mũi cảm giác nhượng thứ nhất chân, dĩ nhiên là!

"Hầu nhi tửu. . ."

Trong lòng khiếp sợ, tâm tình tốt đỉnh, mùi rượu thuần hậu, kính thấu phế phủ!

cổ làm cho như mê như say, giống thân ở tiên cảnh cảm giác nhượng Lâm Kính xác định rượu này dĩ nhiên là chánh tông hầu nhi tửu!

"Ừ. . . Không chỉ có chính tông, hơn nữa. . . Tựa hồ nhiều một chút đông tây. . ."

"Nghĩ không ra, không nghĩ ra, xem ra ta từng trải có chút lạc ngu a, ừ. . . Hương! Hay tai!"

Bái biệt Liễu Kiên phụ phụ, Lâm Kính định tìm thần bí kia lão đầu nói chuyện, không từ mà biệt, chỉ cần hầu nhi tửu cũng đủ để nói rõ lão nhân kia thân phận bất phàm, xem ra Liễu Kiên trước đây trợ giúp say rượu lão đầu chính là hắn.

"Mất? Xem ra đã rời đi lâu ngày."

Trở lại khóa cây khô hạ, người đã không ở, đã thấy cây khô hạ sa trên mặt đất làm như do có linh khí giống nhau, ngọt nhiên địa xuất hiện mấy hàng tự.

"Ừ? Đây là. . ."

"Tiểu bối, ta đây bí chế hầu nhi tử thế nào? Ha ha. . . Nếu có duyên tái kiến nói, ta tin tưởng ngươi hội chính mình cùng ta đối ẩm đây hầu nhi tử năng lực. Ha ha. . ."

Đau khổ cười, Lâm Kính lắc đầu.

"Lão nhân này thân phận, nếu như đoán không sai, chắc là cái gì đại môn phái giữa cao tầng và vân vân. . . Hầu nhi tử được lực. . . Ừ? Sai, tu vi của ta!"

Vẫn chìm đắm với Liễu Kiên phụ tử vong bóng ma giữa, Lâm Kính vẫn không có chú ý tu vi của mình xoay ngang, hiện tại một cảm giác, luyện khí chín tầng!

Trực tiếp nhảy mấy cấp, tiết kiệm mấy ngày phiền phức.

"Ta Lâm Kính con đường đã mở, mới sân khấu, ta ra sân." Nhìn núi xa, Lâm Kính mỉm cười, luyện khí chín tầng tu vi đã nói rõ chính chân chính bước vào tu luyện một đường!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 13: đả cầu ca tụng

Tuy rằng Liễu Kiên chế riêng cho hầu nhi tử chỉ dùng để đại thể phẩm chế riêng cho, thế nhưng được hiệu như trước rất tốt, nhưng Lâm Kính có tọa xe tốc hành cảm giác.

Tuy rằng tu vi đề thăng vì Lâm Kính đề cao bước vào tu chân cơ hội, thế nhưng lúc này chuyện tình cũng nhưng Lâm Kính có chút đau đầu.

Giết hai gã Địa Kiếm Tông đệ tử, hơn nữa còn có một gã nội môn đệ tử, tin tức nhất định sẽ do mạng chân nhóm người kia truyền đi rất nhanh, nếu như trở lại, chờ đợi mình tất là sinh tử bất luận!

Địa Kiếm Tông thế tất thị trở về không được, thế nhưng Lâm Kính cũng phải vì chính tu luyện tìm được một cơ sở ngôi cao mới được.

"Địa Kiếm Tông như vậy môn phái liên cấp thấp nhất ba cấp tông môn đều chưa có xếp hạng, xem ra chuyện này bản đại tiên trước phải tìm một ba cấp môn phái nghỉ chân một chút, trước tấn chức đến mệnh kiểu sau này hãy nói. . ."

"Chít chít. . ." Trong rừng cây người chim vui sướng ca xướng trứ, mà núi non trùng điệp trong thình thoảng có thể phát hiện một di động tới điểm đen nhỏ.

Lâm Kính đã mạo không mục đích địa ở trong núi lớn đi năm ngày, lúc này Lâm Kính hành tẩu ở đàn trong núi một cái trên đường nhỏ, nhìn bầu trời, nhanh đến vào lúc giữa trưa.

"Cư ngày hôm qua bình kiến đồn cũi lão trượng theo như lời, hướng đông một nghìn lý hình như có một tên là trắng sáng môn tu chân môn phái nhỏ, gặp kỳ miêu tả, xác nhận ba cấp môn phái sẽ không sai. Cũng không biết có thể thành hay không vì nơi đó đệ tử."

Nói, Lâm Kính vén tay áo lên, một cái cơ thể rời rạc, màu da trình hoàng cánh tay của bại lộ ở trên không khí hạ, bắt đặc dĩ lắc đầu.

"Đây cụ thân thể thể chất thật đúng là không trách dạng, thảo nào Lâm Kính. . . Vẫn bồi hồi ở đề giai tu vi."

Lâm Kính đang muốn ngồi xuống nghỉ tạm một hồi, trong lúc bất chợt, bên tay trái trong rừng truyền đến âm ỹ âm hưởng, sau đó một đám người chim từ trong rừng bị sợ hãi giống nhau phi hướng thiên không.

Hữu tình hướng!

Lâm Kính cảnh giác nhìn chung quanh, phát hiện tịnh không có người nào khác dữ nguy hiểm, lập tức nhìn về phía bên trái cánh rừng, chắc là trong rừng một chuyện gì xảy ra.

Chẳng lẽ là mãnh thú? Hay hoặc giả là dã nhân? Bàn đại tiên vừa lúc lại luyện tay một chút, Lâm Kính thầm nghĩ.

Thế nhưng tạp thanh vang lên Lâm Kính phảng phất nghe được kêu đau một tiếng, nếu như không có nghe lỗi chắc là thanh âm của người.

Lâm Kính nghi ngờ, lẽ nào đây trong rừng có người gặp nạn? Yếu không mau chân đến xem?

Cuối Lâm Kính vẫn là không có ngăn cản lòng hiếu kỳ, chậm rãi hướng cánh rừng ở chỗ sâu trong tới gần.

Ở rậm rạp trong rừng lục lợi hồi lâu, rốt cục, Lâm Kính ở một chỗ đất trống thấy được hai người cách lưỡng ba trượng xa đối người đang ngồi.

Một là vẻ mặt nhanh nhẹn dừng mãnh rộng rãi kiếm đại hán, một là hòa thượng trẻ tuổi.

Lâm Kính ở một thân cây phía quan sát hồi lâu, gặp hai người nhắm chắc hai mắt, chẳng biết đang làm gì.

"Quan hai người hình dạng khí chất, chắc là người tu chân, chẳng biết có thể không thu được điểm chỗ tốt."

Lâm Kính hơi chút suy đoán một chút, liền kiên trì cùng đợi.

Hai người này ở trong rừng sâu núi thẳm này ngồi đối diện, điều không phải cảm ngộ thiên địa linh khí, hay thần kinh không bình thường, dĩ thực lực bây giờ còn là không nên gây chuyện trên thân cho thỏa đáng, Lâm Kính đợi đã lâu thầm nghĩ.

Lâm Kính đang muốn xoay người rời đi, cũng tương một nhánh cây đập gãy.

"Răng rắc" thanh âm của tuy rằng rất nhỏ, thế nhưng ngồi ở đất trống hai người lại trầm miêng một lời địa quát dẹp đường: "Là ai?"

Thân thể chấn động, Lâm Kính thầm mắng chết tiệt, biết mình bị hai người phát hiện, nếu như trực tiếp đào tẩu nói không chừng hội tương hai người nhạ mao, còn là cho thấy ý đồ đến hơn thượng sách.

Không thể làm gì khác hơn là từng bước từng bước đi ra rừng cây, đi tới giữa hai người, hít sâu một hơi, nói rằng: "Tại hạ Lâm Kính, chẳng biết nhị vị ở đây, có điều mạo phạm, thỉnh vật kiến quái."

Hòa thượng kia mở mắt quan sát một chút Lâm Kính không nói gì, mà người đại hán sống giật mình cái cổ trùng Lâm Kính hô: "Nga? Đã như vậy, nói làm bầm, ta đây cho rằng ngươi là muốn len lén gây bất lợi cho ta đây?"

Vừa nghe đại hán nói như vậy, Lâm Kính trên trán nhất thời xuất hiện mấy cái hắc tuyến, có như thế có kết luận? Đây rõ ràng là tìm tra!

Thế nhưng ngoài miệng còn là nhanh lên giải thích: "Tiền bối hiểu lầm, Lâm Kính thật chỉ là đi ngang qua, cũng không mạo phạm ý, ta hiện tại có thể ly khai."

"Không cần, muốn cho ta không nghi vấn ngươi cũng được, thay ta làm một chuyện."

"Lâm Kính lực có khả năng vì, tự nhiên tận lực bang trợ tiền bối!" Lâm Kính rất nghi hoặc, đại hán này hội để cho mình hỗ trợ cái gì.

"Giúp ta giết chết tiểu con lừa ngốc!"

"Ừ? Vị này hòa thượng sư phụ thế nào đắc tội ngươi?" Lâm Kính có chút kinh ngạc, trong lòng suy luận nhất định, xem ra hai người hẳn là đều tự bị thương, chính xuất hiện thời cơ "Hợp thời".

Không nghĩ tới tên kia đại hán trùng Lâm Kính liếc mắt, quát: "Yếu ngươi giết chết hán tử tự giết chết hán, cái kia tiểu con lừa ngốc hiện tại vô pháp nhúc nhích, ngươi mau đem hán tử giết chết! Nhanh lên một chút, sau lão tử thu ngươi làm đồ đệ thế nào? Làm lão tử đồ đệ thị phúc phần của ngươi! Nhìn ngươi chỉ là nhất giai người phạm ba? Thế nào?"

Thu ta làm đồ đệ? Ta Lâm Kính nhận thức như ngươi vậy bởi vì sư, đơn giản là đối vũ nhục ta a, Lâm Kính âm thầm không cho là đúng.

Lâm Kính giả vờ nghi ngờ nhìn về phía một câu nói đều không nói hòa thượng, lại phát hiện hòa thượng đã ở khán chính.

Hòa thượng ha hả cười, nói rằng: "Tiểu huynh đệ ngươi nghĩ đối với ngươi mới có lợi nói, ngươi tự giết ta đi."

Hòa thượng kia thoạt nhìn không giống như là đại gian đại ác đồ, Lâm Kính thầm nghĩ: Thân thể hai người vô pháp nhúc nhích, chắc là còn đang bị vây điều tức giai đoạn, cường động sợ rằng thương thể kham ưu, ừ —— hòa thượng này thoạt nhìn rất có thai cảm, hẳn là so với kia ngu khổ người tin cậy.

Trong lúc nhất thời, Lâm Kính liền âm thầm làm ra quyết đoán, nếu như đối với không có kinh nghiệm gì tu giả "Đồng tử" mà nói, khẳng định đã hồ đồ.

Ngay "Do dự" là lúc, đại hán kia coi như không nhìn được, quay Lâm Kính hung tợn quát: "Ngươi hay nhất chiếu ta nói làm, nếu như ngươi không nghe ta, đến lúc đó đừng trách ta không khách khí!"

Lâm Kính vừa nghe, trong lòng hừ lạnh một tiếng, híp mắt một cái nhìn đại hán kia, hán bình sinh rất đáng ghét uy hiếp, nghe được đại hán nói Lâm Kính dùng chân đều biết nên làm như thế nào.

Lâm Kính chậm rãi đi tới đại hán bên ngoài, đại hán thấy tình cảnh này như ong mỳ, giọng nói lạnh lạnh địa nói rằng: "Tiểu tử, ngươi thực sự không nghe lời của ta? Không giúp ta giết chết cái kia tiểu con lừa ngựa? Nhưng lại yếu ra tay với ta? Ừ?"

Lâm Kính vẻ mặt vô tội lắc đầu, nói rằng: "Ta nhất giai người phạm làm sao dám đối với ngươi hạ sát thủ a? Đương nhiên là nghe lời ngươi."

"Ha ha, hảo hảo, vậy ngươi nhanh lên một chút động thủ, chỉ cần giết cái kia tiểu con lừa ngựa, ngươi nghĩ muốn cái gì ta đều có thể thỏa mãn ngươi! Mau ra tay!"

Đại hán kia sùng sốt, lập tức liền làm càn địa nở nụ cười, tựa hồ rất sùng bái mình "Vương Bá khí".

"Bất quá ta thị người thường một, chưa từng giết người, như vậy, ta dùng đây cây cây gậy đưa hán đánh ngã xỉu, sau đó chờ ngươi xử trí, thế nào?"

Lâm Kính giả vờ sợ hình dạng, tay run run tương đại hán bên ngoài gây gổ từ nhạt lên, nuốt nước miếng một cái nói rằng.

Đại hán nhìn một chút Lâm Kính, nói rằng: "Quả thực một loại! Chỉ là cho ngươi giết chết một tử con lừa ngựa cũng sợ đây phạm, hảo, ngươi đi trước bả cái kia tử con lừa ngựa đánh ngã xỉu, chờ ta liệu hảo thương tự mình giết chết hán, ha ha."

Lâm Kính ngực cười lạnh một tiếng, gật đầu một cái, lập tức sấn đại hán ở cười to chỉ tế, trong nháy mắt một gậy to từ liền hướng đại hán nào chúc hậu quét tới!

"Phanh!"

Gậy gỗ nặng nề mà đánh vào đại hán trên ót, đại hán biểu tình trong nháy mắt động lại, hán không rõ, Lâm Kính tại sao phải đột nhiên xuống tay với tự mình.

"Phốc" địa một tiếng ngã trên mặt đất.

"Đã cầu ca tụng tư vị không sai ba! Dám chiếm bản đại. . . Công tử tiện nghi? Hoàn thu ta làm đồ đệ? Nói làm bầm. . ."

"A đi đã phạt. . . Ngươi dĩ nhiên đánh ngã xỉu hán? Nhưng ta có ta ngoài ý muốn a." Mấy trương có hơn hòa thượng cũng hơi kinh ngạc.

Lâm Kính vỗ tay một cái xoay người đối hòa thượng nói rằng: "Ta đáng ghét người khác uy hiếp ta, hơn nữa nhìn bộ dáng kia của hán cũng bị ngươi càn không phải là người tốt lành gì."

Hòa thượng lại không có tức giận, khẽ cười nói: "Bất quá ngươi quả thực chọn được rồi, nếu như ngươi bả ta đánh ngã xỉu nói, vậy ngươi cũng sống không lâu nữa, hán cũng sẽ đem ngươi giết chết."

"Và. . . Đại sư chỉ giáo cho?"

Lâm Kính đi tới hòa thượng hai bên trái phải ngồi xuống, chuẩn bị thỉnh kỳ giải thích.

Hòa thượng lập tức kéo xuống một kiềng lại, sờ sờ mặt mình cả giận: "Lời này ta tự không thích nghe, ta có như thế nào sao?"

"Hảo hảo, hòa thượng đầu trục, khoái giảng khoái giảng." Lâm Kính lại thúc giục.

"Lễ phép sinh ra, ân hử ——"

Hòa thượng chỉnh sửa lại một chút tăng y, nói với Lâm Kính mình sự tình nguyên do.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 14: nhân tình

Nguyên lai, hòa thượng pháp hiệu hoàn toàn không có, thị Tây Thổ đại phạt tông kiệt xuất đệ tử trẻ tuổi, theo bên trong tông đại sư lai Đông Nhạc bái phỏng một vị cố nhân.



Tây Thổ bị vây thiên xu đại lục tây bộ, đại bộ phận thị hoang mạc bao trùm, thế nhưng Tây Thổ tối làm cho lòng người sinh hướng tới đó là đại phật tông đây một phật gia hàng loạt!

Thiên xu đại lục còn lại ba phương vị theo thứ tự là: Đông Nhạc, Nam Trạch, Bắc Hải, mà Lâm Kính hiện tại chỗ nơi Đông Nhạc.

Núi non trùng điệp, đồi núi bao trùm, liên miên bất tuyệt núi non Đông Nhạc hai chữ hay nhất thuyết mình.

Hoàn toàn không có hòa thượng lần đầu tới đến Đông Nhạc thích một người loạn cuồng, kết quả gặp được ác kiêu đại hán.

Đại hán thị vùng này một tu chân môn phái nhỏ tinh anh đệ tử, gặp hòa thượng người mang phật gia bảo bối, liền muốn làm của riêng.

Thế nhưng không nghĩ tới cùng một vô hòa thượng đánh một bình thủ, cũng không ai chiếm được ưu thế, ngay lưỡng bại câu thương thời gian Lâm Kính tự nhô ra.

Lâm Kính lý giải hậu không khỏi trêu ghẹo nói: "Hai bàn tay trắng a, ngươi có bảo bối gì đây?"

Hoàn toàn không có võ võ trên người thân phổ phổ thông thông tăng y, nói rằng: "Đương nhiên là bất năng đơn giản gặp người, không phải được kêu là bảo bối a? Ngươi hỏi cái này để làm chi? Lẽ nào ngươi nghĩ. . ." Nói xong về mặt cảnh giác nhìn Lâm Kính, hình như Lâm Kính muốn động thủ cướp giật như nhau.

"Biệt coi ta là tiểu nhân a, ta tài không lạ gì ngươi bảo bối." Lâm Kính gặp hoàn toàn không có sắc mặt kia biến hóa tốc độ, không khỏi dờ khóc dờ cười.

Không bao lâu, hoàn toàn không có đã điều tức địa không sai biệt lắm, đứng lên, đi hướng đại hán kia.

"Thế nào? Ngươi muốn đem hán diệt? Ngươi thế nhưng người xuất gia."

"Tự nhiên, người xuất gia tại sao có thể sát sinh đây? Ta chỉ là cho hán hơi thi nghiêm phạt." Chỉ thấy hoàn toàn không có cười thần bí.

Nói xong liền ở đại hán kia trên người một trận loạn trở mình, móc ra đại hán trên người một túi, sau đó lại từ đại hán trên người lột xuống nhất kiện nhìn như không chớp mắt, có chút cũ y phục.

"Tắm tã, nhất kiện cực phẩm linh khí, xem ra hán khi hán môn môn phái đệ tử dặm địa vị còn là thật cao a, đãi ngộ không tệ lắm." Hoàn toàn không có một bên tìm bảo bối một vừa lăm bằm lăm bầu.

"Dì? Đây phá hộp dĩ nhiên không mở ra?"

Hoàn toàn không có cảm một từ đại hán trên người nhảy ra cổ kính tiểu hộp gỗ, mặc dù thử mở, vẫn là không có kết quả.

Lật qua lật lại, vừa tìm được một viên trè con lớn chừng quả đậu hạt châu, hơi có chút vô cùng kinh ngạc, liền tiện tay ném cho Lâm Kính.

Vào tay hơi rét, trơn trượt êm dịu, Lâm Kính âm thầm cả kinh, chắc là nào đó dị thú nội đan!

Hòa thượng này rất hùng hồn a!

Rốt cục, hoàn toàn không có thực sự tìm không được thứ tốt gì, liền đưa bàn tay để xuống đại hán vùng đan điền.

Hôn mê đại hán toàn thân bắt đầu một trận run, chỉ chớp lát sau liền không có nhúc nhích, làm xong tất cả hậu hoàn toàn không có liền đứng dậy.

"Ừ? Ngươi. . . Phế đi hán? Hòa thượng ngươi thật độc!" Nhìn ra hoàn toàn không có tay của đoạn, Lâm Kính tuy biết tàn nhẫn, thế nhưng không khỏi lộ ra tán đồng ánh mắt.

"Cái gì nha, cái này gọi là trừng phạt nho nhỏ —— chớ để nói ngoa nha thí chủ!"

Hoàn toàn không có hòa thượng về mặt chính nghĩa nhượng Lâm Kính không khỏi không nói gì đứng lên, hòa thượng này thật là hòa thượng sao? Chẳng lẽ là rượu thịt hòa thượng?

"Bất quá ngươi dĩ nhiên biết ta là đưa hán tu vi phế bỏ, ha ha, xem ra ngươi cũng không phải người phạm bình thường nột." Hoàn toàn không có có chút vô cùng kinh ngạc, nhưng cũng không có nhiều lời, tương bộ quần áo dữ hộp gỗ đưa cho Lâm Kính, "Cấp, cầm, cái này coi như là cảm ơn ngươi hỗ trợ."

Lâm Kính tiếp nhận y phục, y phục vào tay mềm mại, phi thường thuận hoạt, Lâm Kính hỏi: "Những ngươi không cần?"

"Y phục này là đồ tốt, cực phẩm linh khí nột, bất quá dĩ tu vi của ta không cần, ngươi mặc lên người nhưng bảo tính mệnh của ngươi. phá hộp không mở ra ta cũng không cần, nói không chính xác thị người kia thú lão bà tiền riêng u. . ."

Lâm Kính ác hán địa nhìn hoàn toàn không có vài lần, thực sự hoài nghi hòa thượng này lục căn rốt cuộc thanh không rõ tịnh.

Tương đại hán tử "Nhanh chóng" để vào tăng y giữa, sau đó nghiêm túc nói: "A di đà phật, chúng ta người xuất gia chắc là sẽ không lưu ý này biểu tượng gì đó. . . Người muốn đi đâu đây? Tiễn đường nói ta tiễn người một đoạn đường."

Gặp hoàn toàn không có đối chủ đề, Lâm Kính cũng không tiện nói tiếp cái gì.

"Ta nài một giới tán tu, dục tâm trắng sáng môn. . . Bái sư học nghệ."

Lâm Kính biết cũng không thể nói thật tốt như chính rất già thành giống nhau, tương tự xem thành mới ra đời bái sư tiểu tử tương đối khá.

"Người biết trắng sáng môn sao? Có thể mang ta đoạn đường."

Hoàn toàn không có vỗ vỗ mình đại đầu bóng lưng, bất đắc dĩ nói rằng: "Trắng sáng môn? Đó là cái gì môn phái? Ta xem là một đỉnh điểm lớn nhỏ môn phái nhỏ ba?"

"Ho khan một cái. . . Ra về đúng là một cái cửa nhỏ phái, thế nhưng ta còn là tương tu tập thần tiên đạo pháp, sở dĩ cũng không thêm để ý môn phái làm sao." Lâm Kính gãi đầu một cái, vô tình nói rằng.

"Ừ. . . Hiện tại cũng không phải môn phái chiêu thu đệ tử thời kì nà, đặc biệt một ít môn phái nhập môn còn muốn có một chút đặc biệt yêu cầu hoặc là nhu người dẫn tiến, trừ phi người thiên tư trác tuyệt, bằng không. . . Không bằng như vậy đi, người theo ta quay về tông, nhìn có hay không làm hòa thượng tiềm chất?"

Hoàn toàn không có khẽ cau mày, niềm niềm bộ ngực phật châu suy tính nói.

"Ngạch, ta xem hay là thôi đi, Lâm Kính ta cũng không có phật duyên."

". . . Ta đảo có cái biện pháp."

"Biện pháp gì?"

Lâm Kính vừa nghe hấp dẫn, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Cái này. . ."

Hoàn toàn không có chần chờ một chút, liền nói với Lâm Kính, "Như vậy đi, người cùng ta quay về Ly Vân Các ba, ta sư bá chính ở chỗ này làm khách, ta thử xem nhượng ta sư thúc tiến cử người tiến nhập Ly Vân Các, thì là trả lại người một món nợ ân tình, thế nào?"

"Ly Vân Các?"

"Ai nha, tiểu người về mặt nghi hoặc, vừa nhìn chính là cái đó cũng đều không hiểu. Quên đi, cũng lười và người giải thích, người đi thì biết, đi thôi, quay về với chính nghĩa so với kia một cái gì trắng sáng môn lợi hại là được."

Lâm Kính suy nghĩ một chút, cũng đứng, trước đi thử một chút, không được nữa trắng sáng môn cũng không trể.

Từ các loại dấu hiệu đến xem, giúp hòa thượng này một bả hoàn tựa hồ nhưng cho là mình phò bình đường, Lâm Kính mừng thầm trong lòng.

Kính qua một phen "Tự hồi" Lâm Kính đối hoàn toàn không có kiến nghị gặt đầu biểu thị đồng ý.

Hoàn toàn không có gặp Lâm Kính đồng ý liền vai trái run lên, trên lưng phật môn bảo vật kim cương xử nhất thời kim quang đại thịnh.

"Suru!"

Kim cương xử cấp tốc hút ra hoàn toàn không có phía sau lưng túi, trên không trung xoay tròn vài vòng, huyền phù ở hai người trước mặt.

Dẫm nát huyền phù ở trên không kim cương xử thượng, Lâm Kính phảng phất về tới trước đây ngự kiếm rong ruổi thời gian, nhất thời cảm giác chân thì không cách nào nói rõ.

"Người muốn bắt ôn ta a, đi." Nói xong, hoàn toàn không có tả chân vừa bước, kim cương xử trong nháy mắt tái trừ hai người đã bay ra rừng cây, tiến nhập cao vót đám mây.

Đương hai người đi không bao lâu, thì ra là chỗ trong rừng phát sinh một tiếng không cam lòng rống giận, thế nhưng không ai hội nghe.

. . .

Đám mây thượng, Lâm Kính lẳng lẳng nhìn phía dưới cảnh sắc cấp tốc lui về phía sau, chẳng biết đang suy nghĩ cái gì.

Hoàn toàn không có nhưng không có để ý đến hấn, vẫn càng không ngừng lằm bằm.

"Oa tắc, nơi nào cảnh sắc không sai!"

"Này, người xem, hào phồn vinh thành thị a."

"Nhìn kìa, trên núi có người sắt nhân đoạt bảo a. . ."

Rốt cục, Lâm Kính không nhịn được, mở mắt triều hoàn toàn không có quát: "Ta nói người là điều không phải phật gia đệ tử a? Lục căn như thế không rõ tịnh! Người Đường Tăng a?"

Hoàn toàn không có hăng hái lại không chút nào bị đánh loạn, cũng không quản Lâm Kính nói Đường Tăng là ai, còn chưa phải đình địa nói đây nói.

Lâm Kính bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là khôi phục chính tinh thần trạng thái, cho tới nay, đương Lâm Kính đầu óc có rất nhiều chuyện yếu giờ rõ ràng thời gian, như vậy vẫn không nhúc nhích, hai mắt nhìn thẳng một cái địa phương tinh thần trạng thái sẽ cho Lâm Kính mang đến cao hơn hiệu quả.

"Hòa thượng, chúng ta bay rất xa?"

Hoàn toàn không có đón gió vỗ vỗ ót, chậm chậm, nói rằng: "Phải có mấy ngàn dặm ba, làm sao vậy? Nghĩ có chút mạn? Ta có thể mau hơn chút nữa."

"Vậy còn bao lâu nữa đến lời người nói Ly Vân Các?"

"Nhanh nhanh, lập tức tới ngay, ta đã nói với người a, Ly Vân Các thế nhưng Đông Nhạc đại phái cổ tuyền tiên tông phụ thuộc môn phái, bị vậy môn phái đều lợi hại hơn, dùng thông tục phân cấp thuyết pháp đến xem Ly Vân Các thế nhưng nhị cấp môn phái nha."

"Bên trong cũng có mấy người đại nhân vật, nếu như người năng trực tiếp bái bọn họ vì sư, vậy người sau này đường xá cũng sẽ thông thuận rất nhiều, chỉ bất quá hần môn giống nhau chỉ lấy thiên tư trắc tuyệt đệ tử."

"Nhị cấp môn phái. . ." Lâm Kính ngực một thời vô cùng kinh ngạc, bản đại tiên lần thứ hai đi lên tu đồ, đây đệ nhất cơ bộ cánh cửa thật cao a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 15: Ly Vân Các

"Lâm Kính, đến rồi, này, người choáng váng a?"

Hoàn toàn không có thu hồi kim cương xử, gặp Lâm Kính bất động, liền nói đùa.

Lâm Kính vỗ vỗ đầu, hoàn quá thần lai, nhìn chu vi phóng phát tiên cảnh vậy hoàn cảnh, nhượng Lâm Kính từ ngực cảm thấy chấn động.

Bất quá cũng không phải Lâm Kính chưa thấy qua quen mặt, thử nghĩ sống mấy nghìn năm Đại La Kim Tiên, tức giận cái gì phái cảnh tượng không có xem qua?

Chỉ là làm Lâm Kính chân chính cảm thấy khiếp sợ thì, nơi đây chung linh uẩn tú, linh khí bức người, linh khí nồng nặc trình độ tuyệt đối so với trước đây thiên cung hoàn cao hơn mấy bậc!

Chỗ như vậy, không hổ là tu chân giai sở, Lâm Kính bắt đầu có chút hướng tới, tâm tình cũng âm thầm có ta cải biến.

Lúc này, hai người đứng ở một cái từ trong quần sơn dọc theo người ra ngoài hiểu rõ trước thềm đá, xa xa tiên vụ lượn lờ, trên cơ bản chỉ có thể nhìn rõ sở cách nơi này địa gần nhất lưỡng tòa núi cao.

Còn lại đều giấu ở mang mang sương trắng trong, một con chi tiên hạc càng không ngừng xuyên toa ở trong quần sơn.

Hai người thật giống như nhất phó mỹ cảnh trong hai người làm đẹp cảnh vật người đi đường.

Hoàn toàn không có hòa thượng khinh bộ một bước, đạp lên lên núi thềm đá.

"Lâm Kính, người biết vì sao ta không trực tiếp đi tới, mà là đang sơn môn trước dừng lại, phải đi bộ đi tới?"

Gặp hoàn toàn không có thần thái khắp nơi, rõ ràng là muốn tìm tìm tồn tại cảm, Lâm Kính âm thầm cười.

"Đây là tự nhiên, báib tông đắg môn,phải đi bộ, như vậy mới có thể biểu thị đối với lần này tông phái tôn kính. Đương nhiên, nếu như ngươi là môn phái vô cùng ... Có lẽ nhất phương ngôn tay cái tự nhiên có thể không nhìn những quy luật. . . Hoàn nhìn cái gì, đi a."

"Không tệ lắm, ta đối với ngươi càng ngày càng có hứng thú."

Không có để ý hoàn toàn không có hòa thượng "Buồn nôn nói", Lâm Kính dẫn đầu cất bước mà lên, dần dần sáp nhập vào xanh um trong núi rừng.

Lúc này đã tiếp cận ban đêm, hoàn toàn không có hòa thượng đột nhiên nói rằng: "Được rồi, viên kia đưa cho ngươi hạt châu ngươi tốt nhất lợi dụng, có thể vì ngươi tu vi đề cao tăng cơ hội."

"Hòa thượng, vật kia xác nhận nội đan?"

Xuất ra viên nội đan kia ở trong tay thượng thức trứ, Lâm Kính trong lòng cũng muốn biết đây nội đan đối với người giai đoạn tu vi có bang trợ.

"Ta hiện tại thực sự là yếu hoài nghi năng lực của ngươi, tuy rằng ta cảm giác được bên trong cơ thể ngươi linh khí, chứng minh ngươi là một gã vừa tiếp xúc người tu chân, nhưng là của ngươi từng trải thật đúng là không bình thường, nhưng ta có ta kinh ngạc."

"Cho dù đây nội đan với ta mà nói không động, thể nhưng đối với ngươi mà nói còn là rất xa xôi đông tây."

"Ngươi mau nói trọng điểm." Lâm Kính nhìn không được địa mắt tròn trắng.

Hoàn toàn không có sờ sờ mình đại đầu bóng lưng, ha hả cười nói: "Được rồi, vật này là nhất giai đỉnh yêu thú hóa long măng nội đan, đây. . ."

Hoàn toàn không có lời còn chưa nói hết, đột nhiên!

Hoàn toàn không có bàn tay về phía sau chấn động, vạn tự phạt ấn đánh ra, Lâm Kính còn không có phản ứng kịp, lại phát hiện hoàn toàn không có phía sau một gã mặc tăng y hòa thượng đột nhiên xuất hiện, tương đối hoàn toàn không có xuất thủ!

Hoàn hảo một không phát hiện phải tào, trong nháy mắt xuất thủ.

"Phanh!"

"Tuệ chuyên cần sư thúc, ngươi cũng không thể được không nên mỗi lần đều dĩ phương thức như vậy chào hỏi a?"

Hai người giao thủ một cái, tựu nhìn ra ai chiếm hạ phong, hoàn toàn không có đặng đặng lui lại mấy bước, vượt trước ngực mình bộ vị, nhìn về phía trước mặt hòa thượng.

Tuệ chuyên cần đại sư đi tới hoàn toàn không có trước mặt khi hấn đại trên đầu trục hung hăng tới một bạo lật.

"Ngươi muốn ta nói như thế nào ngươi mới tốt? A? Nhưng ngươi cùng ta tới nơi này thị cho ngươi được thêm kiến thức, điều không phải cho ngươi chạy loạn khắp nơi!"

Lâm Kính gặp tuệ chuyên cần đại sư như vậy giáo huấn hoàn toàn không có hòa thượng, thiếu chút nữa bật cười, bất quá vẫn là có thể thấy được bọn họ quan hệ của hai người không sai.

Thế nhưng tuệ chuyên cần đại sư kế tiếp nói trong nháy mắt nhưng Lâm Kính hóa đá.

Tuệ chuyên cần đại sư tay phải nắm bắt hoàn toàn không có cái lỗ tai, thật dài chòm râu kiểu phải lão Cao, hỏi: "Bình thường ngươi chạy loạn không có vài ngày phải không sẽ trở lại, nói đi, thị phạm vào giết giới còn là sắc giới?"

Hoàn toàn không có bắt đắc dĩ tương tuệ chuyên cần đại sư thủ vuốt ve, nói rằng: "Ai nha sư thúc, ngươi một phát hiện ta bị thương nhẹ ma? Ai u. . . Vẫn cùng ngươi nhận nhất chiêu. . . Muốn gặp Phật tổ lực."

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, ngươi lại gây sự hoàn là thể nào dạng? Ngươi đã xảy ra chuyện sư phụ của ngươi không được bả ta bộ xương già này phá hủy a."

Tuệ chuyên cần đại sư gặp hoàn toàn không có thụ thương cũng là cả kinh, cản bước lên phía trước kiểm tra, vừa nói.

Sau đó hoàn toàn không có hướng tuệ chuyên cần đại sư bản tóm tắt ở trong rừng cây phát sinh sự, nghe xong chuyện chân tướng hậu tuệ chuyên cần đại sư nhũm mày một cái.

"Lại có to gan như vậy? Dám đụng đến ta đại Phật tông đệ tử? Hoàn muốn giết người đoạt bảo, hanh, ngươi phé đi hấn đúng, đỡ phải nữa hại nhân."

Nói nói tuệ chuyên cần đại sư đột nhiên ý thức được chính có chút tâm tình bất minh, vội vã mặc niệm vài câu kinh văn.

Tuệ chuyên cần đại sư chậm quyết tâm cảnh hậu, lập tức nhìn về phía Lâm Kính, hai tay tạo thành chữ thập, hỏi: ". . . Vị này hay Lâm Kính tiểu thí chủ ba?"

"Tiểu tử Lâm Kính, gặp qua tuệ chuyên cần đại sư."

Hơi làm vái chào, Lâm Kính đáp lễ nói.

Tuệ chuyên cần đại sư gật đầu, vừa cười vừa nói: "Lâm Kính tiểu thí chủ lần này nhưng yếu cảm ơn ngươi, nếu không lời của ngươi hoàn toàn không có lần này khẳng định có khó khăn."

Lâm Kính vội vàng khoát tay áo nói rằng: "Đại sư nói quá lời, tiểu tử chỉ là người bình thường mà thôi, cứu hấn kỳ thực cũng là cứu tự ta, bằng không tính mạng của ta như nhau kham nguy a."

"Ai nha được rồi được rồi, sư thúc chúng ta đi lên trước được không? Trên người ta còn có thương đây." Hoàn toàn không có hét lên.

Tuệ chuyên cần đại sư gật đầu nói: "Tốt lắm, đi thôi."

Cũng không lâu lắm ba người liền tới đến Ly Vân Các chủ sơn môn, khí thế băng bạc ba đại tự khắc vào một khối to lớn trên tấm bia đá, khí thế lẫm nhâm.

Lâm Kính nhìn chằm chằm Ly Vân Các ba chữ khảm, nhất thời cảm giác tiến nhập một một thế giới lạ lẫm, bên người ai cũng không có, thậm chí một người sinh hoạt tại cái thế giới xa lạ này lý.

Đột nhiên, một loại kẻ khác dị thường bị thương từ khúc từ trong hư vô truyền đến, nhưng Lâm Kính cảm giác dị thường uể oải, có loại tưởng mau nhanh kết thúc tánh mạng mình tìm cách.

Lập tức vừa vừa chuyển, nhiệt huyết sôi trào tâm tình bắt đầu ở Lâm Kính trong thân thể lan tràn ra, dữ trước cái loại này kẻ khác uể oải không phản chân từ khúc hình thành hai người cực đoan.

"Rầm rầm! Giục ngựa chạy chồm!"

Đúng lúc này Lâm Kính cảm giác trong thân thể toát ra một lạnh như băng khí lưu, tràn đầy trong thân thể sở hữu huyết mạch.

Lâm Kính đánh một cái giạt mình, phát hiện trước mắt vẫn là tấm bia đá, không có bất kỳ biến hóa nào.

Một màn này bị một bên tuệ chuyên cần đại sư phát hiện, trong mắt hiện lên một vẻ kinh ngạc, bất động thanh sắc nói rằng: "Lâm Kính tiểu thí chủ ngươi đừng tổng nhìn chằm chằm tấm bia đá khảm, biệt rơi vào bên trong trong trận pháp."

Lâm Kính như có điều suy nghĩ gật đầu, thế nhưng ngược lại đang suy tư cổ lạnh như băng khí lưu lại lịch.

Tuệ chuyên cần đại sư tay áo bào vung lên, vốn chỉ là có một tấm bia đá trọc sơn bình huyền hóa ra một đạo trong suốt màn sáng, lập tức dẫn hai người giẫm chặn tại chỗ tiến nhập.

Bên trong thế giới như là độc lập thế giới giống nhau, thế ngoại đào nguyên, lui tới tu chân đệ tử, đứng vững ở giữa núi rừng thật lớn vật kiến trúc, nhưng Lâm Kính trong lúc nhất thời khiếp sợ không thôi.

"Muốn làm sơ, ta không được nói thẳng tiên trước, điều kiện tu luyện được kêu là một khổ cực, gian nan a, chỗ này thấy ta đều đồ mất. . ."

Gặp Lâm Kính một người nói thậm chí không ngớt, hoàn toàn không có kêu một tiếng đuổi kịp.

Đi qua một tòa mỹ lệ trước đại điện sân rộng, ba người đi lên một cái u tĩnh đường.

Lui tới Ly Vân Các đệ tử đều nhìn Lâm Kính, đều đang suy đoán cái này lạ mặt niên thiếu và Các chủ thật là tốt hữu tuệ chuyên cần đại sư là quan hệ như thế nào.

Đi tới Ly Vân Các một tòa thứ ngọn núi phía sau núi một chỗ u tĩnh gò núi thượng, in vào mi mắt chính là một tòa hai tầng lầu các.

Lâm Kính tự nhiên sẽ không quên hấn tới mục đích, lặng lẽ đối hoàn toàn không có nói rằng: "Hòa thượng, nhớ kỹ ta tới đây mục đích."

Tuệ chuyên cần đại sư ở phía trước đột nhiên nói rằng: "Lâm Kính tiểu thí chủ chớ vội, ta đã cho ta biết lão hữu, đợi hấn sẽ đến, tuy rằng tư chất ngươi. . . Hình như một có chỗ gì đặc biệt, nhưng ta nghĩ hấn sẽ cho ta một mặt mũi."

Hoàn toàn không có cười nói: "Hắc hắc, kỳ thực sư thúc đã sớm biết, thế nào? Ta làm việc hiệu suất ba? Ta sư thúc lão hữu hay Ly Vân Các Các chủ, ngươi cứ yên tâm đi."

Lâm Kính nghe được tuệ chuyên cần đại sư nói kỳ thực đã hiểu một ít, mình bây giờ đây phó thân thể, thể chất thực sự không động, thế nhưng đây là cái kia Lâm Kính. . .

Bỏ đi trong đầu hỗn loạn "Nhị Lâm Kính quan hệ", Lâm Kính theo tuệ chuyên cần đại sư tiến nhập lầu các.

Lầu các lý, Lâm Kính thấy một người tuổi còn trẻ tiểu tử ở nhận nhận chân chân quét tước cái bàn, nghĩ đến thì làm việc vất vả từ.

"Lâm Kính tiểu thí chủ nhưng trước uống trà, đối đãi cấp hoàn toàn không có chữa thương hậu ta tốt lắm hữu cũng có thể mau tới."

"Vậy không làm phiền tuệ chuyên cần đại sư, ta ở chỗ này chờ đợi là được."

Tuệ chuyên cần đại sư gật đầu, lập tức mang theo hoàn toàn không có vào một cái phòng chữa thương.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 16: thần bí không gian

Lâm Kính một ngủ là ngủ đến ngày thứ hai buổi sáng, có lẽ là ngày hôm qua quá mệt mỏi đưa đến, Lâm Kính hơi chút rửa mặt một chút, đã đi xuống lầu các.

Cương xuống lầu Lâm Kính liền phát hiện các thỉnh trung ương trên bàn có một tờ giấy, Lâm Kính nhìn một chút, nguyên lai là hoàn toàn không có viết.

Tuệ chuyên cần đại sư và hoàn toàn không có sáng sớm tựu khởi hành quay về Tây Thổ Đại Phật tông, gặp Lâm Kính ngủ cho ngon tựu không có quấy rầy, cấp Lâm Kính để lại một tờ giấy nói rõ tình huống.

Lâm Kính gỡ một cái đầu, nghĩ có chút ngượng ngùng, dĩ nhiên không có đi tiễn tuệ chuyên cần đại sư và hoàn toàn không có, tương tín cất xong đi ra lầu các.

"Hô, không khí nơi này quả thực hay tiên khí a." Lâm Kính một bên ngum lớn hô hấp trong núi rừng không khí, một bên hướng ngày hôm qua trung niên nhân nói Dược Long các bước đi đi.

Bắt quả đi tới đi tới Lâm Kính liền phát hiện không thích hợp, chính không biết đường a, nghĩ tới đây Lâm Kính thật muốn cho mình một cái tát, chính mới đến nhất định là một đường sì, ngày hôm qua dĩ nhiên không hỏi rõ ràng.

Lâm Kính đứng ở hai tòa thứ ngọn núi trong lúc đó cầu trung gian nhìn ở trên cầu lui tới Ly Vân Các đệ tử, đều là nữ đệ tử!

Lâm Kính đều chuẩn bị hậu trừu kiểm bị đi hỏi nữ đệ tử.

Rốt cục, tới hai người nam đệ tử, một hào hoa phong nhã, một lấm la lấm lét, thật không biết hai người làm sao sẽ đi tới một khối đi.

Thế nhưng bây giờ không phải là lo lắng cái này thời gian, Lâm Kính liền vội vàng tiến lên hỏi: "Hai vị sư huynh xin dừng bước, xin hỏi có thể nói cho ta biết Dược Long các ở nơi nào sao?"

Cái kia hào hoa phong nhã đệ tử vốn muốn nói nói, lại bị mặt khác cái kia tướng mạo có chút hèn mọn đệ tử ngăn cản, người nọ từ đầu đến chân quan sát một chút Lâm Kính một phen.

"Này, ngươi liền đường cũng không biết đi như thế nào tại sao sẽ ở Ly Vân Các a? Ngươi không biết là môn phái nào phái tới gian tế đi?"

"Vị sư huynh này, ta là mới tới, chuẩn bị đi Dược Long các lĩnh đông tây, cũng không phải cái gì gian tế."

Nếu không phải mình cuộc sống không quen, Lâm Kính sớm liền không nhận được tướng chửi hấn một bữa.

Người nọ sờ sờ cằm, tương trường đầy mặt đỏ mặt của tiến đến Lâm Kính trước mặt.

"Nga, cũng là, một mình ngươi tài mười tám mười chín tuổi tiểu hải tử xấu xa cũng không đảm đương nổi gian tế hắc..."

Lúc này người đệ tử ngắt lời nói: "Biệt làm khó dễ hấn, mau đến muộn, hôm nay là lưu di người già giảng trải qua, không còn sớm đi rất có thể hội đầy tràn."

Người nọ đây mới phản ứng được, tùy tùy tiện tiện trả lời Lâm Kính vấn đề hậu, hai người tựu nhanh lên hướng ngọn núi cao nhất chạy đi.

Lâm Kính cũng mặc kệ ai nói cái gì trải qua, biết được Dược Long các vị trí hậu, liền triệu một hướng khác đi đến.

Khoảng chừng sau nửa canh giờ, Lâm Kính đi tới một tòa thứ ngọn núi trên sườn núi, đập vào mi mắt thị trên sườn núi một chỗ to lớn thủy đàm.

Sự yên lặng thủy đàm trên kiến tạo một tòa quy mô khá lớn đền, đền cách bên bờ khoảng chừng có mười trượng xa.

Trung gian có một tòa bể rộng chừng hai trượng, liên tiếp hai bên thêm đá, mỗi một giai đều là tương hồ chia lìa, treo trên bầu trời sắp hàng khỏi một tổ chính tề cầu thang.

Lâm Kính nhìn một chút thiếu chút nữa có chút mê li, lập tức lắc đầu, đi lên cầu thang.

Đại khái đi tròn một trăm giai, Lâm Kính liền chậm rãi đi vào đại điện, toàn bộ đại điện cơ bản rộng tuếch, chỉ có mấy cây to lớn trụ cột.

Mà đại điện sàn nhà đều là dùng thanh nhất sắc lục sắc ngọc thạch bản phổ thành, đi ở phía trên rõ ràng có thể cảm giác được từng cổ một hàn khí.

Lâm Kính chà xát thủ, đi tới đại điện bên tay phải một chỗ ngọc thạch trước bàn đọc sách, một gã mặc tro quần áo màu trắng lão đầu chính cảm mấy khối ngọc thạch phiến chẳng biết đang làm gì.

"Tiền bối, ta là tới lĩnh vật phẩm."

Lão nhân kia lúc này mới ngừng đầu lên nhìn một chút Lâm Kính, lập tức lại cúi đầu kể tục làm chuyện của mình.

Lâm Kính gãi đầu một cái, đang chuẩn bị trò chuyện, lão nhân kia liền một bên bãi lộng ngọc thạch phiến vừa nói: "Hảo như bây giờ không phải là chiêu thu đệ tử thời kì đi?"

Lâm Kính hỏi đáp: "Ta là ngày hôm qua cương mới tới."

Lão đầu nhất thời đình chỉ trên đầu chuyện, đứng dậy đằng hoàng địa quan sát Lâm Kính một phen, nhìn Lâm Kính ngực thẳng sợ hãi.

"Ngươi chính là Các chủ nói cái kia khiêu Lâm Kính tiểu tử đi?"

Gặp Lâm Kính nhẹ nhàng mà gật đầu, lão đầu "Ừ" một tiếng.

"Ta còn tưởng rằng Các chủ tìm cái gì có một không hai kỳ tài đây, nguyên lai là một chưa đủ lông đủ cánh tiểu oa nhi."

Lâm Kính lúc này là có khó khó nói, ai kêu thân thể này không phải của hắn đây?

"Ta..."

"Biệt biệt biệt, đừng nói nữa, ai nha, ta cũng biết, nói không chừng ngươi và Các chủ có quan hệ gì, mỗi lần chiêu thu đệ tử đều có loại người này. Nhưng đều là và các nội người già các loại người có quan hệ, bất quá tiểu tử khen ngược, dĩ nhiên là Các chủ tự thân xuất mã."

Hiện tại Lâm Kính mới biết được ngày hôm qua trung niên nhân thị Ly Vân Các Các chủ!

Lập tức nhìn một chút chu vi, lão đầu liền thấu tới hỏi: "Tiểu tử, nói thật với ta, ngươi có đúng hay không Các chủ tư sinh tử a?"

Lâm Kính nhất thời dở khóc dở cười, mau nói nói: "Ta nói tiền bối ngươi đừng vì khó khăn ta khòe? Ta và Các chủ không có bất cứ quan hệ gì."

Lão đầu xem Lâm Kính hình dạng không giống nói sạo, liền chuyển biến tốt hãy thu, nói rằng: "Được rồi, không đùa ngươi, đi theo ta."

Lão đầu mang theo Lâm Kính đi tới giữa đại điện, có một chỗ dùng hắc sắc ngọc thạch chế tạo cùng loại bể chỗ lõm xuống, sát biên giới đều khắc đầy hoa văn, trong ao rót đầy lục sắc dịch thể.

Lâm Kính một trận kỳ quái, chẳng lẽ muốn tắm?

"Chớ ngu đứng a, xuống phía dưới a."

Lâm Kính nuốt nước miếng một cái, có chút không xác định mà hỏi thăm: "Tắm sao?"

Lão đầu giải thích: "Đây là tẩy tùy dịch, ngươi ở bên trong phao nửa canh giờ thời gian liền có thể tương trong thân thể ngươi tạp chất loại bỏ sạch sẽ, như vậy liền có lợi cho đệ tử mới đi vào tu chân cánh cửa."

"Phải cởi quần áo sao?"

Lão đầu râu mép một kiểu, cả giận: "Ta nói ngươi thế nào phiền phức như vậy a?" Nói vừa xong, trực tiếp một cước tương Lâm Kính rơi vào trong ao.

Đây trong ao dịch thể xem bề ngoài thật đúng là nhìn không ra cái gì, thế nhưng thân thể vừa tiếp xúc, nồng hậu linh khí liền có thể tịnh tường cảm giác được!

Vừa tiến vào trong ao Lâm Kính cũng cảm giác toàn thân dị thường thoải mái, thật giống như một mồi mỷ ngày người nằm ở mềm mại trên giường như nhau, chuyện gì đều không muốn làm, thậm chí lảng lạng hưởng thụ.

Lão đầu thấy Lâm Kính đã bắt đầu ở hấp thu tẩy tủy dịch được lực hậu, liền trở lại bàn học kế tục làm chuyện của mình.

Trong ao, Lâm Kính nhắm chặt hai mắt, toàn thân cao thấp lỗ chân lông mở rộng ra, một mình cảm thụ được gờ khắc này vui vẻ.

Bỗng nhiên, Lâm Kính trước ngực trái tim bộ vị có một không lớn không nhỏ màu đỏ quang mang như ẩn như hiện, toàn bộ ao cũng đột nhiên bắt đầu dâng lên từng cỗ một nhiệt khí.

Thế nhưng Lâm Kính bởi vì hãm ở cảm thụ tẩy tủy dịch mang đến cho hắn thụ cảm, sờ đi không có nhận thấy được chu vi có thay đổi gì.

...

Một chỗ bình nguyên trên, vết người rất hiếm, bình nguyên bầu trời chỉ có u ám hỗn độn khí thế, trên mặt đất nơi tán lác không biết tên sinh vật thật lớn hài cốt.

Trong không khí cỗ tức sát khí phảng phất từ trước đây chiến tranh là lúc vẫn ngưng tụ đến bây giờ, làm cho cảm giác được lúc đó chiến tranh thảm liệt, bi tráng.

Lâm Kính lúc này nằm ở một nhìn như viễn cổ cự long hài cốt vùi nước bộ vị, một trận gió quất tới, nhưng Lâm Kính dài dằng dặc tỉnh lại.

"Đây là nơi nào?"

Lâm Kính vừa tỉnh lại liền phát hiện mình ở một chỗ hoàn toàn địa phương xa lạ, mờ mịt nhìn xa bốn phía.

"Lão nhân kia bả tiểu ca ta giết chết? Đây không biết là khăng khít đi?"

Sống giật mình thân thể, Lâm Kính tùy tiện tìm một phương hướng mạn không mục đích địa đi tới, nhất thời chung quanh thật lớn hài cốt nhưng Lâm Kính khiếp sợ không thôi, ngay cả ở Lâm Kính trong trí nhớ long tộc cũng không có lớn như vậy, chẳng lẽ là thượng cổ long loại?

Nơi này có hài cốt thậm chí kéo dài cận trăm dặm, Lâm Kính đều căn bản không

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 17: Huyết Hà

Cũng không biết đi bao lâu, hình như ở đây duy nhất một sinh mệnh hay Lâm Kính, nhưng Lâm Kính có chút hàn ý.

Dần dần, tiền phương mặt đất hình như xuất hiện một cái hắc tuyến, hơn nữa nhìn hình dạng chiều dài phi thường trường, Lâm Kính đoán chừng nơi nào phải có vật gì vậy mới đúng, bật người hướng chỗ đó chạy đi.

Đương Lâm Kính đi tới mục đích lúc, rốt cuộc biết cái kia hắc tuyến là cái gì.

Dĩ nhiên là một cái chiều dài mấy nghìn trượng, độ rộng hơn trăm trượng hầu như sâu không thấy đáy vực sâu!

Từ vực sâu sát biên giới hướng đen như mực đáy vực nhìn lại, nhưng Lâm Kính có chút kinh hãi run sợ, thật giống như mình là đứng ở một thật lớn ác thú miệng rộng thượng.

Từ phía trên nhìn tiếp, tối om, căn bản nhìn không thấy đáy xuống đến để có cái gì.

Bỗng nhiên, vực sâu dưới xuất hiện một đôi màu máu đỏ cự mắt to, nhìn chăm chăm Lâm Kính, nhưng Lâm Kính da đầu tê rần, hầu khó khăn nuốt một ngụm nước bọt.

Cặp kia màu máu đỏ mắt nhìn chăm chăm Lâm Kính nhìn hồi lâu, sau đó lại ẩn vào trong bóng tối.

Bỗng nhiên một trận "Kêu cầu nhàu" thanh âm truyền vào trong tai, Lâm Kính vội vã tụ con ngươi hướng vực sâu dưới nhìn lại, nhất phó kẻ khác khó có



thể tin đích tình cảnh đập vào mi mắt.

Vực sâu lúc này từ sâu không thấy đáy vực hướng về phía trước tràn ra hiện lên hồng quang dịch thể, sạ vừa nhìn giống như là máu đỏ tươi.

Toàn bộ vực sâu to lớn như thế, tiền hồng sắc dịch thể còn có thể hướng về phía trước tràn ra, đủ để nói rõ vực sâu dưới loại này dịch thể số lượng dự trữ khổng lồ, nhưng lại không biết loại này dịch thể rốt cuộc là cái gì.

Nhưng khi dịch thể lấy mất thường là có thể phát hiện trên đó tràn đầy tốc độ đang tăng nhanh thời gian, một nồng hậu mùi máu tươi nặng nề mà kích thích Lâm Kính, dĩ nhiên thật là tiên huyết!

Lâm Kính bị nồng hậu mùi máu tươi kích thích đầu vầng mắt hoa, qua đã lâu tài giảm bớt nhiều.

Cũng không lâu lắm toàn bộ vực sâu đều đã bị máu đỏ tươi cấp rót đầy, biến thành một khổng lồ "Huyết Hà".

Đột nhiên, "Huyết Hà" ngay chính giữa bắt đầu xoay tròn, hình thành một huyết sắc toàn qua, hình như là có vật gì vậy phải từ đáy vực đi ra như nhau.

Lâm Kính ngực cả kinh, sẽ không phải là cặp mắt kia phải đi ra rồi hả?

Lâm Kính không chớp mắt nhìn trung ương cái kia huyết sắc toàn qua, ngực thất thượng bát hạ.

Lúc này, huyết sắc toàn qua cũng là càng lúc càng lớn.

Rốt cục, từ toàn qua bên trong dâng lên một đóa to lớn liên hoa! đóa liên hoa cả vật thể đỏ như máu, có cửu phiến chuôi tây lá lớn nhỏ lá sen, làm cho sợ hãi than thỉ, mỗi phiến lá sen thượng đều có trứ một cái đỏ như máu trong suốt con rắn thông thả chạy.

Khi thấy đây cảnh tượng thì, Lâm Kính cũng đã xác định cái này thần bí không gian lai lịch, nhất định là khối kia hình rồng ngọc bội gây nên!

Đương đóa liên hoa hoàn toàn lộ ra "Huyết Hà" mặt ngoài thì, toàn qua liền từng điểm một biến mất không thấy.

Toàn bộ bình tĩnh "Huyết Hà" chỉ có trung ương bộ phận có một đóa to lớn đỏ như máu liên hoa, thần bí quang cảnh nhưng Lâm Kính không nghĩ ra, có lẽ có thể nói là nhưng hấn vô cùng huyền kỳ.

Bỗng nhiên, "Huyết Hà" một trận rung động, một quái vật lớn từ đáy sông vọt tới, tiếng vang oanh động!

Dĩ nhiên là một cái cự long!

Cự long toàn thân cao thấp một có bất kỳ tạp sắc, đỏ như máu thân thể mặt ngoài hồng quang dị thường chói mắt, hai cây long nhãn nhiếp hồn bức người.

Nhưng mà kỳ quái thị, cự long thân thể đúng là trong suốt, lập loè, tựa hồ lập tức sẽ tiêu thất giống nhau.

Cảm thấy vực sâu sát biên giới người của, cự long quay đầu nhìn về phía Lâm Kính, điều này làm cho Lâm Kính ngực chấn động, theo bản năng còn là hoạt động chân, chuẩn bị vừa có không thích hợp tự xoay người chạy trốn!

Thế nhưng cự long tựa hồ không có muốn đá thương, hại Lâm Kính ý tứ, nhìn một hồi Lâm Kính, to lớn long khu chột bắt đầu dần dần tiêu thất ở "Huyết Hà" trung ương, hình như làm lại sẽ không có xuất hiện qua như nhau.

"Huyết Hà" trung ương đóa liên hoa vẫn như cũ lẳng lẳng phiêu phù ở tại chỗ, lá sen thượng con rắn cũng là như trước thân nhiên du động.

Lâm Kính nhìn phía xa liên hoa một thời trong đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Đột nhiên, đóa liên hoa dĩ nhiên chậm rãi xoay tròn, cửu phiến lá sen chậm rãi hướng bốn phía triển khai, bất quá bởi vì khoảng cách nguyên nhân Lâm Kính không cách nào thấy rõ liên hoa lý có vật gì vậy.

Ở phía xa nhìn một chút, bỗng nhiên Lâm Kính cảm giác thân thể một trận dễ dàng, hình như một thanh tuyến từ trong cơ thể chảy qua, nhưng Lâm Kính nhất thời toàn thân lỗ chân lông dị thường thư sướng.

Lâm Kính không biết vì sao như vậy, nhưng vẫn là kim lòng không dặng nhắm mắt lại hưởng thụ trong thân thể kỳ diệu biến hóa, dần dần mất đi tri giác.

Đương Lâm Kính lúc tỉnh lại phát hiện mình đã không ở vực sâu sát biên giới lên, lúc này Lâm Kính đưa thân vào một sơn cốc u tĩnh nơi cốc khẩu.

Quanh mình sinh trưởng rất nhiều hoa hoa thảo thảo, người chim thỉnh thoảng kêu to, chính một bức tú lệ bức họa cuộn tròn.

Lâm Kính tuy rằng không biết nơi này là nơi nào, thế nhưng nếu biết cái không gian này thị khối ngọc bội kia giờ trò quý hấn cũng không có gì nhưng sợ, ngọc bội nếu có thể bang trợ hấn vượt qua hai ba lần kiếp nạn, nói vậy sẽ không hại hấn.

Lập tức chỉnh sửa lại một chút quần áo và đồ dùng hàng ngày, liền bước đi tiến phía trước trong sơn cốc.

Vừa vào sơn cốc, Lâm Kính liền phát hiện trên đất lá rụng đã chồng chất phi thường thâm hậu, ướt át bùn đất không có một chút vết tích, ra mòi chắc là thật lâu cũng không có người đến qua.

Đi ở trong sơn cốc, dưới chân đạp cây khô tàn lá, liên tục phát sinh "Khách tra khách tra" thanh thúy thanh âm, ánh sáng từ sơn cốc u tĩnh, nhưng Lâm Kính hưởng thụ đây tới không dễ tự nhiên vẻ đẹp.

Đi không bao lâu, sơn cốc đầu cùng xuất hiện một cái bị người mở đi ra ngoài thêm đá, vẫn dọc theo sơn cốc tiêu sái thể hướng ngọn núi kia đỉnh chớp kéo dài đi.

Lâm Kính thoáng do dự một chút liền tiếp tục đi lên thêm đá, Lâm Kính một bên mắt nhìn chăm chăm trước thêm đá phương, một bên ngực yên lặng đếm thêm đá cấp số.

Đương Lâm Kính đếm tới chín mươi chín giai thời gian thêm đá tiêu thất, nguyên lai đã đạt tới đỉnh núi, lúc này Lâm Kính rốt cuộc biết chính người ở chỗ nào.

Thêm đá đầu cùng thị một rộng thiên địa, Lâm Kính lúc này đứng ở trên đỉnh núi hướng xa xa nhìn lại.

Đây là một cái kéo dài mười mấy dặm núi hình vòng cung, trung gian có một coi như một mặt trơn trượt không dấu vết cái gương dường như hồ nước.

Hồ nước trung tâm dĩ nhiên nổi lơ lửng đóa liên hoa!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 18: Quyết tâm

"Tại hạ Lâm Kính, chẳng biết tiền bối thị?"

Không biết đối phương đề té, Lâm Kính tận lực bắt quá nói nhiều.

Lão giả ha hả cười, lắc đầu nói rằng: "Lâm Kính. . . Người không cần đối với ta có quá lớn địch ý. Một người, ta chỉ thị về tranh mà thôi. Hai người, ta nếu như đối với người có ác ý cũng sẽ không cho người đi tới nơi này."

"Ừ. . . Theo như lời không giả, người đã ở trong cái không gian này, khẳng định đối với ngọc bội kia lai lịch có hiểu biết? Có lẽ nói, hay người vật."

Nhún vai, Lâm Kính buông xuống đề phòng tâm.

"Ngọc bội cất không gian, tung tích ta tuy rằng không cảm ứng được, thế nhưng ta cảm giác được ngọc bội không việc gì."

"Nếu đến rồi trên người người, nói vậy cũng là một loại duyên phận. Bất quá tính toán thời gian, viên tinh cầu kia cũng đã bị bọn họ chiếm lĩnh đi? Người năng may mắn còn tồn tại xuống tới nghĩ đến xác nhận ngọc bội khả năng đi?"

"May mắn còn tồn tại không thể nói rõ, thế nhưng viên tinh cầu kia ở ta trước khi rời đi đúng là tao lâm đại kiếp nạn khó khăn, hình như là vũ trụ ở chỗ sâu trong có vật gì vậy đột phá ra, sợ dĩ dẫn đến viên tinh cầu kia gặp nạn."

"Ly khai viên tinh cầu kia?"

Lão đầu tựa hồ có chút kinh ngạc.

"Ta hiện tại ở vào một khối tên là thiên xu đại lục thế giới, nhưng tự ta cũng cảm giác rất xa lạ, tương đối vu tình cầu kia mà nói, thế giới này nhiều lắm không biết sự vật chờ ta."

"Thiên xu đại lục. . . Người dĩ nhiên đến chỗ này? Ừ. . ." Lão đầu trước trước kinh ngạc chuyển hoá thành nghi hoặc, "Xem ra trên người người có ta không biết sự tình, thế nhưng hiện tại những không trọng yếu."

"Bây giờ ta chẳng qua là khi sơ ta ở long liên ngọc giữa lưu lại vẽ tranh, không lâu sau sẽ tiêu thất. Mà ta chỉ 'Bọn họ' thị trong vũ trụ xưa nhất bộ tộc, mặc kệ trong vũ trụ có bao nhiêu một bình hành không gian, bọn họ đều có thể nói là cái vũ trụ này nguyên thủy nhất cư dân!"

"Bất quá bây giờ ngươi biết cũng không có tác dụng gì, ngươi chỉ cần biết rằng ngươi làm sao có thể hảo hảo sống sót mới là việc cấp bách."

Lâm Kính tự nhiên biết mình lúc này là tối trọng yếu thị nhanh lên đề thăng thực lực, bằng không ở thế giới mới vô pháp giữ lấy nhỏ nhoi!

"Thời giờ của ta không nhiều lắm, đoá long liên tên là vương máu long liên, là ta nhân cơ duyên xảo hợp kết hợp tới thành vô thượng chí bảo."

"Mặc dù chỉ là giai đoạn sơ cấp hơn nữa không biết có thể hay không chết non, thế nhưng lớn lao tác dụng vẫn là có thể khẳng định. Cụ thể tác dụng không có ai biết, chỉ có chính ngươi đi thăm dò."

"Thiên xu đại lục là cả vũ trụ trung tâm, cũng không thuộc về bất luận cái gì bình hành không gian, cơ duyên không chỗ nào không có mặt, thế nhưng hung hiểm cũng là dị thường, sau này đường chỉ có dựa vào chính ngươi, nếu có duyên nói chúng ta sẽ ở nhất định thời cơ gặp lại. . ."

Lời còn chưa nói hết, lão đầu liền biến mất ở Lâm Kính trước mặt cửa.

Lâm Kính nhìn lão đầu biến mất địa phương nắm chắc nắm tay, hô một cái khí, lập tức chuẩn bị đi xem phía dưới trong hồ vương máu long liên.

Cũng đột nhiên một trận thiên toàn địa chuyển, lập tức Lâm Kính tiêu thất ở tại tại chỗ.

Tỷ tỷ quy định nửa canh giờ đã đến, lão đầu chuẩn bị đi nhắc nhở Lâm Kính đến thời gian, nhưng khi hắn đi tới ao hai bên trái phải, một màn làm hắn hồng mắt hình ảnh xuất hiện ở trước mắt.

Lúc này toàn bộ trong ao dịch thể đều biến thành thông thường dịch thể, đã là một có bất kỳ màu sắc nước, mà Lâm Kính lại đang trong nước đang ngủ!

"A!"

Lão đầu một tiếng bạo hồng, trong nháy mắt liền tương Lâm Kính đánh thức, mở mắt liền phát hiện lão đầu ở ao biên đang không ngừng căm tức nhìn hắn, Lâm Kính bắt mình sờ dĩ.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Ngươi nói cho ta rõ, ta và ngươi nói a, lão đầu ta ba mươi năm lần đầu muốn giết ngươi a!"

Lão đầu chỉ vào ao kêu lên, đã chỉ có thể dùng nổi trận lôi đình để hình dung.

Lâm Kính lúc này mới phát hiện trước kia lục sắc tẩy tỷ dịch hiện tại toàn bộ biến thành thông thường nước, hơn nữa toàn thân mình trên dưới đều có một loại sền sệt hắc sắc vật chất.

"Cái này. . . Ta cũng không biết a, ta vẫn luôn nhầm lẫn lại, không biết chuyện gì xảy ra."

Lâm Kính tuy là trong lòng biết nguyên do, còn là làm bộ vô tội giải thích.

Lão đầu nhượng hắn nhanh lên bắt đầu, Lâm Kính không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, bắt đầu hậu lão đầu tương kì tả quan sát một chút bên phải quan sát một chút, nhưng thủy chung không nhìn ra Lâm Kính trên người có thay đổi gì.

"Không có khả năng a, nếu như tương nhiều như vậy tẩy tỷ dịch được lực duy nhất đều hấp thu, dĩ ngươi nội phạm nhân bình thường thể chất sẽ phải bạo thể mà chết a."

"Có thể hay không đây tẩy tỷ dịch được lực vốn là không nhiều lắm a? Cuối cùng còn thừa lại được lực bị ta hấp thu hết cũng mới có thể a."

Lâm Kính tận lực tìm được lý do tới là lão đầu tìm dưới bậc thang.

Lão đầu gật đầu lập tức lại nhanh lên lắc đầu, suy đoán nói: "Không có khả năng, những tẩy tỷ dịch mỗi một lần thay đổi đô hội dùng hai mươi năm được liệu lượng ngưng luyện được, cách lần trước thay đổi tài ba năm mà thôi, ba năm trước đây cũng liền một lần chiêu thu đệ tử, làm sao sẽ tương hai mươi năm được lực hấp thu quang?"

"Có phải hay không là lần trước chiêu thu đệ tử thời gian có người hấp thu nhiều lắm, ngươi xem ta, không có khả năng ta một người bả được lực hút sạch đi?"

Lâm Kính lập tức dùng ngón tay đè ép áp trên người mình "Cơ thể", một có bất kỳ co giãn, có thể nói hay một lớp da.

Lão đầu bắt đầu dĩ gật đầu, nếu tìm không ra nguyên nhân chỉ có thể nói nói: "Mới có thể, lần trước chiêu thu đệ tử thi đúng là có một chút thiên tư trác tuyệt người của tài, bất quá cuối cùng đều tiến nhập Cổ Tuyên Tiên tông. . ."

"Quên đi, quay về với chính nghĩa thân thể ngươi nội tạp chất đã cơ bản thanh trừ sạch sẽ, đi,

Gặp lão đầu xoay người rồi đi, Lâm Kính thở dài nhẹ nhõm, sờ sờ trên người: "Dĩ? Khỏi ngọc bội kia thế nào không thấy. . ."

Không có cách nào, Lâm Kính không thể làm gì khác hơn là vượt qua lão đầu, ở lão đầu dưới sự hướng dẫn, ở một chỗ thiên điện thay đổi một bộ Ly Vân Các đệ tử phục sức, hoàn chỉnh một bộ ở trên tay.

Lão đầu lập tức liền đưa hán lĩnh đến lớn điện ở chỗ sâu trong, tam phiến đóng chặt ngọc thạch môn xuất hiện ở trước mặt hai người.

"Từ trái sang phải lần lượt thị cao, giữa, thấp ba đẳng cấp, người lượng sức mà đi cánh cửa thu được công pháp tương ứng, ghi nhớ kỹ, bất khả đùa giỡn tiểu thông minh."

Lâm Kính nhíu mày một cái, vẫn còn có quy củ này?

Đầu tiên đi tới bên trái nhất cánh cửa kia trước, Lâm Kính lấy tay lôi kéo, ngọc thạch môn không có động tĩnh chút nào, âm thầm giật mình, cửa này... ít nhất ... Đầu có nghìn cân nặng!

Lâm Kính không thể làm gì khác hơn là đi tới trung gian cánh cửa kia trước, dùng sức lôi kéo, còn là không phản ứng chút nào, Lâm Kính ngực hết chỗ nói rồi một lúc lâu, liên lớp giữa cấp bậc đều không mở ra, nói rõ cái gì? Cổ thân thể này thể chất thực sự không được. . .

Lâm Kính ngực rất không thị tự vị, thầm nghĩ: Cổ thân thể này thực sự quá nhỏ bé, xem ra ta phải nghĩ biện pháp tương cổ thân thể này trở nên mạnh mẽ! Bằng không sau đó gặp gỡ nguy hiểm, rất có hại.

"Bao năm qua tuyển nhận đệ tử đều có thể mở kia cánh cửa đây?"

Lão đầu liếm môi một cái, nói rằng: "Bao năm qua tuyển nhận đệ tử giống nhau đều có thể mở trung gian môn, một số ít có thể đánh khai bên trái môn, đương nhiên, này đều là căn cốt thật tốt đệ tử. Cuối cùng còn dư lại một số ít căn cốt nghèo nàn đệ tử cũng chỉ có thể mở hữu biên cửa."

Lâm Kính nghe xong lời của lão đầu, tuy rằng đã sớm đoán được, ngực điều không phải tự vị, thể nhưng nghĩ đến đây cụ thân thể sẽ ở mình rèn đúc hạ cường hân đứng lên, Lâm Kính lại tinh thần.

Có đúng hay không có chút tự kỷ?

Đào qua tạp niệm, Lâm Kính đi tới hữu biên trước cửa, thân ra tay lại đình ở giữa không trung.

"Đây cấp bậc thấp khác môn công pháp phía sau có phải là hay không vô dụng nhất? Tối yếu?"

"Mỗi loại công pháp đều có tồn tại lý do, không có yếu không yếu thuyết pháp."

Lâm Kính như có điều suy nghĩ gập đầu, thân thủ ở bên phải ngọc trên cửa đá thiết hoàn thượng sứ kính lôi kéo.

"Àm!"

Cửa mở!

Chưa từng có đa do dự, Lâm Kính một cước bước vào, lập tức ngọc thạch môn chậm rãi đóng cửa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 19: Không trợn vện công pháp

Phía sau cửa không gian thị một phong cách cổ xưa căn phòng cửa, bên trong trên căn bản là trống tuếch, giữa phòng có ba thông thường bãi đá, mà trên thạch đài mặt các có một thông thả xoay tròn quang đoàn.

Đi tới bên trái người thứ nhất bãi đá, bãi đá thượng trắc khắc mấy hàng tự, Lâm Kính lần lượt nhìn lại, từng trên thạch đài mặt đều có điều chỉnh ống kính đoàn công pháp bên trong giải thích.

Từ trái sang phải các thị bất đồng công pháp, bên trái cái thứ nhất là về nhất kiếm thuật công pháp cơ bản, trung gian thị về phù pháp công pháp cơ bản.

Mà hữu biên chính là về vững chắc căn cơ công pháp cơ bản, bất quá vững chắc căn cơ công pháp đã ghi chú rõ, bộ phận sau công pháp thiếu sót!

Nhân bãi đá đều có khắc chỉ có thể tuyển trạch một lần cơ hội nhắc nhở văn tự, cái này Lâm Kính có chút không biết cai tuyển trạch người nào.

Lâm Kính sờ sờ mũi lẩm bẩm: "Dựa theo ta lưu hữu ký ức đến xem, hình như người tu chân giữa lấy kiểm nhập đạo người của chiếm đa số, hơn nữa

không thiếu khuyết tuyệt thế cao thủ. Thế nhưng nếu là như vậy, sức cạnh tranh đại vừa không có rất lớn không gian phát triển, không được."

"Phù pháp nói tự càng không cần phải nói, phải có tốt thiên phú mới có thể có cao hơn thành tựu, đặc biệt cần đại lượng linh thạch làm cơ sở, mới có thể ở trên con đường này đi được xa hơn."

Trước hai người đều không được, Lâm Kính không thể làm gì khác hơn là lần thứ hai đi tới hữu biên bãi đá trước, đây là hắn lựa chọn cuối cùng, vững chắc căn cơ công pháp!

Theo đạo lý mà nói công pháp này quả thực thích hợp bây giờ Lâm Kính, Lâm Kính nguyên bản thân thể của mình mặc dù điều không phải tuyệt thế thể chất, nhưng tối thiểu thuộc về tương đối ưu tú thể chất.

Thế nhưng hắn biết bây giờ đây phó thân thể thể chất thị dị thường yếu ớt, sở dĩ đây vững chắc căn cơ công pháp phi thường thích hợp hắn, thế nhưng thiên xảo bất xảo chính là công pháp này dĩ nhiên là không trọn vẹn!

Cái này Lâm Kính phải thật tốt lựa chọn một chút, thị tuyển trạch thích hợp chính thế nhưng không trọn vẹn không hoàn toàn công pháp còn là thói mà cầu kỳ thứ tuyển trạch cạnh tranh không thích hợp kiểm của mình thuật có lẽ phù pháp.

Kính qua ngăn ngại lo lắng Lâm Kính nghĩ còn là tuyển trạch thích hợp mình, dù cho có chỗ thiếu sót, không trọn vẹn nói sau đó nhìn có thể không nhất nhất tìm toàn bộ.

Lâm Kính hô một cái khí, đưa tay với vào hữu biên cái quang đoàn kia lý một trào, lập tức một khối lớn chừng bàn tay ngọc thạch phiến bị Lâm Kính từ quang đoàn bên trong lấy ra.

"Thứ này thượng nào có cái gì công pháp?" Lâm Kính nghi ngờ nói, cầm trong tay ngọc thạch phiến thượng thức trừ, mang theo nghi vấn về tới đại điện.

Lão đầu ở trong đại điện rốt cục đợi được Lâm Kính đi ra, liền hỏi: "Tiểu tử, ngươi tuyển công pháp gì a? Thị nhất kiểm thuật còn là phù pháp?"

Lâm Kính hoảng hốt trên tay ngọc thạch phiến nói rằng: "Đều không phải là, thị vững chắc căn cơ công pháp."

Lão đầu vừa nghe nhất thời ghen hờn nhìn trần trời, hình như xem quái vật nhìn Lâm Kính, hồi lâu nói rằng: "Tiểu tử, đầu óc ngươi phá hủy đi? Chọn vững chắc căn cơ như vậy yếu công pháp?"

"Ngươi cũng không nói không có gì yếu thuyết pháp sao? Hiện tại động nói đây vững chắc căn cơ công pháp thị yếu?"

"Ngươi. . . Đó cũng là giới hạn ngoại trừ loại này trụ cột công pháp ra công pháp!"

Thở dài một hơi, lão đầu tiếp tục nói: "Từ trước tuyển nhận đệ tử chỉ có thực lực tiến nhập đệ tam cánh cửa, nếu không tuyển trạch nhất kiểm thuật công pháp nếu không tuyển trạch phù pháp công pháp, ngoại trừ một người. . ."

Lâm Kính trong lòng khẽ động, hỏi: "một người?"

Lão đầu hình như lâm vào hồi ức ở giữa.

"Ta ở Dược Long các làm có cận trăm năm quản sự, tuy rằng điều không phải Ly Vân Các nhân vật trọng yếu, thế nhưng chỉ cần là đã tới Dược Long các đệ tử ta đều có hiểu biết, đặc biệt tám mươi năm trước người kia, hắn cũng giống như ngươi lựa chọn vậy công pháp, sở dĩ nhượng ta vẫn có ấn tượng."

"Sau đó thì sao?" Lâm Kính cái này cảm thấy hứng thú, hỏi tới.

"Sau lại? Sau lại tu vi của hắn dĩ nhiên kỳ tích vậy địa đột nhiên tăng mạnh, thế nhưng ở khi hắn dĩ chỉ mười năm tựu đạt được chém nghiệp cảnh lúc đầu thành tích huy hoàng tiến nhập Cổ Tuyên Tiên tông hậu không lâu sau tựu thần bí tiêu thất."

Lâm Kính nhướng mày, hỏi: "Hắn tiêu thất? Thành thần tiên sao?"

Lão đầu cười khò nói: "Thành thần tiên? Làm sao có thể, nếu như thành thần tiên tối thiểu cũng có mấy vạn năm thậm chí là vô cùng vô tận hiểu rõ thọ nguyên, sau khi hắn mất tích Cổ Tuyên Tiên tông tựu truyền ra thuyết pháp, nói là hắn tu luyện tà pháp dẫn đến tu vi cấp tốc đề cao, sau đó bởi vì tu luyện không lo, chết ở cái gì không muốn người biết địa phương."

Lâm Kính hừ lạnh một tiếng: "Chuyện này ta xem hay cái kia tên gì Cổ Tuyên Tiên tông môn phái đang trốn tránh trách nhiệm."

"Tiểu tử ngươi muốn chết a, Ly Vân Các thế nhưng Cổ Tuyên Tiên tông phụ thuộc môn phái, ngươi dám nói như thế đại nghịch bất đạo nói a?"

Lão đầu lại càng hoảng sợ, lăm lết nhìn trái phải một chút khẩn trương nói rằng,

"Có nghiêm trọng như vậy sao? Lẽ nào Cổ Tuyên Tiên tông thị nhất cấp tông môn?"

"Nào chỉ là nhất cấp môn phái! Cổ Tuyên Tiên tông thế nhưng Đông Nhạc tam trụ cột lớn môn phái một trong!"

Gặp Lâm Kính gật đầu, lão đầu gỡ gỡ râu mép còn nói thêm: "Kỳ thực đương niên ta cũng hiểu được sự có kỳ hoặc, cũng đi tìm các nội một ít trường lão nghe qua, thế nhưng đều không thể biết được nguyên nhân chân chính."

Lâm Kính nhìn trên tay ngọc thạch phiến, hỏi: "Thế nhưng công pháp này thì không trọn vẹn, người nọ hẳn không phải là dựa vào đây không trọn vẹn không hoàn toàn công pháp tu vi đột nhiên tăng mạnh đi?"

Lão đầu lại phi thường khẳng định, hay loại công pháp này, lập tức liền nói cho Lâm Kính đây vững chắc căn cơ công pháp lai lịch.

Nguyên lai, Ly Vân Các ở một trăm năm mười năm trước, một vị thất tung nhiều năm thái thượng trưởng lão đột nhiên trở lại Ly Vân Các.

Nhưng khi thì vị kia thái thượng trưởng lão điên điên khùng khùng, hình như bị kích thích, có lúc bình thường có lúc điên, thậm chí có thì còn có thể công kích một ít trưởng lão, hoàn hảo tình huống không có quá tệ, không có nhân viên thương vong.

Rất cực có một ngày, vị kia thái thượng trưởng lão tìm được Các chủ, giao cho Các chủ phân không trọn vẹn không hoàn toàn công pháp, hơn nữa nhượng Các chủ tương chi biến thành đệ tử mới nhập môn công pháp tuyển trạch một trong, sau đó liền rời đi Ly Vân Các cũng không có trở lại nữa.

Lúc đây không trọn vẹn công pháp là được đệ tam phiến môn công pháp phía sau một trong, thế nhưng cũng là bởi vì công pháp không trọn vẹn không được đầy đủ, dẫn đến công pháp này vẫn là không người hỏi thăm.

Thẳng đến tám mươi năm trước mới có thí sinh đây vững chắc căn cơ công pháp, hay lão đầu nói người kia.

"Thế nào? Biết ta vì sao nói đầu óc người có vấn đề đi? Tuy rằng công pháp này mới có thể phi thường lợi hại, thế nhưng mới có thể phải tìm được còn thừa lại bộ phận mới được."

"Vậy khối ngọc này thạch phiến dùng như thế nào a?"

Lão đầu bắt đầu đi lắc đầu, nói rằng: "Không kiến thức hay không kiến thức, cái này là ngọc giản, cách dùng hay chỉ cần người tương tâm thần hợp nhất, tương tâm thần chìm vào ngọc giản trong liền có thể thu được nội dung bên trong."

"Thì ra là thế, ở trên trời cung cũng không có vật như vậy, ngạc nhiên." Nhỏ giọng thăm thì vài cái, Lâm Kính tương kì cất xong.

"không có chuyện gì ta đi."

Lão đầu ở phía sau kêu lên: "Tiểu tử, người thực sự dự định tu luyện công pháp a?"

Lâm Kính giờ tay lên tương ngọc giản trên không trung giờ giờ biểu thị khẳng định.

"Vậy người nhớ kỹ từng nguyệt đi đan các linh một viên tẩy tẩy đan, còn có a, của người nơi ở ở bên cạnh tòa sơn phong tìm."

Đi ở Dược Long các ngoại trên thêm đá Lâm Kính nhìn phương xa quần sơn, nắm chắc ngọc trong tay giản.

Tu luyện!

Đi tới lão đầu nói ngọn núi, trên đỉnh núi từng hàng phòng ốc, và từng hàng thạch động nhượng Lâm Kính có chút kinh ngạc, nguyên lai đây chính là thiên xu đại lục người tu chân sinh hoạt.

Đương niên chính tu đạo thời gian thế nhưng chỉ biết là một kính địa khổ tu, nào có người nhiều như vậy làm bạn cùng nhau tu luyện?

Lâm Kính đi tới trên núi duy nhất một chỗ lợp giữa lớn nhỏ trước cung điện, trên tám bảng rồng bay phượng múa viết ba đại tự: Nhớ nhớ nhà điện.

Chưa từng có đa dừng lại, đi vào nhớ nhớ nhà điện Lâm Kính liền thấy một vị phiêu phi thể trọng trung niên nam tử ở trong góc trên bàn đá ngủ, tiếng ngáy như sấm, toàn bộ đại điện đều là tiếng vang.

Lâm Kính nhu liễu nhu cái lỗ tai, đi tới trung niên mập mạp trước gỗ một cái bàn đá, trung niên mập mạp thân thể chấn động, hồn viên thân thể từ trên ghế trượt rơi xuống.

"Ai nha má ơi, ai làm ta sợ a? Không gặp ta đang ngủ a?" Trung niên mập mạp cả giận nói.

Lâm Kính vội vàng đưa hán đỡ dậy, nói rằng: "Tiền bối xin lỗi a, ta là tới lĩnh ở lại tư cách."

Trung niên mập mạp một bên xoa dài rộng cái miệng vừa nói: "Vậy người không sẽ cẩn thận đánh thức ta a? Ai nha, người tuổi trẻ bây giờ hay mao mao táo táo, thật là. Nói đi, người muốn chọn loại nào?"

"Loại nào? Cái gì loại nào?" Lâm Kính có chút bất minh sờ dĩ.

Trung niên mập mạp nói rằng: "Lẽ nào người mới tới a? Còn muốn ta và người nói tí mĩ a? Ai nha, công việc này chân luy!"

"Loại thứ nhất, chỉ cần người chưa nạp một viên thượng phẩm linh thạch là có thể chỉ định ở nơi nào kiến tạo một gian hoa lệ nơi ở, hơn nữa còn là các

nội người đặc biệt giúp người kiến tạo."

"Loại thứ hai, chưa nộp một viên trung phẩm linh thạch tựu lĩnh phổ thông nơi ở một gian."

"Về phần loại thứ ba, chưa nộp một viên loại xấu linh thạch tựu có tư cách ở trên núi không vị chỗ mình mở tạc sơn động nơi ở. Người chọn đi!"

Lâm Kính sau khi nghe xong tựu hết chỗ nói rồi, chính vừa tới, nào có cái gì linh thạch? Thế nhưng nếu như mình mở sơn động, tốn thời gian cố sức, hơn nữa hoàn cảnh kém một chút.

Sờ sờ mũi, Lâm Kính nghĩ đến một người.

"Tiền bối, ta là Các chủ ngày hôm qua tự mình phê chuẩn nhập môn đệ tử, lẽ nào cũng muốn giao linh thạch?"

"Cái gì? Người chính là Các chủ phân phó đệ tử kia?"

Hấp dẫn!

Lâm Kính bắt đầu đi gặt đầu, đã thấy trung niên mập mạp bật người sửa lại thái độ.

Đến hậu phương thạch cửa hàng tìm tới tìm lui, chỉ chốc lát sau xuất ra một khối có khắc con số ngọc giản cấp Lâm Kính: "Tới tới tới, cấp, đệ tam ngàn lẻ số chín gian phòng."

Tiếp nhận ngọc giản, Lâm Kính đang chuẩn bị ly khai, lại bị trung niên mập mạp ngăn cản.

"Cấp, tiểu huynh đệ, cái này trữ vật trong cẩm nang mặt có một ít linh thạch, người cầm dùng a."

Nheo mắt, vốn tưởng rằng có miễn phí phổ thông nơi ở đã rất khá, ai ngờ mập mạp này còn muốn hối lộ chính, xem ra mập mạp này thị cho là mình dừ Các chủ có quan hệ gì.

"Cảm tạ."

"Không cần không cần, ha ha, phải . . ."

Lâm Kính tiếp nhận trung niên mập mạp trong tay trữ vật túi gấm, hỏi: "Vậy tại sao ở đây phải gọi nổi nhớ nhà điện đây?"

"Nhân vì trở thành tu chân đệ tử hậu trên cơ bản bắt buộc lại trở lại phạm trấn giữa thế tục gia, trừ phi người đi bên ngoài lịch lãm, hơn nữa tu chân vô năm tháng, nói không chừng người bé vài lần đại quan tựu qua mấy thập niên, người phạm trấn giữa người nhà đã sớm quy thiên, khiến nổi nhớ nhà điện hay khích lệ đệ tử thu nạp tâm tư, nhất tâm nhập đạo."

Lâm Kính như có điều suy nghĩ gặt đầu, cầm ngọc giản ra nổi nhớ nhà điện.

Trung niên mập mạp nhìn Lâm Kính rồi đi, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lẩm bẩm "Tiểu tử này dừ Các chủ quan hệ gì đây? Huynh đệ? Không giống. Cháu trai? Nhi tử. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 54: Thử luyện ngọn núi

Gò núi trên, gió nhẹ từ từ, một người chấp tay đón gió, thẳng tắp thân thể hình như trong gió một gốc cây sừng sững thiên niên mà không đảo đại thụ che trời, chưa từng dịch bước.

Người này chính thị Lâm kính, bởi từ tiểu chương nơi đó biết về thử luyện ngọn núi thử luyện chỗ tốt, thoáng nghỉ ngơi một ngày đêm liền đi tới cự ly Bái Long các không xa thử luyện ngọn núi.

Vừa tới đến thử luyện ngọn núi nhập khẩu cách đó không xa, Lâm kính cũng cảm giác được cùng người khác bất đồng khí tức.

Thử luyện ngọn núi, tuy rằng từ tên thượng khán chỉ là một ngọn núi, kì thực đứng kỳ ngọn núi đầu đuôi tương liên một mạch, coi như một cái viễn cổ cự

long thân thể sống ở ở chỗ này.

"Có ý tứ, không biết đây thử luyện ngọn núi rốt cuộc có thể hay không cấp tu vi của ta mang đến thực chất tính đề cao. Nghe nói bên trong là nhất tòa thật to trận pháp khổng lồ, có rất nhiều khoá trước đệ tử phục chế chân dung, còn có một chút dị thú, tính nguy hiểm hình như thật cao a."

Nói, Lâm kính liền nhích người hướng thử luyện ngọn núi lối vào đi đến.

Đi tới thử luyện ngọn núi lối vào, chỉ thấy hai gã đệ tử gác trú nhập khẩu, vẻ mặt nghiêm túc.

Lâm kính thần thức thoáng đảo qua, hơi có chút kinh ngạc, ngực thầm nghĩ: Ta trái lại, cái chuôi này thử nhập khẩu đệ tử đều dĩ nhiên là đan phủ cảnh cao thủ, ha ha, thật là có ta mong đợi.

Kiến Lâm kính hướng nhập khẩu đi tới, bên trái cái kia trên mặt có một chút mặt rõ đệ tử tiến lên ngăn lại Lâm kính, hỏi: "Tới thử luyện?"

"Nội môn đệ tử Lâm kính, tường nhập thử luyện ngọn núi thử luyện một phen."

Lâm kính trực tiếp báo ra mình bây giờ thân phận, mình bây giờ thế nhưng nội môn đệ tử, phải có ta đặc quyền đi.

"Thử luyện khả dĩ, giao ra nội môn đệ tử thân phận ngọc giản cầm ở chỗ này, còn có hay chưa nộp thập khóa loại xấu linh thạch, phương có thể vào."

Lâm kính ngực lại có chút nghi hoặc: Tới thử luyện còn muốn chưa nộp linh thạch? Hơn nữa lại vẫn yếu cầm nội môn đệ tử thân phận ngọc giản? Thế nào phiền phức như vậy? Tiểu sư huynh cũng không theo ta nói rõ một chút.

Xem ra ở chỗ này nội môn đệ tử thân phận không thể nào sẽ dùng a.

Không muốn đa sự, Lâm kính đem nội môn đệ tử thân phận ngọc giản cùng thập khóa loại xấu linh thạch giao cho đệ tử kia.

"Ừ, cấp, đây là truyền tống ngọc giản, nếu như ngươi ở bên trong lạc đường có lẽ chống đỡ không nổi nữa đã đem kỳ búp vỡ, tự nhiên sẽ đem ngươi truyền tống đi ra."

Tên đệ tử kia cho Lâm kính một khối ngọc giản, lập tức nhường ra thân thể.

Lâm kính hơi chút chuẩn bị một chút, liền xuyên qua một tầng trong suốt màn sáng, đi vào hai gã đệ tử phía sau cái kia đen như mực sơn động.

"Tí tách tí tách. . ."

Bên trong sơn động, tia sáng từ vừa mới bắt đầu tiến nhập mà bắt đầu chậm rãi tiêu thất, khoảng chừng đi thời gian một chun trà, bên trong sơn động trên cơ bản đã là đưa tay không thấy được năm ngón.

"Tuy rằng bầu không khí có chút kinh khủng, thế nhưng hình như không có gì nguy hiểm a, không biết là ở đây chỉ là luyện can đảm đi?"

"Bất quá thính Tiểu sư huynh nói đây thử luyện ngọn núi nội sơn động sở bất thắng sở, hơn nữa vừa cho nhau quán thông, trên cơ bản không có chết đường, rất dễ ở bên trong lạc đường, xem ra ta còn không có tiến vào ở chỗ sâu trong đâu." Lâm kính vừa đi một bên lăm lăm.

Tuy rằng Lâm kính hành tẩu trong bóng đêm, thế nhưng Lâm kính đem linh lực bao trùm đến mắt trên phía sau vẫn là có thể thấy rõ ràng chung quanh sự vật.

"Sưu!"

Lâm kính cả kinh, cấp tốc xoay người, phát hiện phía tịnh không có gì đông tây, vẫn là đen như mực, trống không một vật.

"Sưu!"

Trong bóng tối, hình như có một thân bí vật thể ở Lâm kính chu vi cực nhanh di động, nhưng Lâm kính nhướng mày, rốt cuộc là vật gì?

Cũng không lâu lắm, vật kia lần thứ hai hiện lên, Lâm kính hừ lạnh một tiếng, thần thức lập tức tập trung lên mục tiêu, đi theo.

Lâm kính theo sát mà ở vật kia phía ở các bên trong sơn động càng không ngừng xuyên qua, không biết là tia sáng thực sự quá mờ còn là vật kia tốc độ quá nhanh, khoảng chừng đuổi nửa canh giờ, rốt cục ở một chỗ lối đi hẹp chỗ mất đi vật kia cái bóng.

"Ừ?"

Bỗng nhiên, trong bóng tối một thanh âm quái dị vang lên.

Lâm kính nghi ngờ nhìn về phía bên tay phải, một màu xám đen khí thể bao phủ ở trong một cái góc, bên trong truyền đến nhỏ nhẹ nhấm nuốt thanh.

Ở bóng tối này trong hoàn cảnh loại thanh âm này không thể nghi ngờ làm cho nhện không được nổi da gà.



Bàn tay chấn động, đem cổ màu xám đen khí thể cấp đánh xơ xác, bên trong hiển hiện ra một màn nhượng Lâm kính nhượng mảy.

Đĩ nhiên là một con ngũ giai linh thú Tử Thực Thử, trốn ở góc phòng, hai tiền máu đầm dề móng vuốt cầm lấy một khối còn kèm theo đầu khớp xương thịt, cũng không biết là người nào không may đệ tử thì thể còn là khác dị thú thân thể.

Thấy trong bóng tối Lâm kính liền đình chỉ nhắm nuốt, Tử Thực Thử hai xanh biếc sâu kín trông mắt trong bóng đêm phá lệ yêu dị.

"Ta nói là cái gì, nguyên lai là. . ."

Còn chưa có nói xong, Lâm kính thâm nghĩ một tiếng không xong, không né tránh kịp nữa, phía sau truyền đến một tiếng muộn tiếng va chạm, Lâm kính bị một mạnh bắn cho ở tại đối diện trên thạch bích.

"Phốc!"

Lâm kính hầu nhất điềm, phun ra một ngụm máu tươi, đầu còn có chút đầu mạo sao Kim, đứng lên còn chưa thấy rõ ràng công kích hấn là ai, liền lại bị người đánh lên hấn tới một quyền.

"Ách!"

Một quyền, bất thiên bất ý đánh vào Lâm kính trên sống mũi, nhượng Lâm kính trên không trung tới một ba trăm sáu mươi độ đại xoay quanh, nặng nề mà suất trên mặt đất, máu mũi ứa ra.

Lâm kính nhất thời bị đánh ra lửa giận, đánh lên còn chưa tính, còn không cho ta xem người mặt? Đây tên gì sự?

Từ lai!

Roi xuống đất trong nháy mắt, Lâm kính toàn thân linh lực nhanh quay ngược trở lại, nhất thời bước chân lực lượng ngưng tụ, "Băng" song chân vừa đạp, Lâm kính như một người hình đạn pháo như nhau bắn về phía người đánh lên.

"Phanh!"

Lâm kính hai tay nắm chắc thành quyền, hung hăng đụng vào người đánh lên trước ngực, nhất thanh muộn hưởng qua đi, Lâm kính cảm giác người đánh lên bị hấn đánh ra mấy trượng xa, đứng thẳng người tỉ mỉ nhìn chăm chăm tiền phương, muốn nhìn rốt cuộc là thần thánh phương nào.

người đánh lên từ dưới đất bò dậy, không có tái phát động công kích, trạm trong bóng đêm lẳng lặng nhìn Lâm kính.

Người này là một gã đại hán mặt vuông, lông mày rậm mắt to, cằm hồ tra tử và trên mặt một cái sẹo trong bóng đêm tỏ đóng lại nhượng Lâm kính cảm giác có chút hung thần ác sát, thể nhưng trong ánh mắt không có một tia linh động cảm, cả người không có một tia tức giận.

Lâm kính lập tức thần thức đảo qua, dĩ nhiên là dẫn độ cảnh hậu kỳ đỉnh giai đoạn đệ tử chân dung!

"Hắc hắc, cùng đẳng cấp tu vi cảm ngộ ta còn không có cảm thụ qua đâu, hiện tại đưa tới cửa." Lâm kính xóa sạch kiền ngoại miệng máu mũi nói rằng.

Không đợi Lâm kính xuất thủ, đại hán mặt vuông liền vọt tới, không có đã bị vừa Lâm kính công kích ảnh hưởng, tốc độ cực nhanh, "Phanh" địa một quyền đánh phía Lâm kính tai trái bộ vị, đáng tiếc bị Lâm kính chưởng kinh đánh văng ra, không có thực hiện được.

Lâm kính đánh văng ra đại hán mặt vuông tay của phía sau, bàn tay khê lật, biến chưởng thành trào, đem bị đánh văng ra tay của bắt.

Ngay sau đó cấp vận linh lực, quán thấu cho trong tay, mãnh lực một trào, nhưng không có bất kỳ phản ứng nào!

"Ừ"? Cũng rắn như thế? Chẳng lẽ đúng thể tu?"

Lâm kính có chút vô cùng kinh ngạc, thể nhưng động tác trên tay lại vị đình chỉ, thuận thể lôi kéo, đem thân thể lôi nhiều.

Vốn định yếu ở đại hán mặt vuông lồng ngực bộ vị trên một kích, nhưng không nghĩ tới đại hán mặt vuông cánh tay huy động liên tục, thể kính nhất bạo, hùng hậu lực đạo đem Lâm kính tay của đánh văng ra!

Hóa chưởng!

Thành quyền!

Về phía trước một kích!

Tam cái động tác hành văn liền mạch lưu loát, tốc độ có thể nói kẻ khác chất lưỡi.

Tuy rằng Lâm kính thần thức phản ứng đã rất nhanh, thể nhưng vẫn là thương xúc phòng ngực, hai tay khoanh cùng trước ngực, hình thành phong đáng chỉ thể.

Mà mặt chữ điền quả đấm của đại hán chu vi mang theo màu đỏ quang mang đánh vào Lâm kính hai tay trên, son động nhất thời bị hồng quang chiếu sáng!

"Àm!"

"Phốc!"

Mặt chữ điền quả đấm của đại hán thật thật tại tại địa giả ở Lâm kính hai tay của hình thành vòng bảo hộ trên, tuy rằng chặn lại một ít lực lượng, thể nhưng phần lớn lực lượng hoàn là xuyên thấu qua hai tay đánh vào Lâm kính trước ngực trên, Lâm kính trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài.

Lâm kính biết không có thể quá nhiều triền đấu, bằng không nhất định sẽ có đệ tử khác hoặc là dị thú lai "Vô giúp vui", như vậy bản thân nhất định sẽ biến thành cá trong chậu!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 21: Đồng phiến

Thử luyện ngọn núi nội, động quật tương liên, vô số khoá trước đệ tử cùng đếm không hết dị thú ngang dọc bò sát, nguy hiểm cùng thử luyện thời thời khắc khắc cùng tồn tại trứ, không biết kia thời gian lại đột nhiên nhô ra.

Lâm kính lúc này đối mặt đại hán mặt vuông uy hiếp, không có sợ hãi, không có e ngại, chỉ có vô cùng vô tận chiến ý!

Chỉ có giết! Chỉ có càng không ngừng phát huy mình chung cực thực lực, mới có thể đạt được thử luyện hiệu quả.

Thân thể lóe lên, thân pháp cấp tốc, trong tay linh lực liên tục cuốn, trong nháy mắt xuất hiện ở đại hán mặt vuông bên người, khẽ quát một tiếng, Lâm kính khuỷu tay hung hăng hướng đại hán mặt vuông cánh tay phải va chạm, "Phanh" đại hán mặt vuông cánh tay phải lại bị Lâm kính đụng phải trật khớp!

Một kích đắc thủ, Lâm kính cấp tốc đuối kịp, cánh tay liên tục huy động.

"Thương!"

Hoán long đao xuất hiện ở trong tay, lạnh như băng đao phong lóe ra khiếp người vậy quang mang, không do dự nữa, một đao vung xuống, toàn bộ bên trong lối đi đao phong liệt liệt, gào khóc thảm thiết!

"Đang!"

Hoán long đao ngạnh sinh sinh địa chém ở tại đại hán mặt vuông bả vai trái trên, dĩ nhiên toát ra chói mắt hỏa hoa, cường hãn thân thể nhượng Lâm kính trong lòng cả kinh, thái cứng rắn!

Bất quá lệnh Lâm kính cảm thấy may mắn đúng, tuy rằng đại hán mặt vuông đứng thể tu, thể nhưng thân thể cường độ còn không có đạt được lý tưởng trình độ, Lâm kính mơ hồ cảm giác được, chỉ cần lại thêm một bả lực liên có thể phá tan kỳ thân thể trở ngại!

Thủ pháp vừa chuyển trước sắc bén, ngược lại biến thành tương đối nhẹ nhu thủ pháp ôn hòa, ở đại hán mặt vuông chu vi xuyên qua, mục đích đó là tạm thời nhượng đại hán mặt vuông vô pháp tìm đúng mục tiêu.

"Hay hiện tại!"

Lâm kính nắm chặt thời cơ, chân phải về phía trước, chân trái đầu ngón chân đề khí một điểm, trong phút chốc, Lâm kính tay phải hoán long đao liên tiếp huy khởi, ở đại hán mặt vuông trên người đề lại rất nhiều dấu vết, thể nhưng chính là không có đột phá kỳ thân thể.

Mà đại hán mặt vuông hình như cũng bị chọc giận như nhau, hai tay bình thẳng chấn động, không khí chung quanh phảng phất động lại giống nhau, "Àm" hai cái tay trong nháy mắt hợp ở tại cùng nhau, ý đồ đem Lâm kính cấp giáp bạo!

Lâm kính tự nhiên không có khả năng nhượng kỳ thương tổn được bản thân, thân thể về phía sau nhất đao, mạo hiểm tránh thoát.

"Vù vù. . ."

Trên tay hoán long đao rất nhanh xoay tròn, lưỡi dao xoa bên cạnh thạch bích, phóng xuất ra vô cùng năng lượng, bỗng nhiên!

Lâm kính thủ cho ăn, cầm hoán long đao chuôi đao, phối hợp trên tay kinh lực đánh vào đại hán mặt vuông bụng của.

"Đang!"

Đại hán mặt vuông bị đánh lui mấy bước, đang muốn phản công, Lâm kính tỷ số xuất thủ trước, sớm đã thành chuẩn bị thật lâu trong cơ thể linh lực trong nháy mắt phát ra, ở Lâm kính hai tay trên hình thành một chói mắt quang đoàn, hai tay cầm đao, bay lên không nhảy lên!

"Giết!"

Trong lúc nhất thời, Lâm kính coi như một pho tượng Ma thần giống nhau, toàn thân linh khí cuộn cuộn, linh lực hội tụ cho hai tay!

Hoán long đao ở kỳ dưới sự khống chế bá đạo địa lần thứ hai bỏ vào đại hán mặt vuông bả vai trái trên, lần này cũng không có như trước kia như nhau sát ra hỏa hoa, mà là chém tận xương thịt!

Lâm kính nắm chặt hoán long đao đem đại hán mặt vuông mạnh mẽ ép đến trên thạch bích, lập tức tay phải xoay ngược lại cầm đao, phối hợp chính tay cầm đao tay trái, một bàn bạc khí trong nháy mắt tản ra!

Hoán long đao ở Lâm kính tái thôi linh lực dưới tình huống hoàn toàn khảm vào đại hán mặt vuông cánh tay phải!

"Cà!"

Trong điện quang hỏa thạch, đại hán mặt vuông cánh tay phải đã bị Lâm kính cấp mạnh mẽ tháo xuống tới!

Lâm kính biết thành công sắp tới, nhưng không có đắc ý, trên chân trái sãi, tả đầu gối nặng nề mà đỉnh đại hán mặt vuông eo của một chút, kỳ thân thể mất thăng bằng, liền tiếp lui về phía sau.

Như bóng với hình, thân ảnh chớp động, cơ hồ là theo đại hán mặt vuông lui về phía sau bước tiến, Lâm kính tả quyền ngón giữa vi đột, cực nhanh tụ lực, linh lực trong nháy mắt bao trùm chính cái cánh tay, một quyền!

"Băng!"

Một quyền này, Lâm kính trực tiếp đi qua đại hán mặt vuông thân thể, lập tức tâm niệm vừa động, linh lực bắt đầu ở kỳ trong cơ thể tán loạn.

"Àm——"

Chỉ chớp lát sau mệnh môn cuộn cuộn linh lực liền ở kỳ trong cơ thể vỡ ra được!

Nhìn một chút mình có chút sưng tay trái, Lâm kính lẩm bẩm: "Xem ra đây thể tu thân thể cường hãn trình độ cùng giai cao hơn rất nhiều."

Đang chuẩn bị đem hoán long đao thu, Lâm kính giật mình phát hiện hoán long đao lưỡi dao trên dĩ nhiên đột ngột xuất hiện một tiểu chỗ hỏng!

"Đây. . . Đây thể tu thân thể cường hãn đến nước này? Hoàn hảo là phục chế phẩm, nếu như đúng bản tôn nói không biết còn có thể có bao nhiêu gian nan."

Lâm kính có chút đáng tiếc địa sờ sờ hoán long đao lưỡi dao, lập tức không tìm không phổi còn nói thêm: "Quên đi, quay về với chính nghĩa điều không phải của chính ta đao."

Nếu như Liên Vân nghe được hán lời này, phỏng chừng sẽ bị tức giận đến chết khiếp.

Nhìn đại hán mặt vuông thân thể dần dần tiêu tán, một bên đem hoán long đao thu hồi vừa nói: "Thể tu cường hãn biểu hiện tại thân thể của bọn họ trên, nói thật ra, thân thể chúng ta đúng một chỗ bảo tàng khổng lồ, phải do tự chúng ta từng điểm từng điểm khai quật."

"Mà chúng ta giống nhau đều chích chú trọng tu vi đề cao, thân thể cường độ thường thường hội quên. . . Xem ra, ta cần để cho thân thể cường độ cùng tu vi xoay ngang cùng xu bay lên!"

Lúc này, đại hán mặt vuông thân thể đã hoàn toàn tiêu thất, hóa thành một tể điểm sáng nhỏ trên không trung dừng lại trú.

Lâm kính sững sốt, lập tức nhớ lại còn có thể thu được đại hán mặt vuông đối tu luyện cảm ngộ đâu!

Nhìn quanh bốn phía một cái, tạm thời không có gì nguy hiểm, Lâm kính liền khống chế được thần thức chạy ào quang điểm trung.

Nhưng khi Lâm kính ôm thủ "Bảo" lòng của thái tiến nhập quang điểm phía sau, Lâm kính nhất thời tròn tròn mắt.

Đại hán mặt vuông nếu nói tu vi cảm ngộ căn bản không tồn tại, không biết trước đây phục chế đại hán mặt vuông tu vi thì vì sao không có phục chế đến.

Có thể đại hán mặt vuông cũng không muốn ý đem tu vi cảm ngộ cùng người khác chia sẻ đi, Lâm kính thầm nghĩ.

Tuy rằng quang điểm bên trong trên cơ bản không có gì cả, thế nhưng Lâm kính còn là thấy được một vật, chính xác ra, chắc là đại hán mặt vuông lưu lại nơi này một phục chế phẩm trong trí nhớ một hình ảnh!

Mà cái kia hình ảnh liền là một khối có khắc kỳ lạ ký hiệu đồng phiến, Lâm kính nhìn một cái đã cảm thấy đồng phiến hình như là phát gia gì đó.

Nhìn nhiều mấy lần, Lâm kính liền rút ra thần thức, sau đó quang điểm liền hoàn toàn tiêu thất.

"đồng phiến vật gì vậy? Chẳng lẽ là đây đại hán mặt vuông có bảo bối, lai cho chúng ta những hậu lai nhân huyền diệu huyền diệu?"

Lâm kính lắc đầu hủy bỏ điều phỏng đoán này.

"Có thể là về hán công pháp tu luyện, khán đồng phiến thần bí như vậy, phải có ta bắt phạm, như vậy dạng mà nói, đây đại hán mặt vuông nói không chừng liên môn đạo đều còn không có mò lấy, không phải nói không chừng ta hiện tại đều phải đường chạy."

Không nghĩ nhiều nữa, giữa lúc Lâm kính chuẩn bị kế tục lên đường thời gian, chỗ cửa thông đạo chỗ dĩ nhiên toát ra một tiếng nhấm nuốt thanh âm của.

Lâm kính trong lòng có chút sợ hãi, chẳng lẽ lại đúng con kia Tử Thực Thử? Nhìn một chút chu vi, nguyên lai con kia Tử Thực Thử quả thực không thấy.

Nhưng khi Lâm kính thấy được cửa thông đạo chỗ xuất hiện đông tây phía sau, cũng có chút hết chỗ nói rồi. Lúc này, cửa thông đạo chỗ xuất hiện một con trong miệng hoàn kẻ cận huyết nhục Tử Thực Thử, bất quá cũng nguyên lai con kia tiểu hào Tử Thực Thử, mà là một con có cao cỡ nửa người lớn quý danh Tử Thực Thử!

Lâm kính khoe miệng hơi co quắp một chút, không phải là bởi vì Tử Thực Thử hình thể to lớn, bởi vì ... này chính Tử Thực Thử bản thân dĩ nhiên nhìn không ra đẳng cấp! Có thể không kinh ngạc sao?

Chẳng lẽ là nhất giai yêu thú đã ngoài cấp bậc Tử Thực Thử?

Lâm kính ngực thầm giật mình, thậm chí là có chút không dám tin tưởng.

Lâm kính ngực mình bạch, bản thân trừ phi vận dụng loại xấu hồn khí chấn sơn chuy tài mới có thể đánh bại con kia Tử Thực Thử, thế nhưng nếu như làm như vậy tự không đạt được bản thân thử luyện hiệu quả.

Vậy luyện một chút đường chạy thân pháp đi!

Lâm kính ngực vừa muốn nói, một bên đã chuẩn bị trái ngược hướng đường chạy, thế nhưng xoay người trong nháy mắt, Lâm kính kinh ngạc!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 22: Độc thủ

Đen như mực thông đạo một hướng khác, lúc này xuất hiện một gã đệ tử phục chế chân dung, hơn nữa Lâm kính liếc mắt liền nhìn ra tên đệ tử kia tu vi, dĩ nhiên là đan phủ cảnh trung kỳ cao thủ!

Không thể không nói, Lâm kính giờ này khắc này ngực vẫn còn có ta "Vui vẻ", vận khí này cũng thật tốt quá đi!

Nuốt một ngụm nước bọt, Lâm kính không có lộn xộn, trong tay đã xuất hiện truyền tống ngọc giản, ngực thầm nghĩ: Xem ra bọn họ yếu ra tay với ta, không đi không được!

Quả nhiên, Lâm kính ở trong lòng âm thầm phỏng đoán thời gian, "Suru" tên đệ tử kia cùng Tử Thực Thử hầu như đồng thời nhảy lên, nhắm phía trong thông đạo đang lúc Lâm kính!

Lâm kính biết mình vô lực chống lại, không do dự nữa, trực tiếp bóp vỡ truyền tống ngọc giản, trong nháy mắt tiêu thất ở trong thông đạo.

"Phanh —— "

Bởi Lâm kính tiêu thất, đệ tử kia cùng Tử Thực Thử đụng vào nhau.

Đang thử luyện ngọn núi cái động khẩu chỗ hai gã đệ tử chính trò chuyện, đột nhiên hai bên trái phải đột nhiên xuất hiện một người, chính thị bị truyền tống ngọc giản truyền tống đi ra ngoài Lâm kính.

"Đi? Nhanh như vậy tự đi ra? Nhìn người một thân chặt vật, không biết là kinh qua một hồi ác chiến đi?" Một gã đệ tử không tìm không phôi hỏi.

Lâm kính tùy tiện phu diễn hấn một chút, kéo nặng nề thân thể đường cũ trở về, đây thử luyện ngọn núi quả thật làm cho Lâm kính có một tốt rèn luyện cơ hội.

Trở lại nơi ở phía sau thấy tiểu chương cùng liễu lãng ở bên trong sơn cốc tiểu sơn khâu trên trao đổi lẫn nhau kinh nghiệm tu luyện, hướng bọn họ lên tiếng chào hỏi liền trở về phòng.

Ngày thứ hai, Lâm kính đã khôi phục no đủ thể lực, lần thứ hai chạy đi thử luyện ngọn núi, Lâm kính biết, đi lên tu chân con đường này thì không thể thư giãn, phải thời thời khắc khắc đều bảo trì trạng thái tu luyện.

Mà thử luyện ngọn núi thử luyện có thể cho Lâm kính chậm rãi có thiên tội lương vực thử luyện lo lắng!

Tuy rằng Lâm kính hiện tại chỉ có dẫn độ cảnh hậu kỳ, thể nhưng Lâm kính tịnh không chuẩn bị càng không ngừng trùng kích tu vi cảnh bình.

Đi qua đại hán mặt vuông lần kia tranh đấu, Lâm kính có thể nói là đối tu luyện thân thể sinh ra tình có chú ý đích tình tự, nhưng cũng không phải nói Lâm kính thấy cái gì không sai đi học cái gì, mà là Lâm kính khắc sâu minh bạch mỗi người thân thể cường độ tầm quan trọng!

Thử luyện ngọn núi thử luyện hầu như thành Lâm kính mỗi ngày nhất luyện chương trình học, đôi khi thậm chí ở bên trong ngày ngốc chừng mấy ngày, thân pháp huấn luyện cùng thân thể cường độ đúng Lâm kính mục tiêu chủ yếu.

Mà ở tu vi phương diện Lâm kính chỉ là một mặt cùng cố, cũng không có nữa đột phá.

Cũng không phải Lâm kính một cách tự tin, mà là Lâm kính cảm giác được trong cơ thể mình bị thần bí thực vật cùng vương máu long liên cải tạo trôi qua kinh mạch cùng huyết vị, yếu phát sinh biến chất cần năng lượng điều không phải trong lúc nhất thời mình có thể cụ bị và khống chế.

Phải có thời gian tích lũy, cùng tu vi cùng cố lại vừa nước chảy thành sông.

Thời gian coi như thời gian qua nhanh, chớp mắt một cái, thời gian một năm lập tức tự phải đi, Lâm kính gần đây thời gian một năm nội, đại bộ phận đều là đang thử luyện ngọn núi này đen như mực động quật trung vượt qua.

Lâm kính thử luyện trên cơ bản tạo thành một loại quy luật, đụng với đẳng cấp cao hơn tự mình một chút dị thú hoặc đệ tử chân dung Lâm kính liền liễu lĩnh địa vực tay.

Mà đụng phải so với chính mình tu vi cao quá nhiều liền trực tiếp chạy trốn, như vậy một tá nhất chạy, tới tới đi đi, Lâm kính thân pháp có thể nói càng ngày càng linh hoạt, thân thể cũng càng ngày càng mạnh mẽ, thân thể không hề như ngay từ đầu như vậy mềm yếu không chịu nổi.

Đáng tiếc duy nhất chính là, Lâm kính không có về thân thể công pháp tu luyện phụ trợ.

Thử luyện ngọn núi ở chỗ sâu trong một động quật nội, Lâm kính lúc này đang ở đem một con cừu giai linh thú hòa dục con dơi mỡ bụng phá bụng.

Đem nội đan lấy ra trong nháy mắt, Lâm kính đầu hướng tả phiên diện, một con mạnh mẽ hữu lực quả đấm của xoa Lâm kính đầu đánh tới.

"Àm!"

Trên thạch bích bị đánh ra nhất cái lỗ to lung, có thể nghĩ, đã tại thân thể lên sẽ như thế nào.

Tay phải cấp tốc đem nội đan cầm lấy, chân trái đề khí chặt trào mặt đất, thân thể về phía sau vừa chuyển, chân phải thuận thế đá ra!

"Phanh!"

Coi như đụng phải cứng rắn đá phiến như nhau, Lâm kính chân phải vừa mới tiếp xúc lại thân thể của con người, liền phát ra muộn hường.

Hai tay cũng không có nhàn rồi, tâm niệm vừa động đem nội đan để vào trữ vật túi giấu phía sau, hai tay chống đỡ địa, thủ kinh nhanh quay ngược trở lại, cả người liền bay lên trời.

"Hanh!"

Lâm kính hừ lạnh một tiếng, hai tay trình vuông góc trạng thái, hướng về phía trước giơ lên, nương hạ lực thể mãnh lực đề một cái, hai tay củi chõ của liền như hai thanh cây búa như nhau đặt ở người hai bờ vai.

"Àm!"

Người chân xuống mặt đất vỡ vụn, hai chân bị mạnh mẽ áp vào bề mặt - quả đất, người nọ cũng không nhanh không chậm, hai vai nhẹ nhàng chấn động.

Lâm Kính liền bị văng ra đến ngoài một trượng.

Cái này Lâm Kính thấy rõ ràng diện mạo của người nọ.

Người này diện mạo có chút hứa tái nhợt, thể nhưng không có che giấu hấn tuấn mỹ khuôn mặt, ngọc quan áo bào trắng, sóng vai tóc ngắn, toàn bộ tự nhất mỹ nam tử hình tượng.

Dĩ nhiên là đạo thể cảnh hậu kỳ cường giả!

"Thật vất vả phát hiện vương máu long liên dĩ nhiên có thể giúp ta xem ra so với ta tu vi cao hơn hai người đẳng cấp người tu vi, thể nhưng còn không bằng không không nhìn đâu, đây không phải là nhân bị nhân tức chết người sao. . ."

Lâm Kính còn chưa nói xong, nam tử kia cũng đã vọt tới, Lâm Kính con người co rút lại, song quyền đánh ra lưỡng đạo quyền kinh trở địch, xoay người chạy.

Không nghĩ tới nam tử căn bản không bị ảnh hưởng, giơ tay lên nhất niêm, bắn ra.

"Phốc —— "

Ngón tay kính hóa hư là thật, coi như nghìn vạn lần cây ngân châm giống nhau bắn về phía Lâm Kính!

Mà đang ở trốn chạy Lâm Kính thần thức căng thẳng, biết nguy hiểm gần trong gang tấc, nghiêng người nhất đoá, đáng tiếc phần eo vẫn bị nam tử ngón tay kính thương tổn được một chút.

"Tê —— "

Lâm Kính bị đau, thấp giọng kêu lên.

Còn không có chờ Lâm Kính làm ra phản ứng gì, nam tử tự theo sau, một quyền đánh vào Lâm Kính lòng của bản bộ vị.

"Phanh!"

Một kích nặng nề, nhưng Lâm Kính trái tim thiếu chút nữa cách thân thể bị kích bạo!

"Phốc!"

Lâm Kính thân thể chợt lui vài chục bước, cổ nện trái tim bộ vị cường liệt đau nhức, xoay người cuộn cuộn, Lâm Kính ngực có một to gan tìm cách, nhìn một cái có thể không ở đạo thể cảnh hậu kỳ cao thủ không coi vào đâu đảo tẩu!

Trong bóng tối, Lâm Kính càng không ngừng chạy, cũng càng không ngừng gấp gờ một ít dị thú hoặc là đệ tử chân dung, may mắn đúng, đều là một ít khả dĩ dễ dàng ứng phó tiểu nhân vật.

Lâm Kính cũng không biết ở chứa nhiều động quật nội chạy bao lâu, ở một động quật nội ngừng lại, quay đầu lại phát hiện nam tử không có xuất hiện, chậm một cái khí.

Nghỉ ngơi một hồi, chuẩn bị kế tục đi về phía trước, không nghĩ tới trong bóng tối đột nhiên đưa ra một tay! Hung hăng vỗ vào Lâm Kính trên ngực, lập tức liền hướng về một chỗ trong góc phòng đảo bay qua.

Quả nhiên còn là không chạy thoát a, thể nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, Lâm Kính lại cảm thấy người chừng kinh cùng lúc trước không giống nhau.

"Ách!"

Đột như kỳ lai chừng kích nhưng Lâm Kính chống đối thua, nguyên vốn đã bị nam tử trong lòng bản bộ tương lai một kích, hiện tại lại bị thần bí "Độc thủ" ở ngực tới một chừng, có thể nói là thương càng thêm thương.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Đại La Kim Tiên Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).